

Historia Alexandri Magni.

<https://hdl.handle.net/1874/336201>

Historia Alexandri
magni regis mace
donie de prelijs

THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF NATURAL HISTORY
LONDON

Sapientissimi

mi egyptij sciētes mēsuram terre. vndaſq; maris et celestius ordinem cognoscentes. id est stellarū cursum. motum etiā firmamenti tradiderunt etiā vniuerso orbi per altitudinem et per noticiā artium magicarum. Sicut enim de Anectanabo rege ipsorum q̄ fuerit ingeniosus de astrologia et mathematica eruditus. Quadā autē die dū nunciatum fuisset ei q̄ Artarxes rex persarū cū valida manu hostiū super eum veniret. nō mouit militias neq; preparauit exercitū. sed intrauit cubiculum palacij sui. et deprendens concham eream plenā aqua pluuali tenensq; in manu virgam eream. hic p̄ magicā incantationez demones couocabat. et p̄ magicas incantationes intelligebat in ipsa concha clauēs nauū sup̄ eum potensissime venientes. Erant enim principes i custodia militie positi Anectabia confinibus persarū. Venit quidā exors dicens. Maxime Anectabe insurgit in te Artarxes rex persarum cū multitudine hostium et gentiliū infinitis. Sunt enim Idaribi. Medii. Persae. Syrii. Mesopotamij. Drapes. Idbares. Argiri. Caldei. Bachiri. Confires. Hurcam atq; Agiophij. et alie pluresq; gentes de orientalib; partib; pcedētes. Cū hec audisset Anectanabus suspirans dixit. Custodias quā tibi condidi bene obserua. sed nō tamē sicut princeps militie egisti. sed sicut homo timidus. Virus enim nō hec valet in multitudine populi sed i for-

titudine animorum. an nescis q̄ vn̄ leo multos ceruos in fugam vertit. Et hec dicens iterū intrauit cubiculum solus. et fecit nauiculas ereas i concha cum aqua plena pluuali. tenensq; in manu virgam palme. et respiciens in ipam incepit totis viribus incantare. et videbat qualiter egyptij sternerantur impetu classium Barbarorū. Statimq; mutato habitu radens sibi caput et barbam. et tulit aurum quantumq; portare potuit. et quecūq; erant sibi necessaria ad astrologiam et ad artes magicas exercendas fugit prope pelusū de egypto. Demq; ueniens ethiopiā induit linea vestimenta egyptius quasi p̄pheta intrauit macedoniā. sedensq; manam grecis corā omnib; palā videnab; diuinabat. Egyptij vero vt viderunt quia Anectanab; non inueniebāt ad curiū. perreperūt ad Serapim deū illorū mariniū. et rogauerūt eū vt vā responsa daret eis de anectanabo rege eorū. Serapis autē respondit. Anectanabus rex vester abiit de egypto. p̄pter artarxerem regē persarū. qui vos suo imperio subiugabit. Id est modiciū vō tempus reuertet ad vos reiciendo a se seruitutē et vlciscetur de inimicis vestris subiugando illos vos. Et hec responsa recipientes statim fecerūt statuam regalē ex lapide nigro i honore Anectanabi. et scripserunt ad pedes eius responsa vt in posteruz memore mandaret. Anectanab; autē mālit macedonie incognitus.

Uomodo Anectanabus ascendit palacium ad Olimpiam reginam.

Mererea Philippi

Philippus rex macedonie abiit in prelium. Anectanabus autem ascendens palatium ut reginam Olimpiam conspiceret et videret pulchritudinem eius. Hic cum videret eam iaculatus est cor eius in concupiscentiam eius eversit. extensamque manum suam salutavit eam dicens. Hec regina Macedonia. dedignatus ei dicere domia. Ad hec respondens ei Olympia dicit. Hec magister accede propius et sede. Sedente autem ipso interrogavit eum Olympia. Hec est quin egyptius sis. Respondit illi anectanabus. Verbum regale dixisti. quando egyptios nominasti. Sunt enim egyptii sapientes que etiam somnia solvunt. signa monstrant. volatilia intelligunt. secreta aperunt et cognoscunt fata nascentia. de his omnibus ut propheta cognosco. Hoc autem cum dixisset aspexit eam sensu concupisibili. Videns Olympia quod sic aspexit eam dicit. Magister quid cogitasti me taliter inspiciendo. Respondit anectanabus. Recordatus sum plurima responsa deorum. Etenim responsum accepi ut deberem inveni reginam. Hec eo dicente statim protulit de sinu suo purificam tabulam eamque eburneam mixtam auro et argento. tres in se circulos continentem. In primis continebat in se intelligentias duodecim. In tertio vero sol et luna parebat. Post hec apparebat carbena eburnea et ex ea protulit septem splendidissima astra horas explorantia. et naturas hominum et septem lapides sculptos et duos lapides ad custodiam hominum institutos. Videns hoc Olympia dicit illi. Magister si

vis ut crederem tibi. Dic mihi annus die et horas natiuitatis regis. Cum dixisset aut regine Hecane aludam me audire. Regina ait. Volo ut renuncies mihi quod inter me et philippum accidere debet. Referunt enim homines quod cum venit philippus ex pho eiciet me aliamque nubit uxorem. Cui anectanabus ait. Falsa multa loquuntur. sed antequam multa tempora elabuntur. euenit quod dixisti. sed tandem te philippus habebit in uxorem. Ad hec regina ait. Obsecro te magister ut omnem aperias mihi veritatem. Cui anectanabus ait. Unus ex potentissimis diis concubet tecum. et te in concubitu speruaturum et aduersum adiuuabit. Olympia respondit. Obsecro te magister ut mihi referas quam figuram gerit ille deus. Respondit anectanabus. Neque iuuenis neque senex et barbaram canis habens ornata. Unde si placet esto illi parata. quia in nocte videris eum. et in somno concubet tecum. Regina dicit. Si hec videro non ut prophetam nec diuinum sed ut deum ipsum adorabo. Statim anectanabus dicit. Vale regina. Post hec anectanabus descendens de palatio et exiens continuo castra ciuitatis in desertis locum et euellit herbas. terensque eas et succos illarum milt. et fecit incantationes per diabolica figmenta. ut in eadem nocte Olympia deum Hamon concubentem secum videret. dicentemque ei post concubitum mulierem concipisti de fenore tuum. Hanc autem facto cum esset Olympia a somno excitata concubabat anectanabum. eique somnium quod viderat recitauit. Tunc anectanabus dicit. Si locum mihi dederis in palatio deum ipsum facie ad faciem contempleris. Nam ille deus

in figura draconis ad te veniet. et ex
inde humanam formam accipiens. et
mea similitudine apparebit. Ad hec
Olympia dixit. Sicut dixisti magi-
ster. recipe tibi cubiculum in palacio
et si veritatem probare valebiste qua-
si patres pueri habebis. Et hec dicens
iussit sibi cubiculum in palacio fieri.
Circa autem primam vigiliam noctis
cepit anectanabus per incantationes
magicas transformari in figuram dra-
conis. et sibilando contra cubiculum
Olympie cepit transformari. Ingres-
susque cubiculum ascendit in lectum
eius. et cepit eam foriter osculari. et post
oscula cognovit eam. Cum autem a
cubiculo surrexisset. percussit eam in
vtero et dixit. Hec conceptio sit vana.
et nullatenus concipitur ab homi-
ne. Taliter decepta Olympia cum
homine tanquam cum deo concubuit. Ma-
ne autem factio descendit anectanabus
de palacio. Regina itaque pregnans
erat. Cum autem cepisset tumescere
venter eius vocavit ad se anectana-
bum. et dixit illi. Magister volo ut di-
cas mihi quicquid de me faciet. Phi-
lipus si redibit. Cui anectanabus
ait. Noli expavescere. quia deus Itha-
mon auxiliator tibi erit. Et his di-
ctis exiit de palacio extra civitatem in
desertum locum. et evellens herbas tritu-
ravit eas. et tulit succum illarum. appre-
hendensque autem marinam cepit super eam
incantare. illa de succo herbarum li-
mens. Hec tamem faciebat per diaboli-
ca signa ut deciperet regem Philippum
per somnum. Factumque est ea-
dem nocte apparuit philippo in som-
nio deus Ithamon concubens cum
Olympia uxore sua. et post concubi-
tum quod videret os vulvae fluere et anu-
lo aureo consignare. et in ipso anulo

erat lapis ubi erat sculptus caput le-
onis et currus solis et gladius pacu-
tus. et dixit ei. Mulier concepisti de-
fensorem tuum. Erurgens autem phili-
pussis somno vocavit ariolum. et
somnia quod viderat innumavit. At il-
le ariolus dixit. Philippe non ab ho-
mine sed a deo proxtua concepit. Ca-
put namque leonis. currus solis et gla-
dius acutus taliter exponit. Quia
qui nasci debet ex ipsa pinguet usque
ad orientem unde sol egreditur. Et
per gladium acutum uniuerse sibi des-
cent subugarinaones.

¶ Qualiter Anectanabus in figu-
ra draconis antecedebat philippum
in prelio deuincendo et hostes.

Terterea Phil-
lipus rex pugnavit et vi-
ci. Apparuit ei namque in po-
prelio draco qui antecedebat eum. et
inimicos eius prosternebat. Cumque
rediret macedoniam obviam ei O-
lympia et osculatus est eam. Intra-
ens eam philippus rex et dixit ei. Cum te olim-
pia tradidisti. Dececasti inquit et non
peccasti. quia violentiam a deo passa
es. Ego autem hoc totum quod in te fa-
ctum est a deo per somnium vidi.
proinde a me ac ab hominibus irre-
prehensibilis esse videris.

¶ Quomodo Anectanabus in figu-
ra draconis apparuit philippo in co-
uiuio et osculatus est Olympiam.

¶ Quomodo die e-
bulabat philippum cum prin-
cipibus et primis macedonie

una cum olympia vxore sua Znecta
nabus autem p artem magicaz in-
duit formā draconis ⁊ p mediū tri-
clinium discumbentū transiēs for-
titer sibilabat. vt cōiuuātes oēs pa-
uore ac perturbatōe maxima torque-
rent. ⁊ appropinquans olympie im-
posuit in gremio suo caput ⁊ oscu-
labaē eā. Et dēns hec philippus di-
xit olympie. Tibi dico ⁊ oībus. Dra-
conē hūc vidi quādo inimicos me-
os prostrau.

Quō auis generauit ouū i gre-
mio philippi. de quo cōfracto exiit
serpens q̄ statim mortu⁹ est.

Dixit paucos
autē dies sedens philippus
rex in palacio suo apparu-
it ei parua ac minissima auis volās
in gremio eius ⁊ generauit ouū. ca-
densq; in terrā diuisum est. Et statim
ex eo parvissimus serpens egressus
est. congransq; mirare ouū voluit
⁊ anteq; ibi caput immitteret est ex-
tinct⁹. Et dēnsq; hec philipp⁹ turba-
tus est valde. ⁊ vocauit ariolus. eiq;
monstrum qd̄ viderat monstrauit.
Cui ariolus dixit. Rex philippenas-
scentur tibi fili⁹ q̄ regnatur⁹ est post
tuū obitū. circūbitq; totū orbē gen-
tes vniuersas obitūdo. ⁊ anteq; re-
uertat in terrā nativitatis sue mor-
te velocissima morietur.

Appropinquās
autē temp⁹ pariedi olympia
cepit dolere ⁊ torquebat ven-
ter eius. ⁊ vocari fecit ad se ariolum
et dixit illi. Magister venter meus
maximis dolorib⁹ torqueatur. Zne-
ctanabus cepit dicere. Subleua te
paululus regina a solo tuo. q; hac

hora elemēta a sole turbata sūt. Sa-
ciumq; est. ⁊ recessit ab ea dolor. Et
post paululū dixit ad eaz anectana-
bus. Sede regina. ⁊ sedens peperit.
Statimq; puer cū cecidisset in iras
fact⁹ est tonitruus valid⁹ ⁊ fulgura
⁊ signa ⁊ choruscantōes facte sunt p
vniuersum orbē. Tunc dilatata est
nox ⁊ vsq; ad penulimā partē diei
extēsa est pariter ⁊ diuisa. Tūc ita-
lia partes de nubib⁹ ceciderūt. Et
dēns autē philippus rex hec signa tre-
me fact⁹ in gressus est ad olympiaz
dixit. Cogita ut q̄ infantul⁹ iste nūl-
laten⁹ nutriat. Non enim ex me conce-
ptū sed a deo creatur; intelligo. q; in
natiuitate ei⁹ vidi elemēta mutari.
Nutriatur i memoria achi fili⁹ me-
us esset. ⁊ in filij quē ex altera vxore
habui succedat locuz. Hec eo dicēte
cū omni diligētia infantulū guber-
nauit. Figura autē pueri nec patris
nec matris effigie habuit. Coma ca-
pitis sicut leonis aspersa videbatur.
Oculi ei⁹ sicut stelle micātes. sed co-
lore dispari radiabant. vnus niger
alter vō glaucus apparēs. Dentes
liquidē eius erāt acuti. impet⁹ illius
feruid⁹ vt leonis. Forma q̄ppe illi⁹
vigorem ⁊ prudentiaz quē in postes-
rū habuit ostendebat. Vocat⁹ est a
parentib⁹ alexander. In scolis ita-
q; vbi sedebat pugnabat cū eistam
in literis q; in loquelis. ⁊ velocitate
obtinens principatū. Cū autē eēt an-
nōi duodeci instruebāt ad pugnā
⁊ antecedebat in armis. Cui⁹ velo-
citatez philippus intuens cōmen-
dabat eum. Et ait illi. Fili alexander
velocitate tuā et ingeniu; tui a nūm-
diligop effectū. Sed cōturboz q; ful-
gura tua vidēt mibi dissimilis ⁊ ins-
epta. Audiēs hec Olympia terrore

perterrita vocavit Anectanabus et
dixit. Magister intellige de me quid
Philippus cogitat. Dixit enim alex-
andro. Fili velocitatem tuam dili-
go. et ingenium tui animi approbo.
Sed tristis sum quia figura tua in
nullo mihi similatur. Anectanabus
cepit cogitare et dixit. Cogitatio illi-
us nullatenus est nociva. Solito-
que respiciens computabat quandam
stellam. separabatque desiderium su-
um. Audiens haec alexander dixit ei
Stellam quam vides videtur in ce-
lo. Cui anectanabus dixit. Est fili.
Alexander dixit. Idotes mihi eam
ostendere. Respondit Anectanabus.
Sequere me hora noctis et osten-
dam tibi. Alexander dixit. Fatum tu-
um est ne tibi cognitum aut incertum
Anectanabus respondit. Est falsum.
Alexander dixit. Opto illud cogno-
scere. Anectanabus respondit. Scio
quippe quia filio meo debeo recipere
mortem. Cum haec dixisset descenden-
te eo de palacio sequebatur eum alex-
ander hora sero una extra urbem.
Et cum incederent supra fossatum
civitatis dixit anectanabus. Fili alex-
ander contemplantur sidera. vide stel-
lam herculis qualiter conturbatur.
Mercurius vero gaudet. Iovem
siquidem video coruscantem. fata
mea mihi propinquam mortem a fi-
lio meo comminantur. Taliter eo
vidente accessit ad eum propinquus
alexander. et facto impetu eum
corruere fecit usque ad infimam par-
tem fossati. taliter inde ei dices. In-
feliciter te mori decet. cum terrena sci-
res cur caelestia presumpsisti false fu-
tura predestinans. Cui Anectana-
bus respondit. Cognitum mihi fu-
it quod tali debeas supplicio mori. Non

ne dixi tibi quod filius meus me extin-
guere debebat. Alexander dixit. Er-
go filius tuus sum. Anectanabus
respondit. Verum ego genuite. Et
haec dicens expiravit. Alexander au-
tem filiali pietate motus elevansque
corpus eius super humeros suos por-
tauit ipsum in palatium suum. Cumque vi-
deret illum Olympia dixit alexandro.
Fili alexander quid est hoc. Cui il-
le respondit. Corpore anectanabi est.
Olympia dixit. Anectanabus pater
tuus fuit. Respondit ille. Quae admo-
dum stulticia fecit tua ira est. Et iussit
illud sepeliri.

Qualiter quidam princeps de Ca-
padochia adduxit equum buccifallum ad
Philippum regem macedonum.

Triplis dicitur
quod temporibus princeps Ca-
padochie adduxit unum e-
quum in domum magnam corpore et
pulchrum nimis. ligatumque ex omni par-
te catenis ferreis. Comedebat enim
ille equus buccifallus homines pro-
pter aspectus horribilitatem. siue a si-
no quod thaurinum caput quod manus ha-
bebat usum. seu quod in fronte eius quodam
mine corniculorum procedebat. Cum
igitur vidisset Philippus rex ipse
equi pulchritudinem dixit ministris
suis. Constitute cancellos ferreos ut
latrones qui mori debent ex lege trun-
cidentur ab eo.

Qualiter reuelatum fuit Philippi
quod ille post eum regnare debe-
bat qui dictum equum buccifallum
equitabit. et de alexandro sedente in
curru et de verbis habitis cum rege
arridorum.

Ipsis deniq; di-
ebus responsum habuit rex philip-
pus p̄ somnū q̄ post mortem suā
ille regnare deberet qui hunc ferocē
equum equitaret. Alexander itaq;
cum esset annorū duodecim factus
fortis. audax. sapiens et discretus.
Didicerat enim plene omnium li-
beralium artium disciplinas. Irri-
stolis et castorem. Quada; vero
die cum pertransiret per locum ubi
stabat ille equus indomitus v̄vide-
ret inter cancellos ferreos. et ante eū
manus et alia membra hominū di-
spersa iacencia mirat⁹ est valde. mis-
it ilico manum suā per cancellos.
Equus autem extendens collū su-
um cepit lambere manum illius. et
prostravit se in terram pedib⁹ com-
plicans. erigensq; caput cepit for-
ter aspicere alexandru;. Intelligēs
autem alexander voluntatem equi
aperuit cancellos. et ingressus cepit
dorsum equi suaviter manu tange-
re. Statimq; incepit ille mansuesce-
re nimis. Et sicut videtur canis co-
ram domino suo. sic equus coram
alexandro parebat. Deniq; alexan-
der ascendit illum et equitans cepit
exire. Cūq; ergo v̄disset eū philip-
pus dixit ei. Fili alexander omnia
responsa deorum impleta sunt in te.
quia post mortem meā regna mea
tuo imperio gubernabuntur. Cui
alexander ait. Mater si fieri potest di-
rige me ut in curru sedeā regali. Re-
spondit ei philipus. Gratanter hec
facio. Tolle tibi centū equites et ses-
puaaginta milia soldorum aureo-
rum. et vade potenti militia circūful-
sus. Et factum est. Eriens igitur
Alexander vna cum ephesio philo-

sopho amico et duodecim pueris
quos elegerat et iugo suo docuerat
detulitq; ornamenta preciosa et so-
lidos. Precepitq; militibus suis ut
equis curam imponerent diligentē
Veniente itaq; alexandro in pelop-
ponensem. Occurrit ei nicolaus
rex eiusdem provincie cum exercitu
suo ut pugnam cum eo commute-
ret. Et appropinquans dixit ei. Quis
est tu dic mihi. Cui alexander respō-
dit. Ego sum alexander philippi ma-
cedonis. nicolaus rex ait. Quem
me speras esse. Alexander respōdit.
Tu es rex aridorum. Non tamen
eleuetur cor tuum in superbia quia
regalem honorem tibi attribui. So-
lentq; alta petere profundū;. Pars-
untas vero vsq; ad sidera sublimari
nicolaus respōdit. Optime dicis.
Considera te ipsum. Alexander
respondit. Recede a me o homo. qz
nihil habes aduersus me dicere. nec
ego aduersum te aliqua detractio-
ne. Audiens hunc sermonem nicolaus
rex iratus est valde. Et ait il-
li. Aspice tibi loquor;. Per salutem
patris mei si impetum spume in fa-
ciem tuam eicio morieris. Hoc cū
dixisset expuit in eum et dixit. Tolle
quod te decei habere catule et erubes-
ce. Alexander vero sim naturitates
suam et doctrinam procedens ait il-
li. nicolae quia paruatiem me-
am contempsisti viro tibi per pa-
ternam pietatem et per vterum ma-
tris mee in quo fin a deo cōceptus.
quia videbis me in patria tua bella
gerentem. et regnum tuum meo im-
perio subiugantem. Et ille submu-
tebat. Et constituerunt inter se dies
pugnandi. deinde discesserunt.

Qualiter Alexander pugnavit cum Nicolo rege arridorum ipsi sumq; devicit et regnum eius occupavit. Rediensq; invenit Philippum aliam uxorem duxisse quam Alexander expulit. et matrem eius restituit patri suo.

Reversusq; est Alexander ad Philippum et preparato exercitu die statuto convenerunt ambo ad pugnam. Itaq; tubis bellicis clangentes uterq; hostiliter sunt commoti. et acriter pugnare ceperunt. Alexander autem obtinuit et caput Nicolai regis amputavit gladio suo. Illa die Alexander est adeptus magnam victoriam subiugans sibi regnum Nicolai regis. Imposuerunt sibi milites alexandro et equo coronam. Sicq; ad patrem suum cum triumpho remeavit. Invenit autem Philippum in convivio nuptiali sedentem. Eiecerat enim olimpiam et sociaverat sibi cuiusdam hominis filiam nomine Cleopatram. Ingressus est autem Alexander ad nuptias. Et sic affatus est. Idume mee victorie palmam recepi coronata. Attamen quando matris nuptias celebrabo sociando eam regi alteri in uxorem te nullatenus inuito. Cum ipse nuptias facias ad quas nullo iudicio sum vocatus. Hec audiens quidam ex discumbentibus liliam nomine ait regi. Ex Cleopatra filius qui post mortem tuam tenere debet regnum tibi similis orietur. Alexander itaq; turbatus est val-

de. Et facto impetu contra eum percussit caput eius baculo quem tenebat. et ilico expiravit. Videns hec Philippus dolore commotus surrexit. et impetum faciens in alexandrum voluit eum gladio percutere. statimq; cecidit. Et quanto magis aduersuseum accedebat. tanto magis cadebat in terram quasi terrore percussus. Dixit ei alexander. Philippe qui greciam subiugasti. quare non stat vigor in pedibus tuis. Et statim turbate sunt nuptie. Alexander itaq; omnium discumbentium mensas eiecit. Ipsa etiam Cleopatra turpiter de triclinio prostravit. Philippus itaq; infirmitate oppressus est. et post paucos dies alexander ingressus est ad visitandum eum et dixit illi. Philippe quisquis indecens sit te proprio nomine vocari. tamen non ut filium sed ut amicum decet amico tibi loquor. Reconciliare pro te. De morte vero Lillie nullatenus conturberis. Bene feci quia ipse exinxi eum. Non enim decebat eum tam nefanda scelera approbare. Indigne autem egisti volens gladium tuum in me vibrare. Hec edicente incepit flere Philippus pietate commotus. Egressus est autem alexander et abiit ad Olimpiam matrem suam. dixitq; illi. Tu mater mea non sis patri meo molesta. Quamvis enim absconditum sit peccatum tuum reprehensibilis esse videris. Et hec dicens dixit ipsam ad Philippum. Philippus autem ut vidit eam. osculatus est eam.

Uomodo nunciij Barij imperatoris venerunt ad tollenduz tributa consueta dari p̄ philippū patrē alexandri. ⁊ de responsione ipsis facta per alexandrum.

Hec uenerunt reguli multi a dario destinati ad philippum regē census et tributa querētes. Quibus alexander dixit. Dicitis Dario imperatori nostro. Idostq; enī philippi fili⁹ adoleuit. gallina que oua aurea generabat cōsumpta est sterilitate. ⁊ Darius tributus ⁊ censibus est priuatus. Audiētes hec nunciij dari mirati sunt valde ex prudētia ⁊ sermonibus eius. ⁊ reuersi sūt ad Darium regem persarum.

Ualiter alexāder iuit ad expugnandū armeniā iussu philippi. et rediens cū victoria interfecit pausaniam qui in philippum patrē eius irruerat. ⁊ ipm interfecit.

Posterea nūciatum est philippo regi q̄ leuasset extra eius arma armēna q̄ fuerat subdita illi. Et p̄parato exercitu direxit illic alexandrum ut pugnaret cū illis. illaq; iugo suo subiceret. Erat autē q̄dam homo tunc in macedonia nomine Pausania fili⁹ cereuste vir audax ⁊ velox subditusq; philippo. Idic cū multis temporib⁹ cōcupisceret olimpīam conuersionem fecit extra philippum. Et congregato populo hostiliter abiit cōtra regem. Audiens hec philippus obuiauit ei in campo cū paucis. Audiensq; multitudinem quaz Pausania duxerat

tergauerus aufugit. Quē insecutus pausania vibrata lancea p̄fodit eū. Qui q̄uis fortiter vulnerat⁹ esset. notamē statim mortuus est. Facebat enī in iramite semiuu⁹. Pausania siquidē turbatio facta ē in macedones dū sperabant euz esse mortuū. Et pausania in superbia eleuatus intrauit audacter palaciū. ⁊ exinde olimpīā irabens ut secū duceret ⁊ eam haberet. Accidit autem ut alexander vicus armenijs iriūpbū reportaret victoriae. inuenit in regno turbationē maximaz de philippo. olimpīa autē exiens incognitū locum palaciū ut vidit signa et vexilla victoriae alexandri cepit vociferare ad eū dicens. Fili alexander ubi est factum qd̄ a dijs accepisti ut victor et nō victus existeres. Audiens pausania aduentum alexandri exit contra eum. Quem ut vidit alexāder facto impetu ⁊ euaginato gladio irucidauit eum.

Ualiter venit ad alexandrum q̄ philippus pater eius nōdū erat extincus. ⁊ qualiter ipsum honorifice sepeliuit.

Quidā autē de exercitu dixit alexandro. Rex alexāder pater tuus philippus mortu⁹ est in campo. alexander autē hoc audiēs. eumq; conperiens semiuuū amarissime flere cepit. Intuens eū philippus dixit ei alexander. iam let⁹ morior. qz occidendo interfectozē meū acutam de me sumpsisti vindictam. Et hec dicens continuo expirauit. Itaq; alexander plorans mortem philippi. ipsum honorifice sepeliuit.

U Qualiter alexander sedit i solio patris coronat⁹ ⁊ de parlamēto macedonib⁹ facto vt se ad arma pararent. sibiq; militiā eligendo.

Alio autez die Alexander p tribunalī in solio patris eius sedit. ⁊ cōgregata multitudine populū talitē affatus. Viri macedones. Traces thesalonicenses ⁊ greci intuemini alexandri vt fugiat a vobis omnis timor omnū barbarorū. Illos siquidē subiugabo imperio meo. vt nō barbari. sed greci armorū gloria condemnent. Siquis ex vobis arma nō habet tollat de palacio meo ⁊ pparet se ad pugnam. Et q̄ habet munitur armis suis. Audientes hec senes milites vna voce respōderūt dicentes. Rex alexander. multo tempore militamus cum philippo. Nō est nobis virtus vt ferre arma valeamus ⁊ angustias p̄horū. qz etas nostra iam in senectute posita est. Unde si placet elige tibi iuuenes ⁊ militia quam hactenus egim⁹ recensetur. Respondit alexāder ⁊ ait senibus. Nōalo eligere senum grauitatem prouisam qz iuuenum velocitatem improuisam. Quia iuuenes solent mortem recipere in iuuetute sua nimū confidentes. Senes autem agunt cuncta consilio iudicantes. Hec eo dicente omnes ei⁹ sapientiam laudauerunt. ⁊ acquiescere sapientie eius decreuerunt.

Quomodo Alexander pparato exercitu venit italiam volens romanorum superbiam refrenare et eos sibi subiugare.

Post aliquos dies congregato exercitu ⁊ multitudine preparata. cepit italiam nauigare. ⁊ veniens calcedoniam expugnauit eam. Calcedones autē supra muros ciuitatis ascēdētes ei foriter resistebāt. Quibus alexander ait. Vobis dico calcedones. Nūc pugnate viriliter aut potestati subiugamini pugnatorū. Verūtamē calcedoniā apprehendit. Exiensq; inde et nauigādo pelago ingressus ē italiam volens romanorū superbiam refrenare. Consules romanorū aduentū alexandri audientes valido sunt timore p̄territi. ⁊ congregato populo aurū talenta. lx. milia. ⁊ coronas aureas cētū direxerūt alexādro. supplicantes illi vt eos nullaten⁹ expugnaret. Alexāder vero recepto a romanis tributo ⁊ a cunctis italiaz habitantib⁹ vsq; ad mare occidentis quorū regio vocat̄ europa reliq̄t eos in pace. Et exinde sulcato pelago affricaz p̄perauit i quā paucos rebelles inuenit. eā suo imperio subiugauit. Exiens autē de affrica p̄cepit milib⁹ suis vt ingrederēt secū naues ⁊ veni ad p̄barādem insulā ad deū hamonē sulcōum. Factūq; est cū irēt ad tēplū hamonis obuiauit eis i iunere ceru⁹ quē p̄cepit alexāder a milib⁹ sagittari. Illi vero plures mutētes sagittas. ipm tāgere nullaten⁹ potuerūt. Et autē alexāder app̄hēdit vnā de sagittis. ipm ceruum p̄mūe vulnerauit. Elbipō itaq; die iste loc⁹ sagittari⁹ appellat̄. Et ingressus tēplū hamonis fecit ibi vicinas. Supplicauit alexāder deo vt ei vera respōsa p̄mitteret. Deinde moto exercitu venit in locū

qui dicitur Laphostri. in quo loco
erāt mille quindecim. ⁊ habebat flu-
mina duodecim q̄ cursu suo in ma-
re labunt. Et erant ibi porte clausae
caibenis ferreis firmate ubi alexan-
der imolauit dijs. Eadez igit̄ nocte
apparuit alexandro in somnis deus
Serapis in habitu excelso ⁊ forma
horribili timenda dixit illi. alexander.
potes ne mutare hūc montē. ipm qz
super humeros tuos transportare.
Alexander respondit. Et qualit̄ q̄s
esset qui hoc posset. Serapis dixit.
Sicut mons iste. nō mutabit locuz
suum. sic nomen ⁊ fatum tuuz nar-
rabitur vsqz ad viscera seculoz. Ad
hec alexander cepit ei supplicare di-
cens. Rogo te Serapis qua mor-
te debeo mori mihi. pphetizes. Aut se-
rapis. Bonū est ⁊ absqz dolore vlti-
mum simpliciu ignorare. Et tamen
rogasti me ubi dicam. Nōst bibita
portionē mortē gustabis amaram.
In iuuentute enim fines tuos. Nō-
st tamen horā aut tempus inquire-
re. qz nullatenus tibi reuelabo. De-
cet̄ enim tibi a dijs orientalib⁹ fa-
tum tuū. Erurgens autē alexander
a somno tristatus est valde. Et cepit
ciuitatem suo nomini fabricari. cui
nomen imposuit alexandriam.

¶ Quomodo Alexander subiuga-
uit sibi Egyptum. Syriā Tyrum
⁊ totam iudeam.

¶ Post hec au-
dientes egyptij aduentuz
alexandri exierūt obuias
illi. ⁊ subiugati sunt illi. eūqz in egypto
honorifice receperūt. Intrans
autē alexander egyptum inuenit sta-

tuam regalē magnō lapide scūptā
quā intuens alexander. Hec statua
dixit cui⁹ est. Egyptij responderūt.
Statua ista regis anectanabi per-
tissimū egyptioz est. Audiens hec
alexander dixit. Anectanab⁹ pater
meus fuit. Et hec dicēs strauit se in
terram. ⁊ cepit statuā osculari. De-
inde accepta militia Syriā est p̄se-
cens. Syri vero viriliter resistentes
pugnauerūt cū eo. ⁊ quosdā suos
milites occiderunt. Erinde ueniens
Damascū eam expugnauit virilit̄.
Deinde capta Syria vēit. ⁊ castra
meratus est supra ciuitatē Tyrum
ubi alexander cū exercitu cōmorās
multa incommoda perpessus fuit.
quia erat foris ciuitas tam maris
circūdatione. tam edificiorū cōstru-
ctione. tam et ipsius loci fortitudi-
ne naturali q̄ nullatenus ciuitatem
poterat cum impetu obtinere. Con-
struxit autē alexander edificium in-
gens in mare qd̄ ciuitatē tam forti-
ter obducebat q̄ nlla nauigia n̄ clas-
ses poterant portū ciuitatis attinge-
re. Alexander autē attendebat quō-
modo posset vrbē inuadere. Cepit
itaqz exercitū indigere. Ador alexan-
der misit litteras ad pontificē iudeo-
rum nomine Jadelū monens euz
vt sibi auxilium impenderet ⁊ pena-
lia que vulgariter mercatū dicitur
suo exercitui ppararet. Censum etiā
quē Dario dabat sibi sine omni di-
latione exhiberet. eligeretqz magis
macedonū amicitiaz qz persarū.
Pontifex vero iudeoz respondit
litterarū portitorib⁹. etiā iureiuran-
do dario se dedisse. nec vnicuiqz cō-
tra eū arma leuare etiā ueniente da-
rio iuramenta nulla posse mutare.
Audiēs hec alexander irat⁹ ep̄valde ⁊

pncipem iudeoz dicens. Tale fa-
ciam vindicā de iudeis ut discernāt
quoz pcepta debeant obseruare.
Noluit tamē derelinquere Tyrum
Elegit autē Adaleagrū. Deditq; sibi
milites quingētos p̄cipiens illis ut
vallem peterēt iofaphat vbi armen-
ta plurima pascebantur ex ciuitate
Hadū. Samson autē aducebat eos
quia vniuersa loca regionis illius
apissime cognoscebat. Cū igit val-
lem intrassent p̄diciā. p̄dāq; ducerēt
in finitā. obuiauit eis theofellus
dux armentoz. multosq; ipoz mor-
tuos prostrauit. Adaleager v̄o ro-
bustus in fortitudine armatoz vni-
uersos armentoz custodes expu-
gnauit. Saulus vero ipsius ducis
armentoz verticē amputauit. Vñ
igitur hec omnia essent Bitirio co-
gnita de ciuitate Hadū eruit cū eq̄
tibus triginta milibus ad plū p̄pa-
rans. Tanta siq̄dem erat copia pu-
gnatorū; q̄ ex nimio clamore terre
tremere videbat. Q̄ vidētes Ma-
cedones turbati sūt. Uolebant igit
Adaleagrū mutere ad alexandru;
ut in eoz subsidioz pueniret. nullos
t̄m eoz voluit suscipere Adaleager.
Ip̄dignati ē tandem inter eos. San-
son a byturio est extinctus. Macedo-
nes autē nimia hostiū circūfusione
oppressi succūbere videbant. Q̄m
dens arideus abiit ad alexandru. si-
biq; grecorū incōmoda intimauit.
Alexander autē relinques Tyru ve-
nit in iofaphat vbi Byturū et totū
ei⁹ exercitū p̄fudit. Beuersus autē
Tyru inuenit edificiu; q̄ in mari
struxerat fundit⁹ dissipatū. Bala-
am enim cū omnib⁹ habitantibus
tyru post recessum alexandri egres-
sus edificiu; illud viriliter expugna-

uit. Q̄ vidētes macedones iterū
turbati sunt. Alexander cū eis q̄si
de captioe tyri oipbarie diffidebat.
Nocte itaq; subsequenti apparuit
alexandro q̄ teneret vnam manu. et
cū iactaret eam in terrā. terensq; pe-
dibus vinū expumebat. Exurgens
autē alexander a somno ait. et fecit
ad se venire ariolum sibiq; somniū
q̄ viderat enarrauit. Cui ariolus
respondit. Alexander esto robust⁹
in Tyru; et noli in aliquo titubare.
vñ quā tenebas in manu eāq; pro-
iciens in terrā pedib⁹ conterebas.
hec ciuitas est quā debes proprijs
manibus expugnare. ip̄amq; pedis
bus cōculcabis. Alexander autē cogi-
tauit quibus modis posset ciuita-
tem expugnare. Construxit itaq; in
mare ingens edificiu; classiu; quod
erat centū anchoris alligatū. Erat
siquidē tante celsitudinis q̄ muris
turribus tyrorū; alexander emine-
bat. Alexander autē solus illud edifi-
cium ascendit armis fulcitus. p̄cepit
ut tot⁹ exercitus se p̄pararet ad pu-
gnā. et mor vt ip̄m viderent ingredi
ciuitatē omēs impetu; facerēt vsus
muros. Descissis itaq; āchons edi-
ficiū parebat ad latera muri ciuita-
tis. Alexander autē p̄siluit in terram
vbi stabat Balaam. et facto impetu
ip̄sum occidit. facies ip̄m cadere in
profundum. Vidētes hec macedo-
nes et greci. cōtinue muros ascende-
re ceperūt. alij scalis. alij manib⁹ ad-
herētes. Intantū enim erāt tyri ba-
laam ducis eozū extinctione timore
perterriti q̄ nullatenus grecorū im-
petu; resisteabant. Sicq; capta ciui-
tas et vsq; ad radices funditus disti-
pata. Alias etiam duas ciuitates
funditus expugnauit. In quibus

quanta mala sustinuerunt Syri,
vsq; hodie memoratur. Deinde a
moto exercitu peruenit in ciuitatez
Baza. & ea capta in Hierusale ascen-
dere festinabat.

U Qualiter iudei dictu angeli cum
magno honore receperunt Alexan-
dram.

Adiens Na-
delus pontifex iudeoru ad-
uentum Alexandri timuit
valde. & conuocans iudeos induit
ei sic iunia tridua na cu supplicatio-
nib; & imolationib; deu inuocare.
Nocte igitur eadem post sacrificiu
apparuit ei angelus domini dicens
Noli timere. sed continuo orna pla-
teas & portas aperias. & omnis po-
pulus exeat veste albissima prepara-
tus. Tu autem & reliqui sacerdotes
cu stolis legitimis occurrite obuiaz
alexandro. Sic enim oportet regna-
re. q; totius mundi dominator erit.
Deinde ipm ira domini conculca-
bit. Quia somno excitat; conuoca-
ns iudeis narrauit eis quecumq; vi-
derat dormiedo. Precepit itaq; fie-
ri que admodu in somno sibi fuerat
reuelatu. Statim exiens de ciuitate
pna cu sacerdotib; & ciuiu multitu-
dine peruenit ad locum qui scopu-
lus nuncupatur vnde templu & ipa
ciuitas conspicit. ibi magni alexan-
dri expectabat aduentu. Alexander
aut; appropinquans ad locu qui di-
citur scopulus. et cernens multitu-
dine populi vestib; albis indutam.
& sacerdotes albissimis stolis orna-
tos. pontificemq; iudeoru indutu
stola candida iacinctina. & super ca-
put ei; habentē syndonē mundā. &

desup laminā aureaz fabricatam in
qua nomē dei tetragramaton scri-
ptuz erat. statim precepit oib; suis re-
tro consistere. Ipse vero alexander
sol; abiit ad eos & piecit se ab equo
in terrā. & nomē dei qd scriptu vide-
rat adorauit. Statimq; omnes iu-
dei alexandri salutare ceperunt. & cla-
mare vocibus alissimis. Quia ui-
uat alissimus alexander venit. Quia
uiuat alissimus imperator alex-
ander. Quia uiuat victor inuict;
super omnes terrenos pncipes glo-
riosus. Eidentes hec reges Syrie
plurimum obstupescunt murmura-
bant. Quidam; vero ex pncipibus
eius cui nomē erat Isdarmonen in-
terrogauit eū dicens. Isdarme im-
perator. Quid est omnib; te ado-
rantib;. ipse adorasti pncipem iu-
deoru. Cui alexander. Nō hūc sed
deum cui; pontificatu fungit; ado-
raui. Nam p somnu in huius habi-
tu conspexi eū cu adhuc macedo-
nie essem. & cum cogitares quomo-
do possem asyam subuigare. illud
siquidē in somno me negligere nul-
latenus incitabat. sed pidenter tras-
sire. Ideoq; animaduerto ipm esse
quem p somnu; intuebar. Exinde
arbitror; diuino iuuamine me Ba-
rium vincere & persaru potentiam
soluturum. & omnia que in animo
meo spero aduentura esse confido.
Et hec dicens cum sacerdotibus ci-
uitatem ingressus et intrauit tem-
plum dei qd ille sapientissim; Sal-
lomon construxerat. et sm sacerdo-
tum ostensionem deo victimas im-
molauit. Pontifex aut; obtulit ei li-
brum Danielis in quo erat scriptu
quedā grecoz psay potētiā destruc-
turū. alexander aut; existimās se ipm

fore gauisus est valde. Statimq; pontifici et alijs sacerdotib; multa contulit donaria preciosa. dixitq; vt petentes quascunq; donaciones acciperent. Pontifex ergo iudeoz petijt dicens. Liceat nobis patri legibus pponi. et anno septimo sine tributo consistere. Alexander vero omnia concessit eis. Deinde postulauit pontifex vt iudei in media et babilonia pstitui suis legib; potuerent. Et concessit eis omnia que poscebant. Alexander vero dispones de hierosolima. et dimisso adromatico duxit exercitum ad reliquas ciuitates. et ad quas puenit amicabilem recipiebatur.

Uomodo Syri narrauerunt Bario q; deinceps fuerant ab alexandro. et eius figuram sibi portauerunt in membrana pictam. quam Barius desperit.

Eodem tempore Syri q; fugerunt ab alexandro Bario narrauerunt. Audiens hec imperator Barius sciscitatus est ab eis de aspectu et forma alexandri. Illi vero ostenderunt imaginem eius in membrana depictam. quaz cum vidit Barius desperit propter formulę paruitatem. Et statim direxit ei pilam ludicam et zocham que fit de virgibus que a capite curuatur. et cancrum aureum. et epistolam taliter continentem.

Epistola missa a Bario alexandro macedonum imperatore.

Ostrius rex regum et dominus dominarum parens solis qui lu-

cet unacum perfidis dijs famulo nostro alexandro dirigimus. Audimus quia elatus in superbia et in vanas gloriam exaltatus congregasti latrones culos de finibus occidentis. et volueris cum multitudine persarum preliari. quorum vires nequaquam extinguas. Quonia et ipsi dii qui totum mundum fulcunt et sustentant. nomine nostrum approbant et comendant. Tu autem vt homulus imo virorum minus de tua cupies transgredere paruitate tanquam mus proliens de scissura. Egressus enim de terra ceibum. et per spaciola loca perfide tradis saltus. et ludos exercis vt mus in domibus. vbi catule vel muscipule non sunt. Ego vero late ter respiciens gressus tuos dum secure credideris stultizare te facto impetu apprehendam. Sicque turpiter fines dies tuos. Respicere igitur a tuo proposito te oportet. si tuam cupis infamiam poliare. Reuertere igitur o miser et pauperissime. et reqesce in sinu matris tue. Ecce tibi dirigo pilam ludicam et zocham. cum quibus ludum exerceas puerorum. Quia cum sis puer te decet et oportet puerilia piractare. Noui siquidem quod tanta est indigentia tua quod vix miserima corpora sustentas. Credis itaque imperium Barii subiugare. Per animam patris mei tantum aurum in regno perfide reqesce quod solis vinceret claritatem. si ab initio esset congregatum. Quapropter tibi mandamus firmiter iniungendo vt hac stulticia et vana gloria relicta macedoniam reuertaris. Quod si facere non curabis dirigemus ad te innumerablem copiam armatorum qui te non vt philippi filium sed vt principem latronum crucifigant.

Uomodo Alexander fecit legi coram suis milibus epistolam missam a Bario et voluit nuncios suspendio puniri.

Venientes itaque qui missi fuerant a Bario imperatore ad alexandrum obtulerunt ei epistolam missam a Bario cum una canera aurea pila et zocha. Alexander precepit illam coram omnibus publicari. Milites siquidem audientes epistole tenore non modicum turbabant. Videns autem alexander tristes factos dixit eis. O comitones mei forissimum quare corda vestra ex vobis epistole Barii commouentur. An nescitis quod canes qui multum latrant nullam habent lesionis efficaciam. Hos itaque credidimus quod epistola in aliquo verum dicat. hoc est de auri multitudine quam Barius dicit se habere. Et ideo oportet nos cum eis preliari viriliter. Quia multitudo auri eiusdem cum eo pugnare ardentissime compellit. Et hec dicens precepit militibus suis ut nuncios Barii caperent. ipsosque crucis patibulo torquerent. At illi ceperunt altis vocibus clamare. Rex alexander que culpa vigeat in nobis pro rege nostro quod debeamus tormenta subire. Quibus alexander respondit. Victa imperatoris vestri hoc facere me compellunt. qui vos ut ad latrunculum destinavit. At illi responderunt dicentes. Non scripsit imperator noster hec. Quia magnitudo vestra sic sibi penitus est ignota. Dimitte nos. quod erit sibi tua gloria per nos reuelata. Alexander autem precepit illos dimittere. et ad conuiuium invitari. Sedentibus illis dixerunt

alexandro. Rex si vestre placet maiestati imperate ut equites mille nobiscum veniant. quia Barium in manibus eorum trademus. Quibus alexander respondit. Letetur animus vester in hoc quod sedetis. quia per traditione vestri regis vobis non dabitur vnus miles. Illius itaque die precepit alexander epistolam scribi Bario in hunc modum.

Epistola missa ab alexandro Bario imperatori.

Alexander filius philippi et olimpiere gine Bario regi regum parentum solis qui lucet vnicuique per se diis dico. Mandamus si bene volumus inspicere veritatem propria non sed mutata viciate possidemus que tenemus. Quia cum omnes in rota fortune volubili militemus. sepiissime de diuitiis in paupertatem. de leticia in tristitiam. de altitudine in profundum. et eorum variamur. Non ergo debet aliquis cum in sublimi ora pariter otterese deat. tantum in sua perfidie celsitudine quam per superbiam eleuatus ac in vanam gloriam deductus factus despicat minimorum. cum minimus sepiissime extollatur. et altissimus usque ad pulnerem deprimatur. Turpitudinem atque dedecus esse putato tantum lucidissimo imperatori prout ab hominibus esse despiceris mihi paruo et humili talia destinare. Tu enim es par soli et in trono missio a diis sedis cum diis perfidie residere. Sed cum dii sint immortales. mortalium habere consortium penitus vilipendunt. Mortalis certe sum ego. et sic ad te venio quasi cum homine mortali.

pugnaturus. Tu vero qui magnus
 & excellens es. vis te quasi dicere im-
 mortalem. cum veneris mittere pug-
 nam nobiscum. nihil acquires si vi-
 ctoria reportabis. quia paruum ho-
 minem et latrunculum obtinebis.
 Quod si ego vicerem. gloria tibi maxi-
 ma erit. quia imperatoris magnifi-
 centissimi victoria adipiscar. Verum
 quia dixisti perfidia auro plurimo
 habundare. acuisi sensus nostros.
 & fecisti nos strenuos in virtute ut
 aurum vestrum possim acquirere. &
 quam nos dixisti habere paupertatem
 repellere. Ex eo vero quod nobis pilam
 ludicam zocham & cancrum aureum
 direxisti. que futura sunt certissime
 prophetasti. & que nos speramus
 fauentibus euenire. Per rotundita-
 tem vero pile intelligimus obtemperari
 rui. quod imperio nostro debet subiuga-
 ri. Per zocham que a capite curua
 existit contemplantur quod omnes reges
 & terrarum principes coram nostra pre-
 sentia curuabunt. Per cancrum au-
 reum quod caput hominis induit & con-
 girat nos victores. & non victos arbi-
 tramur. Tu autem qui magnus es et
 potentissimus iam nobis tributa de-
 disti. dum a te pilam ludicam. zocham
 & cancrum aureum. que tantas se con-
 tinent dignitates receperimus. Cum
 hec scripta fuisset epistola vocauit
 ad se nuncios darii imperatoris. & da-
 tis illis donis optimis & epistola re-
 cesserunt. Post hec alexander amo-
 to exercitu cepit ire. Barium itaque ple-
 cta epistola turbatus est valde. Be-
 inde scripsit epistolam satrapibus su-
 istali modo.

Rex regum da-
 rii. Idamo & Antiocho

satrapibus gaudium. Audiuimus
 quod Alexander philippi macedonis
 in stulticiam eleuatus intrauit Asy-
 am. ipsamque pulchritudine euacu-
 auit. Quapropter damus vobis fir-
 miter in mandatis. ut magnis stre-
 nuis viris nostri imperii fidelibus con-
 gregatis contra puerulum illum insur-
 gere non tardent. apprehendentes il-
 lum. & coram nostra presentia ducen-
 tes. ut illo pueriliter flagellato indu-
 am purpura. & dirigam eum matris
 sue Plumpie derogari. Non enim
 decet eum pugnare. sed cum pueris
 puerilia exercere. Relegentes itaque
 satrapes darii epistolam taliter da-
 rio rescripserunt.

Epistola missa Bario a primo
 & antiocho satrapibus.

Rex regum da-
 rio deo magno Idamus
 & antiochus seruitutes.
 Sciat magnitudo vestra quod ipse pu-
 er alexander. qui ut dicimus nostram
 prouinciam deuastauit et dissipauit.
 nos congregata multitudine cum
 eo pugnantes terga verumus. vir
 euasimus de manibus pugnatorem.
 Nos itaque quos dicimus vestri im-
 perii adiutores. maiestati vestre hu-
 militer supplicamus. ut nobis vestris
 fidelibus succurratis. Cum autem
 Barium ipsam epistolam perlegisset.
 superuenit nuncius alter dicens. quod alex-
 ander castrametatus erat super flum-
 inum qui suragma dicitur. Audientes
 hec Barium imperator. iterum scri-
 psit Alexandro hoc modo.

Epistola missa Alexandro per Ba-
 rium & semen papaueris.

arabia cū manu hostiūz residebat.
Hic audiens aduentum alexandri
vniuerso motu exercitu opposuit se
pra alexandri. cepitq; cū eo viriliter
preliari. Tū de mane siquidem in-
choatū est preliū. et vsq; ad occasus
solis equiter pugnauerūt. Sic enā p-
tres dies annuos pestiferū bellū du-
rauit. Tā fortis enī fuit ipsa pugna
q; passus fuit sol eclipsim. nolēstan-
tam sanguinis effusionē cōtemplari.
Deinde ceperūt multa cadauera a
parte p̄saz cadere. qd̄ vidēs p̄nceps
milite tergauerus de manib; in-
micoz vir cū paucis euasit. Cū tan-
ta siquē celeritate cucurrit q; an̄ da-
riū ipos q; ab alexandro reuersifue-
rāt reperit. et dario adbucente in
manu eplam et sciscitāte qd̄ alexan-
der de semine papaueris egisset. Il-
lisq; rīdentib; app̄bēdit et momor-
dit. dixitq; mlti sūt. sed molles. Ac-
ceptoq; dari; de pipere alexandri et
missio in os suū mādēte illo et suspi-
rante et dicēte. Id̄aui sūt ei; milites
sed sunt fortes vt hoc piper ostēdit.
vir inueniet in ore pra stātes. Res-
pondit amonta. d. Etia; dñe pau-
cos milites h; alexāder. sed fortes. q;
multos meos milites occiderunt. a
q; manib; vir euasi. Alexāder aut̄
in supbiā nullaten; est eleuat;. ex eo
q; victoriā p̄secut; est. q; tam p̄stā
macedones q; occisifuerāt recōdere
fecit in sepulchris.

Quō alexander venit in ciliāz
et in sauniā et in ciuitates p̄opolis.
deinde in asyā eā subiugādo. et mili-
tes sibi adiunxit.

Quē hęc uenit
alexander in ciliā et in sa-
uniāz in q; multe ciuitates

10
suo impio iurauerūt. Et insup des-
cē et septez milia hoim suo exercitu
p̄gregauit. Inde q; venit i sauniāz
que sine p̄radictioe subdita est illi.
Ascēdit etiā alexāder i montē thau-
rū. et venit in ciuitates q; profopolis
nuncupaē. in q; sunt nouē milia. a q;
accepta milia egressus est asyā ci-
uitates plurimas subiugādo. Cle-
nuq; in frigiā. et ingressus templum
solis ibidē victimas imolauit. Cle-
mens autez ad flumen q; stamadro
dicit. cui; latitudo. xv. cubitis desi-
gnat. Dixitq; illis homib; Beati q;
laudes homeri adepti estis. Quidā
vero ex circūstātib; noie Bocconi-
ctus respondēs ait. Rex alexander
p̄beriores laudes d̄re scribere queo
q; fecit. Homerus de his q; ciuitatē
destruxerūt troianā. q; maiora q; il-
li tuis temporib; p̄fecisti. Cui alexā-
der ait. Magister cupio sapiētis eē
discipul; magis q; vili laudes ha-
bere. Id̄ost hęc motu exercitu venit
macedoniā. inueniq; matrem suā
Olympiam ab egritudine conualu-
isse. et cum ea diebus paucissimis ē
locutus.

¶ Quomodo alexander exiens ma-
cedoniā iterum venit in persidem

Ende amoto
exercitu exiens macedoniāz
cepit pra persidē p̄ficisci. Et
castrametat; ē i loco q; d̄ abdyron.
et homies illius ciuitatis portas vn-
diq; firmauerūt. Vidēs q; hęc alexā-
der. iratus est valde. et p̄cepit militi-
bus suis vt eam incēderēt. Milites
aut̄ alexandri facto impetu vrbes ex
pugnare ceperūt. Ciuitatenses vō
videntes se non posse multitudines
b 2

armatorū sustinere. q̄ loc⁹ nō erat
naturaliter munit⁹. ceperūt vocife-
rare ⁊ dicere. Rex alexāder nō clau-
simus portas ciuitatis vt tue cessita-
dim obstarem⁹. sed timētes Dariū
regē persarū. q̄ hoc audito mitteret
satrapas suos q̄ nos vndiq̄ dissipa-
rent. Quibus alexander respondit.
Aspice portas ciuitatis si vultis eua-
dere pugnatores. Cū autē cū Dariō
finē fecero. nūc vobiscū colloq̄o fun-
gar. Audiētes autē adunate aperue-
rūt sibi portas. Et inde trāsiens bro-
chia venit i obliquo. ⁊ inde caldeo-
polim p̄transiuit. Deinde venit ad
flumen senis vbi fame p̄ualida op-
pressus est exercit⁹ alexandri. Mur-
murabāt enī milites dicētes. Equi
nostri deficiūt incessanter. Quibus
alexander p̄fortanseos d. Cū cō-
militones mei fortissimi q̄ hucusq̄
belloꝝ pericula passi estis. nunq̄
p̄pter defectū equoꝝ diffidins de sa-
lute. Nonne si vita regnauerit i cor-
porib⁹ vestris. equos innumerabi-
les reperiem⁹. Si autē vita priuabi-
mur corporali nihil nobis copia eq̄rū
p̄alebit. Festinem⁹ ergo ad loca ta-
lia proficisci. vbi nobis ⁊ equis nris
largissime cibaria capiamus.

¶ Quomodo Alexander venit ad
templum appollinis. qui vocauit eū
Herculem.

¶ Est hec autez
p̄ ad finem ducendi venit i lo-
cum q̄ dicitur iurus. vbi mul-
ta cibaria ⁊ animalū pascua inue-
nit. Deinde amoto exercitu venit in
locū qui dicitur iragacintes. ⁊ castra
metat⁹ est ibi. Et ingressus est tēplū
appollinis ⁊ voluit ibi victimas fac-

ere. ⁊ diuina responsa p̄ape. Sed
dicitur est sacerdote femina virgī-
ne eiusdem templi cui nomen erat
zochora q̄ non erat hora responsio-
nis. Altera q̄ die venit alexāder ibi
q̄ victimas immolauit. Statimq̄
vocauit illū ⁊ appollo. Hercule. ber-
cule. Respondit alexander. Cur her-
cule me vocasti. nunc vero respon-
sa tua falsa videntur.

¶ Quō alexander venit Thebas
quam expugnauit ⁊ funditus euer-
tit eo q̄ fortiter sibi restitit.

¶ Xiens inde a-
lexander venit ad ciuitates
que theba dicit. dixitq̄ ho-
minib⁹ ciuitatis illi⁹. date mihi q̄n-
gentos milites q̄ veniat in adiutorū
um meū in armatoꝝ habitu p̄para-
tos. Audiētes hec thebei clausērūt
portas ciuitatis. ⁊ armatis ex eis de-
cē milib⁹ armatoꝝ ascēderunt mū-
ros. ceperūtq̄ alius vocib⁹ p̄clama-
re. Alexander nisi recedas a nobis te-
turpiter actuos milites p̄ligemus
Audiēs hec alexāder subridens ait.
Thebei multū estis de fortitudine cō-
mendati clausistis portas ciuitatis.
⁊ dixistis me cū velle pugnare. Hō-
foris ⁊ belloꝝ cupid⁹ nō recluditur
infra muros. sed in cāpo pugnat vt
rilitur p̄ hostes. Hīs dicens p̄cepit q̄
tuos milib⁹ sagitarioꝝ vt ipam ar-
cū cūciat ciuitatē. ⁊ stātes supra muros
feriāt ⁊ vulnerēt sagitis. p̄recepit
duob⁹ milib⁹ equitū fundamēta q̄
p̄struxerant amphyon ⁊ zoch⁹ rui-
perēt. Alijs mille p̄cepit vt cū ardētū
b⁹ faculis portas vndiq̄ incēderēt
ciuitatis. Alia vō tria milia ordina-
uit vt cū ardetib⁹ p̄cuterēt muros. ⁊

ferreis instrumentis dissiparet. Ipse vero alexander cum fundibulariis et reliquo exercitu consistebat. Inchoato itaque bello civitatis ex una parte diris ignibus urebatur. Populus autem per murum precipitans alij monentes alij liquidum tubie et brachia frangebantur. Erat autem quidam homo intra exercitum alexandri sistorius inimicus. hic gaudebat videns civitatem dissipari. Sed alius mulicus civitatis ysuimea nomine videns sue patrie desolationem alexandri pedibus pulsat ilico cepit pariter mulicam lamentari. sperans flectere alexandrum ut erga civitatem pietate flecteretur. Intuens autem eum alexander dixit. Quare mecum tanto conamine rogasti. Ysuimea respondit. ut posses animum tuum ad misericordiam flectere. Ludibens hoc alexander iratus est valde. et iussit muros civitatis evelli ab ipsis fundamentis. Et inde moto exercitu cepit ire. cuius vestigia quidam nobilissimus civitatis nomine dubomatus comitabatur. Thebea vero que remanserant ex incendio civitatis petierunt responsus a belphimadeta appollinis. Quibus respondit appollo dicens. Ille que thebanas destruet civitatem tres victorias consequetur. Et tribus victoriis adeptus. statim nostram civitatem reformabit in forma pristina.

¶ Quomodo alexander venit corinthum. et quidam thebanus cuius in lucus obtinuit propter quod refecta fuit civitas thebarum.

Alexander itaque quod thebanam civitatem relinquit abijt corinthum. Rogaverunt eum corinthij ut eis manibus luderet. Quorum precibus acquievit et pervenit ad spectaculum ipsi multitudine. Quibus

innumerabilibus dixit alexander. Quis ex vobis erit incipere ludus. Dubomatus quem supra noianum de thebeana respondens dixit. Sive stre complaceat maiestati ego accepta prete lucidum ludum arripiam prima vice. Et statim iussu alexandri luctatus est. et vicit. Et dixit alexander. Si ter viceris coronaberis. Statimque luctatus secundo et tertio devicit. Statimque iussu alexandri coronam accepit in capite gloriosam. Dixerunt autem ei precones. Nobis indica nomen suum. Dubomatus autem. Sine civitate vocor. Ludibens hoc alexander dixit. O beatissime cerrator ut quod sine civitate vocaris. Dubomatus respondit. Albarime imperator ante regali dyade mate fulgens civitatem habui appellatam. Postquam vero imperatorum suscepisti civitatem penitus sum privatus. Hoc respondens intelligens alexander. cognovit quod de thebeis diceret. Et ait preconibus. Vociferens ut thebanus habes at reficere thebanam civitatem.

¶ Quo alexander intrauit templum appollinis. et responsum habuit quod mundum sibi subiugabit universum.

Deinde exiens de corintho venit ad civitatem que plathea dicitur. Cuius principatu quidam nomine straxagonas fugerat. Et ingressus templum dyane invenit sacerdotem feminam virginem que sacerdotalem habitum vestiebat. Que ut vidit eum dixit. Benevenisti alexander. Tu debes mundum tibi supponere universum. Alia itaque die ingressus est straxagonas templum in quo erat ipsa sacerdos. Quem ut vidit ipsa eum taliter alloquitur. Quid vis straxa

gonas post paucos dies tu priua-
beris principatu. Quo audito stra-
ragonas iratus est valde. et dixit ei.
Nō es digna sacerdotio fungi. Ale-
xander ingressus est ad te et bene va-
ticinata es ei. mihi autem dixisti q̄
vniuersum perderem principatum
Cui sacerdos. Nōli irasci. sic enim
oportet fieri. nec potest vllaten⁹ pre-
termitti. Factūq; est vt post paucos
dies alexander iratus est cōtra stra-
ragonam. ip̄m q; de principatu suo
deposuit et eiecit. Straxagonas au-
tem abiit athenas. vbi de alexandro
qui eius principatu suo priuauerat
cū lachrymis conquestus est. Athe-
nienses vero hec audientes irati sūt
valde. dicentes se graua contra ale-
xandrum facere. nisi forte straxago-
nas suo principatu redderetur.

Quomodo Alexander venit a-
thenas. et qualiter scripsit eis.

Alexander au-
tem amoto exercitu venit a-
thenas. Audiens autē que
athenienses dicebant. scripsit eis epi-
stolam ita continentē. Alexander fi-
lius philippi et regine Olimpie a-
theniensib; hec dicimus. Postq; mo-
xius est pater noster sedim⁹ in
dignitatis solio. descendimus in cō-
finio occidentis. vbi omēs habitan-
tes nostro imperio se subdiderunt.
ab vrbe roma vsq; ad mare occide-
tis. Illi recipientes nos pacifice. Illi
prelio subiugati. Nolentes itaq; ad
nos venire pacifice. habitantes eo-
rū fecimus funditus dissipari. Nūc
autē egredientibus nobis de mace-
donia et totā partē affricę. trāseun-

tibus thebani ceperūt nostro impe-
rio derogare. quorū superbiam fe-
cimus vsq; ad terrā declinari. Vos
autem atheniensibus scribimus
vt nobis decem philosophos diri-
gatis cū quibus cupimus nostrū
ingeniū exercere. Nihil aliud a vo-
bis petimus nisi vt nos tanq; reges
et dominū timeatis. Si autē nostro
non vultis imperio colla submitte-
re. oportet vos nobis fortiores ex-
istere. aut fortiores vobis imperio de-
clinari. Legentes itaq; athenienses
epistolā. ceperūt vocibus insanire.
Eusculus autem philosophus con-
surgens in multitudine populi di-
xit vt nequaq; verbis acquiescerēt
alexandri. Ad populum autem cōgre-
gatus in vniū supplicauerunt demo-
stheni philosopho vt eis consilium
daret. et quicquid videretur suo con-
silio aperiret. Ille igitur eleuans se
et manu imperans silentium taliter
est locutus.

Miri concives
mei percipite supplico ver-
bula mea pacifice et audias-
tis. Si tales vos sentitis esse vt va-
leatis magnitudine opprimere ale-
xandri. pugnite cum eo. et vba eius
nullatenus admittatis. Sin autē
eius stecimini maiestati. Scitis enī
q̄ sicut audimus a maiorib; nos-
tris. Sennes rex fortissim⁹ et excel-
sus licet multas fuisset victorias cō-
secutus. tamen in clayda dāna mul-
ta est perpeffus. Nūc autem alexan-
der innumerabiles pugnas exerci-
it. in quibus nihil aliud q̄ victorias
semper reportauit. Nonne habitan-
tes tyri milites erant fortissimi. et in-

omni armorum exercitio eruditus. quod
eorum profuit multitudo vel fortitudo
Thebei sapientia multa renitebant.
qui et quorum civitas arte pugnandi
non modicum ornabant. Quid autem
eorum profuit sapientia et vigor for-
tissimus preliorum. Delipenses quin-
tumque pugnaverunt cum alexandro
tandem succubuerunt ab impetu ar-
mato. Nonne intellexistis quoniam
merabiles civitates ad quas abijt
sine pugna et altricione aliqua sue
sunt supposite maiestati. Ex eo quod straragonem
suo prauit principatu bene fecit.
Culpa enim straragonis in-
teruenit. quoniam sicut audivimus alex-
andri etiam sapientia circumfulsum quod
sine culpa straragones minime eies-
cisset.

Quomodo athenienses miserunt
tributa magna alexandro. et coronam
auream fulcra gemmis preciosissimis.

Athienses ita
quod athenienses vnanimiter
ceperunt philum demosthenis
approbare. et statuerunt alexandro co-
ronam auream dirigere pensantem libras
centum quinquaginta. et nuncios promit-
tentes ei censum pariter et tributa.
Rethoricos autem ei nullatenus dire-
xerunt. Thebentes autem missi ad alexan-
dram obtulerunt ei coronam auream
censum et tributa annualia pro-
mittentes prout athenienses accepe-
runt. Audiens eos alexander statim
eiusculi consilium intellexit qui dire-
xit ut resisterent alexandro. et philus
demosthenis dicens ut manda-
tis alexandra minime obuiarent.
Scripsit tamen eis epistolam ita con-
tinentem.

Epistola missa Thebentibus ab
alexandro.

Alexander fili-
us philippi et olimpie
regine. Quousque sub po-
tenti manu grecorum Barbaros
submitamus. nomen regum nul-
latenus assumemus. Thebentibus
hoc dicimus. Non cogitamus ci-
uitatem vestram cum exercitu intro-
ire. sed tantum cum principibus quos
habemus. Id prosumus siquidem
vos ab omni suspitione criminis li-
berare. Vos autem de nobis contra-
rium cogitastis. prout vestra mani-
festat conscientia. Testes enim mi-
hi sunt dii. quod si quis ex vobis contra
nos calcaneum erexisset contra eius
iram indignationis nostre nullatenus
fudissemus. Sed ut scitis mali
semper cogitant mala et committunt.
Hec quis quod eorum contra nos ar-
ma leuantes dignum inde meritis
acceperunt. Vos autem in nobis
conscientiam habentes culpatis nos
iam. quia straragonem deposui-
mus qui grauiter contra nostram
maiestatem commisit. Scripsimus
vobis ut decem philosophos mitte-
retis. Vos autem nostrum abieci-
stis mandatum post terga. ignorantes
potentiam alexandra. Licet autem
inde possitis de culpa reprehendi. ta-
men vobis omnis iniurie delictum
remittimus omnemque contumacie
prauitatem. Confortamini igitur et
estote leni. nullam enim a nobis su-
stinebitis grauitatem. lex eo quod de-
mosthenis consilio adhesistis. Les-
gentes hanc epistolam Athenienses
gausi sunt valde.

¶ Quomodo Lacedaemonesne
gantes recipere alexandrum para-
uerunt se ad pugnam.

Deinde amoto
exercitu venit Lacedaemoni-
am alexander. Lacedaemo-
nes autem mandatis ei⁹ nullo mo-
do parentes vnanimiter referebant
Non sunt imbecilles sicut Atheni-
enses qui timuerunt impetum ale-
xandri. sed virtutem nostram virili-
ter ostendam⁹. His itaq; dicitis por-
tas ciuitatis clauserunt. et ascenden-
tes muros vndiq; consistebat. Ascen-
derunt etiam naues. sibiq; ad litus
maris obuiam exierunt. Vidēs hec
alexander direxit eis epistolam ita
continentem.

¶ Epistola missa Lacedaemonib⁹
ab alexandro vt ipsius mandatis
obedirent.

Alexander fili-
us philippi regine olim-
pie Lacedaemonib⁹ hoc di-
cimus. vobis consulimus vt fidem
quam a nostris antecessorib⁹ acce-
pistis integraliter pseruetis. Et no-
lite manus extendere ad alissima q̄
tangere nō potestis. Si enim gau-
dere cupitis fortitudine psonarum.
sic vires vestras ostendite vta nob̄
dignum recipiatis honores. Ideo⁹
q; firmiter vobis damus in mādas-
tis vt grans de vestro nauigio crea-
tis priusq; ignis vos turpiter com-
pellat prosilire. Quod si facere vili-
penditis videbitis vos in tempore rep̄-
bensuros cū viderit alexander.

¶ Quomodo alexander expugna-
uit Lacedaemones.

Legentes hanc
epistolam Lacedaemones
irati sunt valde. Ceperunt
q; ad pugnandum se fortiter prepa-
rare. Alexander itaq; cum exercitu
circūiens ciuitatem. et facto impetu
cepit precipitare eos per murus. ali-
os mortuos. alios vulneratos. Fla-
ues autem igne succense cremaban-
tur. Reliqui vero qui remanserunt
tale cernentes periculum exierunt de
ciuitate. et prosternentes se pedibus
alexandri. rogabant vt penitus non
captiuarentur. Respondit eis Alex-
ander. Veni ad vos mansuetus. et
māsuete me recipere nolulistis. Eo-
cremate sunt naues vestre. et ciuitas
populo depauperata. Nonne dixi
vobis vt non extenderetis manus
ad sidera que nemo tangere potest
Qui enim ad tam ardua scandit.
vt pedis non habeat firmitatem. ir-
remediabiliter cadit in profundum
Ceterum si bene conspiciamus vos
non criminaliter reprehendum⁹. cū
de nobis facere sperabatis sicut rer-
res et parentes vestri antiquitus fe-
cerunt. Nunc autem spes vestra pe-
nitus vos sefellit. quia sustinere ne-
quistis impetū armatorum. Et his
dicitis Lacedaemonibus imposuit li-
bertatem.

¶ Quomodo alexander iterum
ingressus est regiones Barbarorum
de quo Barius valde amittit eius
aduentum.

¶ Deinde amoto

Quereritū ingressus ē partes
alicie in regiones barbaroz
Barus itaq; impator: audies ad-
uentū alexandri peritius est valde
Statimq; pgregās pncipes & satra-
pas suos p̄suluit eos dicens. Et vi-
deo iste sic vadit pugnādo victoria
crescit pariter virtute. Ego autē puta-
bā illū esse latrūculū q̄ tāq; p̄redo re-
giones debiles p̄haret. Ip̄e si q̄dem
pugnat vi vir. & sicut rex humiliat. &
q̄nto plus sup̄ ip̄m nitōr exaltat. tā-
to magis nomē ei⁹ ad alūssima sub-
limatur. Bureri ei ludicaz pilam &
zocham vt ludū disceret puerorum.
Sed quē dicit discipuluz videt exce-
dere magistrū. & q̄cuq; vadit illum
fortuna p̄spere comitatur. Oportet
ergo nos de saluatiōe nostra pluri-
mū meditari. ne in elatione & stultit̄
cia vane glorie incidam⁹ periculuz
despiciēdo ip̄m dicētes. Inhibil ē ale-
xandri supbia elati. eo q̄ p̄sidia gau-
deam⁹. cū paruitas ei⁹ crescit & ma-
gnitudo nostra deficiat. Nō dubi-
to enī q̄n sup̄na puidētia adiuuat
eū. volēs illi p̄cedere & dyadema. sē-
pus illi faueat & augmentet. et dum
credidi illum eicere de ellada. eiecit
nos ip̄e de perfidia.

¶ Quō Barus imperator: consi-
lia fecit cū suis p̄ncipib⁹ q̄liter pos-
set resistere alexandro.

¶ His dictis a

Bario respōdit macher
frater ei⁹. Magnificasti
alexandri. d. q̄ ille exardescit ingre-
di p̄sidiā q̄z nos elladam occupare.
Unde si placet vtere morib⁹ alexā-
dri. & sicut iū stabit regnū in cōcussuz

& alia plurima subiugabis. Alexan-
der enī volēs pugnare cū aliq. satra-
pas aut p̄ncipes nō irāsimittit. s; ac-
cedens ip̄e in p̄lio sibi nomē et glia
nascit. Audies bec dari⁹ dicit. Bes-
beo ab illo an ille a me exēpluz colli-
gere. Respōdit vn⁹ de p̄ncipib⁹ di-
cens. Alexander in oībus peritissī-
mus in nullo delinquit. sed p̄ semet-
ip̄m viriliter agit cūcta. qui formas
ip̄az a natuitate accipit leonis. Cui
dari⁹. Unde hoc tibi notuz. Illerē-
spondit. Cū tuo iussu tollere a phy-
lipo censum accederem⁹ macedo-
niā vti figurā ei⁹ summāq; sapien-
tiā. Unde si tibi placet p̄ cunctos fi-
nes regni tui dirige. & cōgregās oēs
satrapas tuos & p̄ncipes vniuersos
q̄ sub regno p̄saraz gens plurima
coninet. Idaribi necnon & Aethi.
Ethiopi. Itali. Barbei. Turu-
mani. q̄ vero gentes centū q̄nq; gin-
ta tue seruiāt maiestati p̄gregentur
omnes in vnū & queram⁹ a diis au-
xilū. Unde cū viderit alexāder ple-
nitudinē gentiū & barbaroz virtutem
vniuersa membra ei⁹ timorib⁹ & tre-
morib⁹ rapiant. Cui ali⁹ ex p̄ncipi-
bus dicit. Bonū consiliū sed nō vti-
le promulgasti. An ignoras q̄ vn⁹
lupus maximum fugat gregem pe-
cudum & dispergit. Ita & grecoruz
sapiētia superat multitudines bars-
barorum.

¶ Quomodo Alexander balnea-
uit in flumine ex quo propter aque
frigiditatem infirmus fuit.

¶ Rterea Alex-
ander cōgregata maria
militudie pugnatoz pue-
nit ad numerum ducentoz milium

hominum. et a motis tentorijs venit
ad fluuiū qui oceanus nuncupatur. ex
quo aqua labit frigidissima et p̄clā:
ra. accidit autē voluntati eius ut in ipso
fluuio lauaret. Factū est autē sed lesio
maxima facta est in capite eius.
ita quod doloribus et febribus maximis
torqueretur. Quē videntes macedo:
nes infirmari turbati sunt valde ti:
mentes inter se referre ceperunt. Si
nota fuerit Varii infirmitas alexan:
dra. facto impetu super nos penitus
nos delebit. Sanitas enim alexandri
omnes milites confortabat.

Uomodo medicus Alexandri
pononem sibi dedit. ex qua statim
conualuit Alexander.

Alexander ita
quod vocauit ad se medicū su
um nomine philippū. et de in:
firmitate sua sagaciter inquirebat.
Erat itaque medicus ille iuuenis. et in
omni arte medicine perfectus. Pro
serat enim alexandro quod per vnā potio
nem ipsam ad sanitatem pristinam reuoca:
ret. Quidam vero princeps militie que tene
bat armeniam nomine Sardmeri qui val
de huic medico iudebat. ex eo quod ab
alexandro dulcius amabat. scripsit
alexandro dicens. Caue tibi a philip
po medico. noli quā tibi obtulerit
bibere potiones. Varius enim promisit
sibi filiam suam coniugio copulare.
ipsamque regno suo coniungere. si te
occasione aliqua suffocaret. Sard
merus autē alexander epistolam nullatenus
turbabat. Confidebat enim mul
tū de pura conscientia philippi. Interea
philippus cum potione parata ingres
sus est ad alexandrum. sibi que quaz

dixerat obtulit medicinam. Alexander
autē susceptam potionem in vna manu te:
nens medicinam. et alia manu tenens
epistolam. in facie medici fortiter intē:
debat. Cui medicus ait. Noli maxime
imperator ex pauescere potione sed bi
be illam. Statimque alexander potio
nem sumpsit. Deinde philippo indica
uit epistolam. Lecta a philippo epistola dis
cussit. Sardmerus imperator non sum in cul
pa ex hoc quod epistola refert. Alexan
der itaque sanus effectus est. vocauit
que ad se philippum. et amplectatus est
collum eius dicens. Nosti philip
pe amorem et fiduciam que habui ad
te. Primo enim potione tuam bibi.
deinde epistolam tibi monstravi. Cui
philippus ait. Sardmerus imperator
ipsum precipe coram tua presentia sta
re. qui talem tibi epistolam destinauit
Instruitque enim me tale facinus per
petrare. Pro alexander iussit ad se
Sardmerium venire. et percunctatus
inuenit eum more dignum. Sicque
precepit ut capite priuaretur.

Quo alexander subugauit sibi Ar
meniam et Mediam. et venit ad flu
men eufraten. et ibi pontem construi
fecit carbibus colligatum.

Deinde amoto
exercitu venit in Mediam et
Armeniam magnam. ipsamque
suo imperio subugauit. Deinde ab
lans diebus multis ingressus est locum
aridum et inaquosum. ubi aqua minime
subsistebat. et transiens per locum quem dicitur ad
nā:
cus venit ad fluuium eufraten. ibique
tentoria fixit. Statimque alexander ius
sit afferri ligna et pontem classicum
fecit super ipsum flumen preparari

et stringi clavis ferreis et catenis
et pcepit suis militibus ut transirent.
Illi vero videtes fluvij magnitudinem
cursu velocissimo permeare non
runt pro ipso incedere ne catene oppres-
se magno pondere frangerent. Ar-
dens autem eos alexander dubitare pro-
cepit custodibus qui ducebant animalia
ut parum transire exercerent. Deinde
omnis exercitus sequere. Milites
vero adhuc titubabant. Alexander ve-
ro iratus est valde. et vocatis principibus
suis pro ipse iratus. Deinde prin-
ceps et omnis exercitus sequebatur. Flu-
vij duo tygris et eufrates pergunt per
mediam et mesopotamiam et babylo-
nem. et sic in nilo incorporant.

Quo alexander destrui fecit pontem
postquam fluvium transiit.

Quomodo transiit
set ergo alexander et omnis exer-
citus castrametatus est. et
pontem fecit undique dissipari. Quod vi-
dentes illi de exercitu tristi sunt val-
de. et murmurantes intra se referre ce-
perunt. Si acciderit ut de plio fugia-
mus non erit nobis transitus super aquas.
Intelligens autem alexander murmura-
tiones. dixit illis. Quid est quod in vos
dicitis. Si acciderit ut de plio fugia-
mus. non erit nobis transitus super aquas.
Ideo certo scitis quid deo feci pontis
ligamina laxari ut viriliter pugnare-
mus. aut si fuga magis quam pugna
eligerem omnes unanimiter peream.
Victoria est in pugna non his qui fugi-
unt sed qui sequuntur efficaciter. Confor-
tenite itaque corda vestra. et quasi ludum
pugne fortitudinem existimatis. quod cer-
tissime scitote quod nullo modo videbi-
tis macedoniam. quousque omnes barbaros

deprimemus. Tunc siquidem cum
victoria revertemur.

Quomodo Darius imperator
pugnauit cum Alexandro macedo-
ne et fugit.

Interea Dari-
us imperator hostium mul-
titudine congregata et ordi-
natis super satrapibus quingentis exiens
castrametatus est super fluvium tygris.
Alio itaque die conuenerunt Darius
et alexander ceperunt acriter periclitari.
 tandem cadere ceperunt plurimi
barbarorum. Videntes autem bar-
bari se victos fugere presidium penerunt.
 In ipsa siquidem pugna fuit vir qui-
dam persarum acer animo et corpo-
re magnus et formosus. Cui spon-
derat Darius filiam suam dare in
prorem. si alexandrum gladio occi-
disset. Ille autem indutus veste et
armis macedonum intra acies pu-
gnantum mirus stetit post tergum
alexandri. et euaginato gladio per-
cussit tam fortiter caput eius ut gas-
lea penetrata caput alexandri ali-
qualiter vulneraret. Videntes hoc
milites alexandri statim apprehen-
derunt illum. statimque eum ante fa-
ciem alexandri. Dixit ei Alexander
O strenuissime vir ut quid caput
meum vulnerasti gladio. Existima-
bat autem alexander ipsum esse ma-
cedonem. Illi tunc cognoscebas me
esse alexandrum adiutorem et ser-
uum vestrum. Cui persa barbarus
respondit. Non me existimes mari-
me imperator esse macedonem. sed
ex gente crudelissima barbarorum.
 Ille deo feci. quia Darius mihi
promisit filiam suam legitime.

si caput tuū suo conspectui p̄sentar
rem. Alexander itaq; cunctis milia
bus suis vocatis ip̄m statuit coras
illia. Et quicquid ex eo factur⁹ erat
implozabant. Milites autem dice
bant vt crucis subiret tormentum.
Alii vt capite priuaret. Quidaz ve
ro voluerūt ip̄m diris ignib⁹ cōcre
mandū. Alexander aut̄ his audis
respōdit. Quid enim malifecit vir
iste si curauit mandatū domini sui
adimplere. qui enī iudicat illū mor
te dignū seip̄m iudicat in futurum.
Istā si ego iuberem alicui vestrū ne
care. Bariū eadez vobis incumbet
ret pena a Bario inferēda. quia iu
stum iudicatus barbarū puniendū.
Et hec dicens iussit ip̄m ire cū salu
te. cōmendans eū de virtute ⁊ fortu
dine. Audiens itaq; Barius satra
pes suos succubuisse. statim voca
uit multitudinē equitū ⁊ pedum
ascendens in montes silicie. tantum
ibiq; cum toto exercitu sperans ale
xandi fortitudinē superare. Igitur
congressus pugna cū alexandro da
rus victus fugit. Alexander aut̄ p̄
secutus est eū vsq; ad ciuitatē Ba
cerem ⁊ castrametatus est ibi ⁊ diis
suis victimas imolauit. Alio vō die
ip̄am ciuitatez acriter expugnauit.
apprehendensq; illā posuit ibi solū
magistratus. ⁊ omnes ciuitates per
circūm positas sue supposuit do
minationi. In ipsa siquidē ciuitate
inuenit buros innumerabiles cō
gregatos ⁊ matrem Barij et filios
et proxem.

¶ Quomodo vnus ex principib⁹
Barij venit ad Alexandrum p̄mit
tens Barium in manus eius seda
urum.

Iter hec vnus
ex principibus milie Barij
imperatoris venit ad alexan
dram dicens. Maxime imperatoz
vnus ex principibus milie Barij
sum. cui innumera serua contuli.
nihilq; boni consecutus sum ab eo
Quapropter si cōplacet vestre ma
iestati exhibete mihi decem milia iu
uenum armatorū. Spondeo enim
me Barium ⁊ maximā multitudi
nem milie eius traditurū. Audiēs
hec alexander dixit. Amice non tra
dam tibi extraneos cū tuos cupias
impugnare. Interea quidā ex prin
cipibus Barij scripserunt sibi epi
stolam ita contentem.
Epistola missa Bario a satra
pi bus suis.

Regi regū pre
claro deo magno Sici ⁊
sphyothur satrapes seruū
tem. Scripsim⁹ aliatēporib⁹ maie
stati vestre. et nūc vobis scribimus
iterato alexandi macedonis argu
mentū. Ipse enim vt leo ad terras
nostras pueniēs omnes facultates
nostras rapid⁹ exortauit. nostros
milites interfecit. Sicq; sum⁹ tanta
tribulatione oppressi q̄ impetū eius
de cetero sustinere non valemus.
Quapropter deitati vestre supplica
mus q̄ seruitutē nostrā ad memori
am reducendo nobis dignemini ta
liter subuenire. vt hostibus resisten
tes violentiā quā nobis ingerūt re
pellamus. Qua lecta statim scripsit
alexandro hoc modo epistolā.

¶ Epistola missa Alexandro a
Bario.

Darius rex per

Darius rex regum famulo nostro alexandro mandamus. Super ad aures nostras puenit quod paruitates tuam nostre credis celsitudini coequare. Sed impossibile est inuicem et ponderosum a sinu ad sidera sublimari. cuius alis et volatibus careat instrumentis. Non eleuetur cor tuum in superbia propter victorias quas fecisti. Audiuimus siquidem quod erga matrem meam et filios benignitatem maximam ostendisti. Unde per certo scias quod quod diu illis benefeceris non me habebis amicum. et si male illis feceris maiores propterea inimicitias non habebis. Non pigrescis ergo torquere eos. quod quod iras nostre sententiae videris super tuam arrogantiam promulgandas. Alexander itaque recepta epistola legit eam subridens. Et respondit Bario tali modo.

Responso Alexander debuit Bario.

Alexander filius philippi olimpiere regine Bario regi persarum dicendo mandamus. Superbia elationem et vanam gloriam diu odio habuerunt. Sicque mortales puniunt cum sit binomen immortalitatis assumunt. Tu quoque non cessas quousque poteris deos blasphemare. Ex eo vero quod nos redarguis propter benignitatem quam pro genitrici tue ostendimus inepte cogitationi tue moueris. Quoniam illud nec tue cause captiuae benivolentiae nec gratiae sequende pegimus. Sed pro cessit solummodo de nostri cordis elefantia et virtute. De victoriis demumque

quas nobis diuina prudentia erogauit nullatenus extollimur. Qui enim nos adiuant quousque quondam vtilipendis. Nec itaque sit tibi epistola nunciata transmissa. Caue igitur tibi quod certissime contra te venio festinaster. Hanc epistolam dedit alexander nuncijs Bario et dona optima. et dimisit eos. Deinde scripsit epistolas alexander principibus suis tali modo.

Alexander filius philippi et olimpiere regine principibus et subiectis satrapibus nostris habitantibus Syrie. Capadociae. Beplogione. Arabie. Iudapathalpie. Laodice. et alijs gentibus gratiam. Bario vobis firmiter in mandatis ut unusquisque vestrum nobis proparet pelles animalium moriturorum mille perfectas. eosque alexandria dirigatis. ut nobis et nostris militibus tamen indumenta quae calciameta preparentur. et quod camelos nostros quos habemus alexandria usque ad eufraten flumem dirigatis. Inter haec itaque unum ex principibus Bario nomine nostros scripsit epistolam Bario uita continentem.

Epistola missa Bario ab Anastasio pimate suo. qui alexander eius expugnauit.

Dario preclaro deo magno. Nostros seruitutem. Non decebit me talia vestre mitere maiestati. Sed iure facio hoc et coactus. Sciat itaque praesentis sublimitas manifeste quod duo magni nostri in prelio quod cum alexandro commisimus diem vltimam clauserunt. Ego autem vulneratus grauissime

ausugi. Plurimi etiā vestri potē-
tissimi & preclarissimi milites vestrū
imperium denegantes se exercitū
alexandri iunxerunt. qui eos hono-
rificerecepit. illisq; regales provinci-
as erogauit.

Respanla Barij.

Recepit itaq; Barius epistolaz scripsit
Hostodi principi suo vt
multum exercitus prepararet & gen-
ti Macedonum contrastraret. Scri-
psit & aliam litteram ad Indorum re-
gem indoruz. vt sibi dignaretur au-
xilium impartire. Indorus vero re-
spondit Bario hoc modo.

Epistola missa Bario per Indorū
regem Indorum.

Divus indo-
rum rex Bario regi per-
sarum Salutem. Quas
rerogastis nos vt in vestrum auxi-
lium veniremus. Parati sumus &
fuimus semper in vestrū adiutorū
aduenire. Sed impedit nos infirmi-
tas qua tenemur. Nobis enim mo-
lestū est valde de iniuria quā graui-
ter sustinens. Unde sciatis nos cum
decem milibus legionibus in vestri
adiutorū in primo accessurū.

Quomodo Rodoga mater Barij
scripsit sibi vt pacem alexandri pe-
teret. & cum ipso iteruz nullo modo
pugnaret.

Qum audisset
Rodoga mater darij im-
peratoris q; prepararet se

Barius eū exercitū. vt aliaz pugna
committeret cum alexandro. nris
effecta est valde. Que statim scripsit
et epistolam continentem ita. Regi
persarum Bario dulcissimo filio
suo Rodoga mater dirigit gaudi-
um. Audiuimus q; tuum populū
congregatus es et alias plurimas
gentes. vt cum alexandro rursuz pu-
gnares. Sed nil tibi valet. Nam si
omnes habitantes in seculo congre-
gares. sibi minime posses resistere.
cum diuina prouidentia ipm foue-
at & sustentet. Dum te igitur sensus
altitudinis & declina paululū a glo-
ria tua fauens magnitudini alexan-
dri. Melius est enim tibi relinquere
que retinere non potes. vt que tene-
ri possunt pacifice fruuantur. ne duz
velis omnibus imperare. & tripse ab
omnibus excriminaria. Belata da-
rio epistola turbatus est. & fleuit val-
de venientibus sibi parentib; in me-
moria.

Quomodo Alexander iuit ad
Barium psonaliter in figura mer-
curij.

Interea alexā-
der amoto exercitū appro-
pinquauit se ciuitati perses
in qua Barius consistebat. Ita vt
sublimia loca montium que erāt su-
pra ipsam ciuitatem conspiciebat.
Alexander autem precepit milib;
suis vt inciderent ramos arborū et
herbas euellerent. easq; inferrerēt e-
rum pedibus. & mulorum quos vt-
dentes perses ab excelsis montibus
stuebant. Et veniens iuxta ciuita-
tem perses in qua erat Barius iune-
redierū iriū. Et castrametatus est
ibi. Et conuocatis principibus suis

an. **M**ittam⁹ nūciū **B**ario dicētes
illi vt pugnet nobiscū. aut se subiciat
at potēte pugnatōz. Eadē vero no
cte apparuit alexādro mercuri⁹ por
tans clamidē ac vēstē macedonicaz
dicēsqz illi. **S**ili alexander cū opus
tibi fuerit semp i adiutorio tibi astā
bo. **E**ide igit ne mittas **B**ario nū
ciū quē dixisti. volo enī vt induas fi
gurā meam z pergas illuc. qz quis sit
periculosus regi accedere p legato.
Noli tñ expauescere. qz ego in adiu
torū sum tibi. nullāqz angustia; su
stinebis. **E**xurgens aut alexander a
somnia magno gaudio est repletus
z couocans amicos suos illis somni
um suūz qd viderat recitauit. **E**t illi
consuluerūt ei vt ita faceret quē ad
modū p somniūz ei reuelatum fuit.
Alexander itaqz vocauit vnū de pñ
cipib⁹ milite sue cui nomē erat eu
mulus. **E**rat enī vir fortis audax et
fidelissimus alexandro. z eum in lit
equū ascendere vt sequeretur eum.
Factūqz est ita. **E**t cū prexissent am
bo ad fluuiū qui dicitur granicus. qui
stagna lingua persica nuncupatur
inuenerūt illū coagulātū. **A**por ale
xander mutato habitu in pñcipem
milite sue cū duobus equis eum di
misit. z cū illo in quo sedebat transi
ens ipm fluuiū. cepit contra ciuita
tem **B**arij pficisci. **M**axime vō ro
gabatur eum dicens. **M**axime impē
ratorz transire tecū fluuium me per
mitte. ne forte tibi aliqua angustia
euenerit. **C**ui alexander dixit. **E**xpe
cta me hic quonā mibi adiutor erit
quem fui in somno contemplatus.
Iste enim fluuius quē superius di
ximus hyemali z vernali tempe to
ta nocte coagulatur existit. **M**axime ve
ro cū calet sol dissoluitur. et cursu tā

rapido fluit. vt si quis ingressus fue
rit velocitate fluuij rapiatur. **E**st au
tem latitudo eius stadū vnū. **C**um
autem venisset alexander ad portas
ciuitatis. audientes eum per se non
modicum in figura eius obstupue
rūt. existimātes illū deum esse. **S**ta
timqz interrogauerūt eum dicētes.
Quis es tu. **I**lle respondit. **E**go sū
apocrifarius alexandri. **B**ari⁹ im
perator intendens p montana. z ag
gregato multitudine exercit⁹ vt ali
am pugnam cū alexandro cōmitter
ret. **Q**ui cū venisset ad portam ciui
tatis z inuenisset alexandri loquen
tem per se. miratus est valde i figur
a eius. sperans ipm esse apollinez
qui descendisset de celis. **S**tatimqz
adorauit eum dicens. **Q**uis es tu.
Cui ille dixit. **M**axime rex alexan
der ad te vt tibi dicerē. **Q**uid moraz
facis vt timidus. **E**gredere itaqz cū
amicis tuis z pugnare. aut subeas
iugum victoris. **A**udies hec **B**ari
us dixit ei. **E**n tu es alexāder. qz tan
to furore sermonem tuū pmulgas.
quia vt video. non vt nūcius sed vt
rex superba promittis. **A**t tamen sci
as qz ex dictis tuis minime p̄turboz.
Discumbe mecum in cena hodie. z
hec dicens tetendit manū suam. ap
prehendit eum per dexteraz. ipm qz
in palacium introduxit. **A**lexander
autem mira se coguans cepit dice
re. **B**onū signūz fecit in me iste bar
bar⁹. me per dexteraz in palaciū in
troduxit dicēs. qz dijs adiuuantib⁹
meū erit in primo palacium. **E**t in
gressus **B**arius ynacum alexandro
in triclinium. in qua erat cena deli
catissima p̄parata discubuit. **E**t pñ
ceps milite **B**arij alexandrum fas
cie ad faciem cōsiderabat. **E**rat aut

tem ipsum trichinum vndiq; auro
purissimo ornatum. Perles vero
videntes formam Alexandri. Sa-
pientiam, audaciam et fortitudinem,
que in tali corpore latebat peni-
tus ignorantes. Parabrides liqui-
dem er mense et scamna erant ex au-
ro purissimo fabricata. Perdiscerne-
vero pocula in vasis aureis et gem-
mis preciosissimis deferebant. Cuius
autem porrecum esset poculum ale-
xandri in sinu suo illud recodebat.
Illatum est et aliud vas, et de ipso
ides fecit, sicq; tertio fecit. Illatores
vasculorum cum hec vidissent impera-
tori Bario reuulerunt. Audiens hec
Baris erexit se et dixit. Elmice quod
est hoc quod facis, quia vasa in si-
nu tuo recondis. Cui alexander. In
conuiuio nostri regis talis consue-
tudo tenetur ut conuiuantes si ve-
lint tollant vascula quibus bibunt.
Sed quonia hec consuetudo vobis
indigna videtur ea vobis indigna
restituam sine mora. Et hec dicens
reddidit pincernis. Perles vero qui
sedebant in conuiuio ad inuicem di-
cebant. Ista consuetudo laudabilis
et bona est. Quidam etiam principes
laudabant istam consuetudinem et
multum commendabant. Quidam au-
tem princeps Barii cui nomen erat
Anapulus, sedens in conuiuio in-
uebatur faciem alexandri. Uiderat
enim eum quando iussu Barii ue-
rat Macedonia, ut iussu ipso tol-
leret censum a philippo. Hic intelli-
gens vocem eius et figuram eius con-
templans intra se cogitare et dicere
cepit. Nonne hic est alexander. Et
statim erigens se accessit propinquus
ad Barium dicens. Maxime im-
perator. Huncne ille quem vides

alexander filius philippi macedo-
nis est. Alexander autem videns eos
inter se mutuo loqui, intellexit quod lo-
quebantur de cognitione eius. Sta-
timq; se erigens de loco suo extra tri-
clinium exiit. Et accipiens flame-
am faculam de manu cuiusdam per-
se, ascendit equum suum quem inue-
nit ante palacium Barii alligatum
et cursu velocissimo fugiebat. Per-
se vero videntes hec omnes arma-
ti cum strepitu maximo ascenderunt
equos, et secuti sunt velociter alexan-
dram. Sed cum nox esset obscura
ceperunt errare, alij sedebant facies
suas per ramos arborum, alij foues-
as incidebant. Alexander autem fa-
culam flameam portans in manu,
recto tramite incedebat. Sedere au-
tem in throno suo Bario et coguan-
te quantam fecerit audaciam alexan-
der, aspexit statuas auream Herlen-
per sarum regis que sedebat sub tri-
bunali in trichinio. Statimq; ipsa sta-
tua corruit, et partes plurimas est
cominuta. Videns hec Bario sta-
tim dolore nimio est commotus, ce-
pitq; acriter flere et dicere. Hoc signum
desolationis vite mee est, et totum im-
perij persarum detrimentum. Alex-
ander autem veniens ad fluvium
granicum, inuenitq; eum coagula-
tum et transiit. Sed anteq; exiret
dissolutus est fluvius, et equus eius
absorbuit, et ipse cum difficultate ma-
xima exiit, et coniunctus est eu-
mulo principi suo. Sicq; ad exerci-
tum suum remeavit, narrans quod gesse-
rat cum Bario, et quomodo fuges-
erat cum facula.

¶ Quomodo Alexander confortabat exercitum suum.

Alia uero die

congregato exercitu peruenit ad numerū ducentoz uiginti miliu hoim armatoz. Et ascēdens in eminentiore locū confortabat exercitū suū dicens. Nō equabitur multitudo persaz plenitudini grecoz. plures enī sum⁹ q̄ illi. Altamē si plures nobis fuerit nō exinde corpestrū pauescat. q̄ multitudo muscarū nullā inferet lesionez respiciū paucaui. Audiens hec omis exercitus omnes vna ⁊ uia uoce laudabant prudentiam suaz ⁊ cōmendauerunt.

U Quomodo Barius pugnauit iterū cuz Alexandro ⁊ deuictus fugit profugus.

Darius itaqz

damoto exercitu suo uenit ad fluuiū granuz et castrametatus est ibi. Erat autē exercitus Barii magn⁹ ⁊ fortis valde. Habebatqz currus falcatos decem milia. Illio uero die uenerūt in cāpū uterqz exercit⁹. Alexander uero ascēdens equū suū q̄ buccifallus dicebat nouit cursuz suū. ⁊ an oēm exercitū cōsistebat. Quē uidentes perse timentēbat valde. eo q̄ aspect⁹ ei⁹ terribilis uidebat valde. Sonuerūt tandē tubę ⁊ buccille. ⁊ faciēte alexandro impetū sup eos statim iuxta est uiraqz acies. ⁊ ceperūt acriter p̄lari. Cadebant autē ex uiraqz parte milites uulnerati. Erat autē sagittarioz multitudo tam maxima q̄ tot⁹ aer repletus sagittis tāqz ex nubib⁹ spissabatur. Eratqz in eis placent⁹ ⁊ tribulatio tā maria ut tot⁹ camp⁹ ex semiuuis ⁊ mortuis pestiret. Inchoa-

tū est autē plū ab ortu solis ⁊ usqz ad occasum p̄durauit. Per se itaqz caderē ceperūt. Uidens itaqz Barius suos deficere milites tergauerunt ⁊ fugit. Erat autē tā obscura nox. vnde multitudo curruū falcatoz fugientū plas innumerabiles occidebat. Cadebātqz pedestres hoies an currus sicut messis in cāpo. q̄ ab equitū multitudine ꝛulcabanē. Ueniens autē Barius ad fluuiū inuenit euz congelatū. ⁊ trāsentes perse ab vna ripa usqz ad alia impleuerūt fluuiuz. statiqz rupta glacie q̄q̄t inuenti sūt in superficie fluminis perierunt. Illi uero ueniētes ad ipm fluuiū ⁊ nequientes fugere ⁊ fluuiū trāsire ab insequentib⁹ hostib⁹ sunt interfecū. In hoc siquidē plio mortui sunt ex persis trecenta milia hoim. exceptis his q̄ profunditas fluuij suffocauit.

U Quomō Barius fugiēs ab impetu alexandri intrauit ciuitatem susis. ⁊ grauer lamentebatur.

Fugiens autem Barius ingressus est ciuitatē susis. ⁊ ascēdens palaciū suū in ro sup faciē suā se p̄stravit. ⁊ ex p̄fundo pectore alta suspiria trabēs plorādo dicebat. Heu mihi misero. heu mihi infelici. q̄ celestis tribulatio me dep̄ssit. Ego enī usqz ad sidera exaltat⁹ fuerā. modo usqz ad terrā miserabilē suz dep̄ressus. Nūc fugiu⁹ ⁊ subiect⁹ factus sum. Barius qui omēs orētales in seruitutē sibi redegerat nūc subiect⁹. Si cognitū esset homini misero. q̄d accidere sibi debeat in futuro. illud in p̄nti cogitaret. In p̄nti enī vni⁹

die venit q̄ homines vsq; ad nubes
exaltat fortuna. ⁊ sublimes vsq; ad
tenebras demergit in profundū. Et
hoc dicens reuersus est sensus eius
in eum. ⁊ erexit se de terra. Itaq; q̄
scripsit epistolam Barius ad Alex-
andrum continentem ita.

Epistola missa alexandro per
Barium.

Dominatoꝝ
suo Alexandro Barius
rex persarum gaudius
dirigit. Tanta est sapiētia qua ani-
mus vester nitescit q̄pteritorū p̄sen-
tium ⁊ futuroꝝ mysteria p̄templā-
tes irrep̄sibilibiter oīa negotia ve-
stra p̄tractans. Cognoscat igit̄ cle-
mentia vestra q̄ ⁊ vos hō estis sicut
⁊ nos. de muliere carnea procreat̄.
Non igit̄ cor vestrum ad tam subli-
mia eleuetur quin semp̄ vestra no-
uissima cogitens. Eū autē a primis
solent pluma discrepare. Nō enim
sufficit homini bella gerenti in victo-
riā cōsequat̄. Recordamini xerxes
regis fortissima q̄ duxim⁹ originē
q̄ innumerabiles victorias exereuit.
⁊ omni p̄speritate fulgebat. Sed q̄
plura modū mentē suā ad sublimia
eleuauit. omēs suas victorias in el-
lada p̄summauit. Reminiscamini
q̄ ex diuina p̄uidētia hanc victoriā
accepistis. Nobis igit̄ supplicātib⁹
vestrā misericordiam impendamus. Con-
cedite nobis matrē. filios ⁊ proxē. et
dabim⁹ vobis thesauros quos ha-
bemus in aydem ⁊ susis ⁊ barram.
quos parentes nostri thesaurizan-
tes sub terreis labulis condiderūt.
Dabim⁹ vobis medorū ⁊ persarū
regiā dignitatē vt victoria ponami.

niquam prestatit iupiter summus
vobis.

Quomodo nunciū Barij obtu-
lerunt epistolam alexandro. ⁊ de re-
sponcione eius.

Venientes ita

Vq; nunciū Barij ad alexan-
dru sibi epistolam obtu-
lerunt. quā mox alexander iussit cor-
ram omnibus legi. Audientes mili-
tes gauisi sunt valde. Tunc vn⁹ ex
principibus milicie alexandri cui no-
men erat Parmenion dixit alexan-
dro. Maxime imperatoꝝ tolle om-
nes diuicias quas tibi spondet Ba-
rius. ⁊ redde sibi proxē matrem et fili-
os. Audiens hoc alexander vocauit
ad se nuncios Barij. ⁊ coram omni-
bus dixit eis. Sicut imperatoꝝ ves-
stro. miramur primo si matrem fili-
os ⁊ proxem credidit de manib⁹ no-
stris trahere. Si victus est Barius
nobis premiū non promittat. Sed
se subiiciens iugo nostro omnes di-
gnitates sue ⁊ diuitie maiestatis no-
stro culmini exponant. Si vict⁹ nō
est Barius iterum nobiscū pugnā
cōmittat. Et his dicens dedit eis do-
na optima. ⁊ dimisit eos. Deinde p̄-
cepit militibus vt colligerent corpo-
ra mortuorū. ipsa q; reconderent in
sepulchris. vulneratis quoq; infer-
rent medicinam.

Quō alexander castrametatus
est iuxta fluuiū Brancum.

Quō de amoto
exercitu castrametatus est iux-
ta fluuium Brancum. ⁊ ali-
quantis dieb⁹ biemauit. ibiq; diis

immolauit victimas. Erantq; cir-
ca ipsum fluuiū palacia pulcherr-
ma summis artibus eleuata. q̄ con-
struxerat Xerxes rex persarū. que vi-
dens Alexander. fecit succendi. Et
post paululū penitentia ductus pre-
cepit vt ea nullus omnino cōbure-
re p̄sumeret. Erat ip̄o in loco etiam
ager pulcherrimus ⁊ marim⁹. in q̄
antiq; reges ⁊ iudices persarū mor-
tui condebant. In q̄ fodientes ma-
cedones in ip̄is sepulchris vascula
gēmea cōperiebāt. Inuenerunt ibi
sepulchrū Iam regis assyroꝝ ⁊ per-
sarū ex vno lapide amēsto cōcaua-
tum. habens foris sculptas palmu-
las. et aues ex omni genere factas.
Et tam lucidus erat amēst⁹ vt ety-
am a foris integrū corpus hominis
appareret. Erat quoq; in ip̄o loco
turre angustiosa ⁊ pessima. in qua
multi homines consistebāt. Alij trun-
catis pedibus. alij tibijs confractis.
alij manibus munitis. alij oculis
indigentib⁹. Hi audientes strepitū
armatorū clamauerunt omnes ad
alexandrum. Audiens autē alexan-
der clamorem eorum iussit illos ex-
trahi. ⁊ vidēs illos misericordia mo-
tus doluit atq; plorauit. ⁊ mādauit
illis dari p̄ vnumquēq; auri dra-
gmas decem milia. ⁊ iussit illis pro-
prietates suas in integrum restitui.
Hos enim tenebat Darius in car-
cere. eo q̄ fuerant nobilissima proge-
nie nati. ⁊ vniuersas possessiones su-
as erogabat seruis suis. Interea re-
uertentes nunciū Darij ab alexan-
dro narrauerunt sibi omnia que di-
xit alexander. Darius itaq; hec au-
diens iterū cepit preparare se vt cū
alexandro pugnaret. Scripsit ⁊ ali-
q̄ in epistolaꝝ ad Iddorū regē In-

dorū continentem ita.

Epistola missa a Dario Iddoro
regi Indorum.

Darius rex per-
sarū Iddoro indorū re-
gi gaudium dirigit. Super
vobis supplicauimus. ⁊ iterum sup-
plicamus. vt in nostrū adiutorium
contra illos qui conati sunt dissipa-
re nostrum palaciū veniretis. Iddo
certo scientes q̄ simile vobis euen-
et detrimentum. si principatum nos-
trum dimiseritis vobis videntibus
dissipari. Nam ⁊ ipse alexander qui
sic pugnat in domū habet animū
et ferocem. qui sicut leo non sinit. et
tanq; mare cum a ventis validiss-
mis cōmouetur. Eterū licet inuis-
it tamen gentes congregauim⁹ in-
finitas. ⁊ cum eo vsq; ad mortē pro-
posuimus pugnare. Melius enim
nobis est subito in bello deficere q̄
destructionem gentis nostre videre
⁊ longis temporibus viuere cū do-
lore. Quapropter vos humiliter de-
precamur q̄ q̄s preces nostras inter
archana viscerum vestrorū admit-
tentes nobis in angustia posito suc-
curratis. Spondem⁹ vobis q̄ vni-
cuiq; vestro milia in nostrum subsi-
dium venienti aureorū solidos de-
cem. Iddo vero quiq; sine inter-
pellatione aliqua impendam⁹. Et
vbicunq; ipsorū exercitus castra
metatus fuerit erogabimus eis cen-
tū octoginta iuenculas ornamen-
tis aureis ornatas. Equū vero bu-
cifallū ⁊ tonū ornatum. Alexandri ⁊
spolia omnīū q̄ capti fuerint vobis
⁊ vestro exercitū tribuem⁹.

Quo puenit ad Alexandrum qd
Barius parauit se ad pugnam.

Uter hec fugi
entibus quibusdam ex prin
cipibus Barii ad Alexan
dum narrauerunt ei quemadmo
dum Barius prepararet se ad pu
gnam ut iterum pugnaret cum eo. et di
rexit ad Iudorum regem Indorum
ut in suum adiutorium veniret.

Qualiter Barius imperator
peremptus est a duobus prin
cipibus suis.

Cumq3 audi
uisset alexander statim a
moto exercitu suo cepit co
tra Barium proficisci. statuens in
corde suo quomodo imperatoris nul
lo modo assumeret nisi primo regnum
Barii imperatoris obtineret. Ba
rius autem et Perses cum eo audi
entes aduentum alexandri perterri
ti sunt valde. Quidam vero ex prin
cipibus milite Barii. unum videlicet no
mine Biffes. Alius Anebasantes.
mor ut audierunt aduentum alexan
dri fecerunt inter se conuersionem
ut Barium occiderent. acceptabile
remuneraciones ab alexandro reci
pere cogitantes. Hec inter se firma
tes ascenderunt palacium. et an
drium euaginatim gladijs accesserunt
Quos videns Barius dixit. O ca
rissimi mei hucusq3 vos appellau
seruos. nunc autem dominos ap
pello. Cur me vulnus interficere. Iste
ne mihi interiora tormenta sufficiunt

que ipsa viscera mea ut gladius vi
brant. Si occideris me latenter. et
Alexander inuenerit vos. de vobis
sumet plus q3 de latronibus vltione
Illi vero ne qua q3 pietate moti ces
perunt eum ferire. Barius vero bra
chio preparato cecidit vulneratus.
et dimiserunt eum in palacio semi
uiuum.

Quomodo Alexander au
diuit interitum Barii et tran
siit flumen.

Adiens igi
tur Alexander interitus
Barii transiit flumen
Grancum cum exercitu suo velo
citer. et intrauit ciuitatem Susis.
Perses autem videntes eum aperu
erunt ei portas ciuitatis. et cum hono
rifice receperunt. Cum autem vidi
sent ingressus alexandri qui Ba
rium percussisset absconderunt se vo
luntarie. volentes intelligere alexan
dri super his que gesserant contra
regem. Alexander itaq3 ascendens
palacium et deambulans per illud
in edificatione illius non modicum
ammirabatur. Construxerat enim
illud Cyrus rex persarum. Eterant
pauimenta eius ex lapidibus varijs
et candidis cromata. Parietes ve
ro ex auro et gemmis et stellis fulge
ntibus fabricate. et columnne auree co
tinentes illud. Que omnia videns
Alexander mirabatur valde. Et de
ambulans per palacium ingressus
est ad cubiculum vbi iacebat Bari
us semiuiuus. Et videns illum ale
xander misericordia motus exiit cla
mitem imperiale et cooperuit eum

Et amplexat⁹ est eū. vulnera ei⁹ ce-
pit varijs fletibus enarrare. Sicq³
consolabatur eum dicens.

Confortare do-
mine Barie et surge. Et sicut
nuper tuū imperiū tenuisti
ita nunc Persarum recipe dyade-
ma. siq³ potens vt hactenus fuisti
et gloriosus. Furo enim tibi per po-
tentissimos deos meos q³ veraciter
tibi totū imperiū renuncio. Opto
enim tecum cibarijs frui vt⁹ cu³ suo
genitore filius. Item o enim potens
dignitate gaudere debz miseris ea-
dem dignitate fungente. cum ab eo
fortuna et prosperitas immutetur.
Indica mihi interfectores tuos vt
platione gladii plurimum supplicū pa-
tiantur. Hec plorando cum dixisset
Barius man⁹ suas extendit et am-
plexatus est Alexandrum. Hæctus
collum et manus eius osculabatur
et dixit ei.

Fili alexander
vt plenius sapientia tua no-
uitor⁹ mūdus in corruptio-
ne posit⁹ est. Diuina nanq³ sapien-
tia omnia psciens et cogitantes ho-
minū scrutans. sic illū a principio fa-
bicauit vt nihil esset pstant aut fir-
mū. Sed absentia sui omnia tran-
seuntia in suū contrariū verterent.
Si enim fecisset deus omnia ppe-
ra super homines immutabile has-
bundare. tanta esset supbia et vana
gloria hominū. q³ non dijs sed virtu-
ti propae assignaret. Et sic boies re-
cederent a suo cōditore. Si vero di-
uini culminis celli iudo. sic munda-

nam machinā condidisset. vt omnia
mala et infelicitates sup homines si-
nereuocatione boni essent inducta.
tante essent fragilitates hominū q³
naturā psequunt humanaz. q³ om-
nes in desperationis laqueū irabes-
rentur. ita vt a deo nullā haberem⁹
fiduciam bonitatis. Sic itaq³ volu-
it de⁹ omnia permutari. vt cū aliq³
felicitate plenus ob supbiam suam
non cognouerit creatorem suū. de
alitudine superbie i humilitatis fo-
ueam demergatur. vt quod per ela-
tionem felicitans de deo fuerit obli-
tus. per depressionem miserie recoz-
detur. Hæc aut in me vidisti qui tan-
ta fueram multitudine in crassatus
ppter multas diuitias quas habe-
bam. vt nō dei creaturā. s³ dei sociū
me esse credere et putare. Et q³ tūc p
cecitātē supbie nō videbā. nūc p bus
militatis acumen video et agnosco.
Cū aut fuerit aliq³ nimia infelicitas
te circūdatus. et de diuina gratia spes
rans auxiliū postulet. subleuat illuz
deus ad beatitudinē pspereoz. et q³
miseria obstante de deo contempla-
ri non poterat. felicitans augmento
separet et cognoscat. Et quez depu-
mit exaltare potest. Et quez exaltat
boiem potest sternere in profundū.
Hæc eleuetur itaq³ fili mi mens tua
in superbiā ppter victorias tibi do-
datis. Et si operat⁹ fueris q³ dii ope-
rantur. māib⁹ tuis celūq³ tengeris.
semp nouissima tua recordare. q³ nū-
am mortalis es et mortē tuā quoz
die oculis tuis intueris. Nonne in-
spicias quia vnū solū octonium ob-
tinem⁹ de mūdo. et vna nostra aras
nearū artificio comparat. siue tele-
araneæ. q³ quodam ope subtilissimo
videt inserta. adueniente aut impul-

sione veni modici rumpitur. et ad
nihilum deducit. Inuere itaqz me
vide qualis besterna die fui et qua
lis suz hodie qui miserime vsqz ad
puluerē declinaui. Et qui omnē pes
ne orbem terraz tenebā manu mea
Nunc autem meimet nō habeo po
testatem. Sepeliant me obsecro te
manus tue benignissime. Veniant
in obsequium meum Persae. Mace
cedoni et Thraci. et ā modo regnum
per sarum et macedonū vnitatem fru
antur. Matrem meā rodogonem
tibi multipliciter recōmendo. et insu
per super vxorem meā mouearis.
Boranam filiam meā tibi accipe
vxorem. Decet enim ex nobilibus no
bile germen oriri. Hec eo dicente in
manib⁹ alexandri expirauit. Scdm
itaqz morem imperialem cōposuit
alexander corpus eius. et cū magno
illud portabat obsequio. anteceden
tibus sibi armatis Macedonibus
atqz Persis. Supponensqz colluz
suuz amarissime flendo ibat. Plo
rabant autem Persae non tantuz p
more Barii. qz pro pietate alexandri
et sepelierunt euz. Reuersus est ita
qz Alexander ad regale palacium
Barii.

Quomodo alexander mortuo
Bario sedit in throno ex preciosis
lapidibus constructo per Cyrus re
gem Persarū corona aurea coro
natus.

Alio itaqz die
sedit alexander in throno au
reo quem Cyrus rex Persarū
quondam construxerat. Et
congregatis Macedonibus atqz
Persis imposuit sibi coronā Ba

rii que tam p̄ciosa erat vt ab omni
bus incōparabilis probaret. Ful
gebat enī totū palacium ex claritate
gemmarū. Erat enī totus thronus
ex auro purissimo septē cubitis sup
alta sedilia eleuatus. Et p̄ septē gra
dus ascendebant reges ad thronuz.
Erantqz ipsi gradus mirifico opes
reconstructi. Idem videlicet gra
dus erat ex amethysto. Secundus ex
smaragdo. Tertius ex Thopasio.
Quartus ex granato. Quint⁹ ex
adamante. Sextus ex auro purissi
mo. Septimus ex luto compositus
Et non sine causa erant taliter orna
ti et ordinati. Idem enim qui ex
amethysto stabat tale mysteriū conti
nebat. Amethystus enī reprimit for
titudinē et fumositatē vini. Hec sine
aliq̄ gerentē de sua memoria im
mutari. Ita enim oportet esse per
sensum quēlibet volentem ascendere
ad regiā dignitatē vt nequaqz inci
dat rōne impericie in sinistrus. Se
cūdus autē gradus ex smaragdo q̄
visum portantis clarificat et conser
uat. Et ita regē oportet visuz cordis
habere acutū. vt que videnda sunt
videat sagaciter et discernat. Tertius
gradus ex thopasio q̄ tante cla
ritatis existit. vt si aliq̄s figuraz ima
ginaretur in eo caput suū videat in
terā fixū. pedes autē videat vsus aē
rem eleuatos. Sic etiā regē oportet
sua nouissima rēplari. Hec ut thop
asius ostēdit caput ei⁹. hoc ē digni
tas ipius ex altitudine vsqz ad pul
uerē depumatur. Quartus grad⁹
ex granato. Granatus enim omēs
lampades sua claritate p̄cellit. et
omēs lapides rubore p̄cellit. Ita re
gem oportet esse purum lucidum et
p̄recundia rubicundū. vt licita nō

transcendat illicita impune obmit-
tendo. Quintus gradus ex adamante.
Adamas autem tante duricie est ut
nec a ferro nec a lapide potest colli-
di nisi sanguine fuerit hircino pflu-
sus. Sic itaque res debet esse tante co-
stantie ut nullo percamini interueni-
a iusticie tramite vacillet. Sextus gra-
dus ex auro purissimo. Aurum liqui-
dem omnia metalla pulchritudine et
preciositate superat et excedit. Ita et
rex omnibus hominibus debet esse moribus
adornatus et preciosis virtutibus pre-
pollere. ut omnes suo imperio utiliter
gubernentur subiecti. Septimus
gradus est testa lutea. Hinc hac de cau-
sa compositus erat. ut cum homo ad
regalem fuerit celsitudinem sublima-
tus recordaretur se extrema mate-
ria procreatum. et in terrenam substans-
tiam reuersurum. Super hunc liqui-
dem thronum alexander regali dya-
demate coronatus. amictus impe-
rialibus vestimentis. et congregatis ma-
cedonibus atque persis iussit scribi per
omnes prouincias isto modo.

Epistola missa ab imperatore
Alexandro omnibus de regno per-
sorum. et qualiter arma repomina-
davit.

Rex regum et
dominus dominantium
Alexander filius dei Amo-
nis et regine Olimpie vniuersis prin-
cipibus ducibus et satellitibus ma-
gistrantibus dignitatibus et populis
ciuitatum per vniuersum regnum
Persarum constituis gratiam su-
am. Postquam diis placuit ut super ex-
cellum thronum Baryi sederemus.
gaudere debens non modicum et les-

tari. Mandamus itaque quod vobis ut in
vna quaque ciuitate rectores et princi-
pes sint sicut in tempore Baryi con-
sistebant. quibus iubemus ut iusti-
ciam faciant rationabiliter inter quos-
libet et conferent. Quorum precepta
a subiectis omnibus sine contradi-
ctione aliqua obseruent. Et vnusquis-
que proprietates suas in pace possideat
et gubernet. Arma vero in domi-
bus regalibus recondant. et ea nul-
lus audeat accipere et portare. Idcirco
cipimus quoque ut ab hac ciuitate per-
sorum usque ad macedoniam iter sit
publicum et apertum. ut euntes et re-
deuntes sine turbatione aliqua tra-
seant cum eorum negociis confidenter.

Qualiter Alexander inuenit in-
terfectores Baryi ipsos puniri ma-
davit.

Deinde prece-
pit omnibus silentium et
dixit. Qui ex vobis fue-
runt interfectores Baryi mei inimici
accedat coram me. et meritis recipiant
condignum. Juro enim per potentissimos
deos meos et dilectam matrem meam
Olimpium quod dignum illis premi-
um erogabo. Cum taliter iurasset
alexander. omnis populus persarum
flevit amarissime. Iniquissimi enim
homicide Byffer et Anarbasontes
astiterunt voluntarie coram alexan-
dro. et dixerunt ei. Nos Baryi impera-
toris nos Baryum propriis manibus
interfecimus. Videns eos alexan-
der mox precepit militibus suis ut eos
caperent et ligarent. et ligatos duce-
rent ad sepulchrum Baryi. et ibi cas-
pibus priuarentur. Illi autem clas-
sare ceperunt. Nos Baryi imperatoris

Nonne potētissimos deos iurasti.
et salutē matris tue quibilibet iniurie
pateremur. Quib⁹ alexāder rēdit.
Nonne pmisi vobis quod dignū pmu⁹
vobis erogaret. et manifestano vrā
nullaten⁹ esset nisi iuramēto taliter
affirmassem. Cogitatio vero animi
mei talis fuit ab inuito. vt scelere fa-
cto homicide capitib⁹ puarēt. Hec
dicente alexandro ceperūt perse euz
laudare tanq⁹ deū. Homicidas autē il-
los pcepit decollari. Totamq⁹ pro-
uinciam illā in pace pstruensi om-
nibus locis rectores et satrapas or-
dinauit.

Uomodo alexander impator
ad supplicationē populi pstruit du-
cem persarū noīe Buricum.

Eodem siqui

dem tempore homo qui-
dam senex cui nomē erat
Buricus auunculus Barū impe-
ratoris. qui plurimū a persis ama-
batur. Hic ad petitionē toti⁹ popu-
li ab alexandro dux in perside est cō-
strutus.

Uomodo alexāder duxit pro-
rem Roxanam filiam Barū impe-
ratoris.

Milia uero die

Alexander sedit p tribuna-
lum throno aureo corona-
tus. et iuxta pceptū Barū impato-
ris iussit Roxanā filiā ei⁹ ante p-
sentiam suā aduenire. Coronā aureā
ex lapidib⁹ pciolis ornata in capite
deferentē. ipam iuxta morē persarū
accipiens in vxorē. Fecitq⁹ eā secuz
in throno aureo residere. Et pcepit
vt regina ab oib⁹ colerēt. Vidētes
autē hoc perse gausi sunt valde.

Statimq⁹ leuauerunt deos suos et
adduxerūt eos ad alexandriū. et cepe-
runt alexandriū tanq⁹ deū adorare
dicentes. Tu ipse de⁹ es. et q⁹ dijs pla-
cent operaris. Alexander autē hoc vi-
dens turbat⁹ est. et tremens dixit eis
Nolite me colere tanq⁹ deus. qz ho-
mo sum sicut vos corruptibil⁹ et mor-
talis. Deinde scripsit eplām Olim-
pie matri sue. et aristoteli pceptorū
suo de innumerabilib⁹ p-
gustijs q⁹ in plidia passus fuerat. et
de multis diuitijs quas inuenerat
eadem regione. Item scripsit vt per
otio dies colerēt. nuptias p Roxa-
na filia Barū quā acceperat in vxorē.

Quomodo alexāder arma mo-
uit contra Indorum regē Indoz.

Hec uero

gregato exercitu alexāder
tam pcedonū qz persarū
pcepit vt contra regem Indorum ar-
ma leuarentur. Et ingressus Indi-
am cepit ire p terrā desertā et spacio-
sam et iniquosam et valles cauerno-
sas. Fatigatusq⁹ est ipse et milites ei⁹
ita vt in eorū animis ex angustia va-
cillarent. Unde omnes de exercitu
murmurantes inter se mutuo refe-
rebant. Sufficere debuerat nobis
quod impugnauim⁹ p persam. et Bari-
um obtinuumus q⁹ nobis censum et
tributa tollebat. Quid ampli⁹ defi-
cum⁹ grendo India in q⁹ bestie ha-
bitant. et obliuiscamur terre nostre
qua nob⁹ omnia bona sapabāt. Alex-
ander autē iste nihil optat nisi vt
uersuz mūdū debellādo sibi subici-
at. p-
relia ei⁹ et p-
tēdēs nutriti cor-
pus suū. Ita vt si modico tempore

in pace quiesceret sicut hō sine cibo
deficeret. Nos itaq; dimitam⁹ illū
et ad terrā nostrā domesticā reuer-
tamur. Ipse vero cū persis quicunq;
placet ire accedit. Alexander autē hoc
audiens iussit totū exercitū quiescere.
Ipse vero ascendit in eminentē locū et
dixit. Perses per unā partē et macedo-
nes et greci in aliā separent. Et intus
ens alexander macedones et grecos
ait eis. Cōmilitones mei fortissimi
macedones vba mea pacifice audi-
atis. Perses vsq; nūc rebelles existē-
tes iuga nostraz virū subiecerunt.
Nunc autem me vultis dimittere et
post tergū in patriam vestrā remea-
re. Hostis q; turbabant anime ve-
stre de verbis Barij. Confortabaz
vos p̄siliando et p̄fortabantur anie
vestre. Sic quando venim⁹ in cam-
pum cū inimicis nostris ante omēs
astū ego solus. et preliū p̄mo aggre-
diebar. Nonne p̄ salute vestra abij-
missus ad Bariū. et tradidi me ipm
pro vobis in multis periculis et tor-
mentis. Scitote p̄ certo q; sicut buc-
usq; vici. sic de cetero dijs adiuuan-
tibus victoriam obtinebo. Si autē
macedoniā soli volueritis obtinere
ego nullo modo redibo. Hec dicen-
te alexandro. omēs principes mace-
dones erubuerūt. et veniā postulan-
tes dicebant. Maxime impator: vi-
ta nostra in manib⁹ vestris posita
est. quocūq; iueritis maiestates ve-
stram sequamur. etiā si omēs mori
debem⁹ vos nullaten⁹ relinquim⁹.
Et exinde amoto exercitu venit in
indiam fassiatam. Mense vero iulij obi-
uauerūt sibi nuncij porū regis et de-
talem litterā afferentes.

Epistola missa alexandro p̄ po-
rum regem Indorum.

Deus rex in
dorū latroni alexandro
qui latrocinādo obtinet
ciuitates p̄cipiendo mandam⁹. Cū
sis mortalis contra immortales de-
um agere credis. Stulticia rapuit
mentem tuā. cū tu ipse oculos habe-
as et non videas. Credis forte q; per-
sis similes existamus quos tuo do-
minio subiugasti. Cū mollib⁹ siqui-
dem pugnasti. et quia vicisti eos. cre-
dis celsitudinē nostrā tue suppones
re paruitati. qd̄ vniq; fiet si dii homi-
nib⁹ supponant. et etiā si terra altitu-
dim celoz p̄ponet. Victoriosi enim
sum⁹ nos vt nō solū hoies. verū etiā
am dii nomini nostro famulentur.
En nescis q; olim dionisius bachus
qui liber pater dicit⁹ est intrauit In-
diam pugnaturus. Sed terga ver-
tens ante indos aufugit. Nō valēs
resistere illoz fortitudini. Ante siqui-
dem q; Xerxes regnaret in persida
indis census macedones erogabāt.
Sed quoniā in unū miserat eoz terra
regiq; displicens dedignati sūt illaz
indi. Quilibet enim sapiens magis
largissima q; stricta d̄siderat. Qua
propter tibi precipimus vt ad terrā
rebeas. et vbi dominari nequiers.
tūū desiderū nō aponas.

U Qualiter alexāder confortabat
militēs suos.

Cum hec ad
alexandrum epistola p̄-
uenisset iussit illam coraz
oibus explicari. Milites enim au-
diētes epistolam tristati sunt valde.
Quibus alexander. Chiri cōmilito

nes mei fortissimi animi vestri ex vobis epistole. Idon nullatenus conturbentur. Nonne recordamini qualiter cum supbia loquebatur. Veritatem dico vobis. Omnes barbari communione habent cum bestiis cum quibus inhabitant. scilicet tigris, pardis et reliquis bestiis. quia cum viro ab hominibus occiduntur in agresti virtute sua confidunt. Et his dictis iussit scribi epistolam ita continentem.

Responsiva alexandri imperatoris directa Idoro regi indorum.

Rex regum et dominus dominantium alexander filius Hamonis et regine Olimpie. Idoro mandamus. Quia sensus nostros et pugnantem contra vos nobis audaciam prebuit. Quoniam dixisti macedoniam sterilem omnium habundantiam esse. et india omnium dulcedine fertiliter affluente. Unde tecum toto mentis conamine prelabimur. ut terram tuam quam dixisti largituam acquiramus. Verum quia dixisti te non solum hominibus verum etiam diis altissimis imperare. ad te non ut tecum ut cum deo sed ut cum homine barbaro supbia et vana gloria pleno venimus pugnaturi.

Quomodo Idorus rex indorum cum curribus militibus et elephanti- bus suis venit ad pugnandum cum alexandro.

Relegens itaque epistolam Idorus iratus est valde. et congregata

multitudine et elephanti- bus multis cum quibus consueverunt pugnare alexandro obviam exierunt. Erat enim Idori exercitus magnus valde. Habebat enim quattuordecim milia quadrigas omnes falcatas. exceptis equis et pedibus. et quadringentos elephantes. in quorum doribus turres lignee eleuate. et per unamquamque turrim triginta homines exstebant. Ardentes itaque macedones et perse qui cum alexandro erant multitudines per expauescentes turbati sunt valde. et mirati sunt non tantum de multitudine hominum quam ferarum. Et amen ex utraque parte ordinatis militibus viriliter consistebat.

Quomodo Alexander pugnavit cum Idoro rege Indorum.

Alexander autem ascendens equum suum buccinam ante omnes milites suos astabat armatus. Iussitque medos et persas ut pumice pugnare periculum attemptarent. Ipse vero cum macedonibus et grecis stabat in occursum solite preparatus. Idori vero ab elephanti- bus ledebantur quod nullatenus audebant hostibus appropinquare. Cum igitur alexander de elephanti- bus sapientius cogitasset. fecit statuas ereas fabricari. et in eas fecit ignem mitti ut feruorem redderent. et implevit eas carbonibus ignitis. ne earum calor villo modo tepesceret. Fecitque currum ferreum fabricari qui sustineret eas. et ante elephantes eas deferri cepit. Has cum vidissent elephantes existimantes eas homines esse extendebant promuscidas suas

vt eos more solito occuparet. Stas-
 tumq; ex calore nimio prebant. Re-
 uertentesq; retro nullo modo vene-
 runt ad pugnam. Et cum videbant ho-
 mines armatos fugiebant ne inci-
 derent eorum promulcides prout sta-
 tue faciebant. Videns itaq; porus
 turbatus est valde. Ipsi vero cum
 sagittis et comptis facientes impetu
 super indos prosternebant eos. Ita-
 q; per continuos viginti dies pugna
 durauit. In quo prelio medi et per-
 se angustia nimia succubebant. Vi-
 dens autem alexander illos deficere
 iratus est valde. Sed et super equum
 suum buccinam ingressus pugnam
 cepit viriliter pugnare. Greci et ma-
 cedones indos fortissime impugna-
 bant. Statimq; ceperunt indos defi-
 cere. quos indos communi videns
 tergauerunt aufugit. Indi vero qui
 remanserant similiter fugiebant.

Quomodo Alexander intrauit
 portum ciuitatem.

Alexander ue-
 ro castrametatus est tibi. fe-
 citq; diis suis victimas. et
 cepit tam indos et persas quam mace-
 dones sepeliri. Altera autem die ex-
 pugnavit ipsam ciuitatem portum et ap-
 prehendit eam. Ingressus alexander
 palacium portum inuenit ibi que incre-
 dibilia humanis sensibus videntur.
 scilicet quadringentas columnas au-
 reas cum capitellis aureis prepara-
 tas. Et inter istas columnas vire au-
 ree cum folijs aureis dependebant.
 Erantq; racemi in ipsa vinea cristal-
 lini. Alij vero de margaritis et alijs
 de smaragdis et alijs onichimata. q.

naturaliter videret ibi esse. Ipsi parietes
 vero ipsius palatii erant de lamina
 aureis cooperiti. que incidentes ma-
 cedones ad instar vni digiti inue-
 nebant. et attrahabant. Erantq; ipsi
 parietes ornati ex margaritis vni-
 ois. Carbunculis. Smaragdis
 et amethystis. Ipsi parietes in portis et por-
 te ipsius palatii erant eburnee. laque-
 aria ebena. Et camere de lignis cu-
 pressinis erant constitute. Et in aula
 ipsius palatii erant statue auree consti-
 tute iter quas stabant platani auree.
 in quarum ramis multa auis con-
 sistebant genera. Et vnaqueq; auis
 secundum proprium suum colorem de-
 picta erat. Volstra vero et vngule et
 auro purissimo erant. He itaq; aues
 quonens volebat porus melodice
 cantes secundum artem magicam concine-
 bant. Et inuenit in ipso palatio vasa
 aurea gemma et cristallina omni ge-
 nere facta. Pauca vero argentea
 comperebant. Et inde amoto exer-
 citu venit ad portas Caspias. et ibi
 castrametatus est. Erat autem ipsa
 terra valde bona. Sed in ea multa
 genera serpentum consistebant. Be-
 inde scripsit epistolam ad Talisru-
 dam reginam Amazonum. con-
 nentem ita.

Rex regum et
 dominus dominantium
 alexander filius dei tha-
 momis et regine Olimpe. Talisru-
 de regine Amazonum gaudium.
 Iudicium quas cum deo dario fe-
 cimus. et qualiter pugnaui om-
 nia regna eius non credimus vos
 ignorare. Iudicium etiam cum
 indoro rege Indorum. et alijs gen-
 0 2

tibus innumerabilibus. et nullatenus nobis resistere potuerit. Quia propter precipimus vobis ut si vultis terram vestram de manibus nostris liberare. censum et tributa solvatis.

U Responsiva missa per Calpurniam reginam Amazonum contententem ita etc.

Rex regum et dominus dominantium Alexander filius dei Hermonis et Olimpie regine qualiter nobis scripsit bene intelleximus. Calpurnia regina amazonum cum ceteris amazonibus potentissimis ac fortioribus omnibus militibus qui sub celo sunt. Alexandro macedoni gaudemus. Studiumus quod animus tuus sapientia floreat et conulescat. et preterita recolis. presentiaque disponis. habens noticiam futurorum. Idcirco deas igitur et attendas ante quam fines ingrediaris que tibi possent tribulationes et angustie evenire. Nemo enim contra nos arma levavit que cum summo de decore non redierit. Audias igitur novissima tua. Videlicet locum est enim sapientia. cum per indiscretionem maris incidit in profundum. Et quia forte conversationes nostram et habitationem scire desideras tibi per has litteras declaramus. Habitatio siquidem nostra est insula quam tanquam fluvius qui non habet inuicem neque finem. Sed ex una parte angustissimum habet introitum. Et sumus numero ducentarum quattuordecim milia feminarum. Viri non habitant nobiscum habi-

tatione communi. sed ultra fluvium aduersa parte consistunt. Et inuales tamen celebramus festiuitates nostras. ut cum viris nostris diebus triginta morantes. delectationes vereas exerceamus. Si vero mulier concipiens peperit masculum. seruat eum usque ad annos septem. deinde ipsum ad patrem transmittit. Si autem femina fuerit. nostris moribus enutritur. Quando ergo contra inimicos nostros exuerimus decies centena milia super sonpedes amictu armis bellicis computamur. Reliquae vero remanent ut insulas custodiant et defendant. Cum autem cum victoria redimus a nostris vniuersimode adoramur. Itaque si contra nos veneris viriliter proposuimus preliari. Quod si tu nos videris nullam laudem penitus consequeris. quia feminas obtinebis. Quapropter significauimus tibi ut contra nos nullatenus violeris. quia multa tibi possent aduersa coningere que nullatenus meditaeris. Belatam ergo coram alexandro epistolam cepit eam deridere. Scripsitque statim vnam epistolam ita contentem.

U Responsiva ab alexandro ad reginam.

Rex regum et dominus dominantium. Alexander filius dei Hermonis et Olimpie regine Calpurnia de Amazonum Regine et ceteris amazonibus gaudium. Tres partes mundi subiugauimus Asiam. affricam et europam. et nostris viribus repugnare minime valuerunt.

Si autem nobiscum pugnaueritis quid vobis eueniet premeditate. sed quia conuersationem vestram diligimus in consilium vobis damus. vt de vestra insula exeuntes vnacuz viris vestris veniant ad nostrā presentiaz. Juramus enim vobis per Hamonem patrem nostrum et iunonem et mineruam deas nostras q̄a nobis nullam iniuriam nec angustiam patiemini. Censum enim et equites ex vestris amazonib⁹ exhibete. sicq; vos pacifice dimittet⁹ Ille vero cogitantes pollicos decem indomitos direxerunt. quoz similes non reperiebantur. ⁊ equos albos indomitos ⁊ optimos decem ⁊ censum multuz. Et regina presentauit se coram alexandro. ⁊ facta paceredit gratulanter.

Quomodo alexander cuz magnis periculis ⁊ angustiis iuit contra Indorum regem Indorum.

Hocem autez tempore nunciatus est alexandro. Q̄ Indorus rex indorum qui de prelio fugerat. erat in bacricen. ⁊ congregabat exercituz vt aliam pugnam cum eo committeret. Quo audito alexander mouit contra eum exercitum et electos centum sexaginta duo milia milium. de mense augusti ceperunt per soles ardentissimum proficisci. Ibat enim per loca arenosa et inaquosa vbi multitudo serpentium et ferarum erat. Iprecepitq; vt omnis exercitus armatus incederet. fulgebat enim totus exercitus sicut stelle. eo q̄ armorum erant deaurata. Et ambulā-

tes diebus plurimis aquam minime inuenerunt. Tunc quidam miles ex macedonibus cui nomē erat zephir inuenit in vno cauato lapide parum liquoris qui ex roze celi erat ibi collectus. et implens galeam suam obtulit alexandro. Videns autem alexander ipsam aquam sapienter est locutus. Si aquam istam in stomacho meo recipiam. recipient ne sustentationem et nutrimentum omnia membra macedonum et persarum. An ego solus nutriar sine illis. Respondit zephir. Tu solus confortaberis domine. Alexander ait. Et si omēs peribitis vt quid ego solus vixero cum dolore. Videns mox etiam macedonuz q̄ persarum. continuo iussit aquaz ante omnes effundi. Videntes hoc milites eius confortati sunt valde. Deinde ceperunt ire. Illa namq; die venerunt ad fluum cuius ripae plene erant de calamus grossis. vt p̄m sexaginta pedib⁹ exerce. Tūc precepit alexander exhaurire aquā ipsam. quaz bibentes macedones dissolutione ventris ⁊ dissenterie interibant. Erat enim ipsa aqua amara nimis. et acuta vt elleboruz. Angustabatur itaq; alexander et omnis exercitus. non tantuz pro seipis quantum pro iumentis ⁊ bestiis q̄ peribant. Habebat enim elephātes mille alexander qui aurum ei⁹ portabant. ⁊ quadringētas quadrigas omnes facakas. et mille ducētas bygas. equites trecēta milia. camelos. mulos. dromedarios innumerabilem multitudinem. qui annonam ⁊ alia necessaria exercitui deferebant. Boues autem vaccas et pecora et porcos in innumerabili multitudine

ne conducebant. Tantis liquidem diuitiis Macedones habundabant q̄ vir poterant auri copiam deponere. Pecora vero pre sui nimia deperibant. Militum vero ei⁹ alij lingebant fenum, alij bibebant oleum, alij ad tantam necessitatem deueniant q̄ vinam propriam lingebant. Insuper propter nimiam serpentium multitudinem eos armatos incedere oportebat, quod maximum erat illis tremendum ⁊ angustia.

Quomodo alexander sequendo ripam fluminis supradicti inuenit castrum inexpugnabile, ⁊ bestias et ypotaurus ⁊ alias bestias deuorantes suos milites multos.

Alexander itaq̄ ripam prenominati fluminis subsecutus circa octauam horam diei peruenit cum suo exercitu ad castellum quod erat in medio fluminis constructum, et ab utraq̄ parte fluminis maria pars fluminis decurrebat. Erat enim ex calamis predictis constructus. Cuius fluminis latitudo erat stadiorum quattuor. Et in ipso castro homines apparebant. Tunc iussit eos alexander indica lingua interrogari ubi possent aquam dulcem et potabilem recipere. Illi autem continuo se abscondebant. Statim precepit alexander vt in ipsum castrum sagitte mitterentur. Illi vero se plurimum abscondebant. Videns autem alexander q̄ sibi nullatenus respondebant, precepit vt aliqui transnantes fluum ipsum castellum ascenderent. Factum est ita, et ingressi

fluum quidam audaces nudi ⁊ uaginans gladijs numero triginta septem. Et cum iam quartam partem fluminis transnataissent, insurgentes ipsi fluminis ypotami eos continuo deuorauerunt. Recesserunt igitur inde ⁊ ambulauerunt tota die sic maxima ⁊ intolerabili angustia fatigati. Occurrebant eis leones, pardi ⁊ uis. riuocerontes, tigres, dracones, ⁊ eos fortiter impugnabant.

Quomodo alexander venit ad stagnum ubi pugnavit cum draconibus ⁊ bestiis.

Grautes autem ipsum fluum circa horam vndecimam inueniunt stagnum mellifluum ⁊ suauem. Et castrametatus est ibi. Alexander autem iussit siluam per latitudinem ad tria miliaria truncari. Que silua in circuitu predicti stagni ex prenominate calamis est iuncta. Erat autem spaciosum ipsum stagnum per stadia quattuor. Idrecepit Alexander plurimos focos accendibiq̄ proposuit diebus plurimis commorari. Cumq̄ luna inciperet lucere, subito inceperunt in ipsum stagnum scorpiones mire magnitudinis aduenire. deinde dracones ⁊ serpentes ceperunt ex diuersis coloribus festinare. totaq̄ ipsa terra eorum sibilis resonabat. Ereuntes enim ex ipsis montibus cum impetu veniebant ad bibendum de illo stagno. Ipsi vero dracones habebant in capite cristas, ⁊ pectora ducebant erecta, ⁊ ferebant ora aperta, flatus

mortalis erat. et de oculis eorum flamma feruentissime scintillabant. Et dens eos ipse exercitus timore perterritus est. omnes enim ab ipsis deuorari estimabant.

¶ Quomodo alexander confortabat milites suos.

Tunc alexander cepit confortare eos dicens. O comitones meo fortissimi nolite de aliquo turbari. sed sicut videritis me facere. ita vos facia. Et hec dicens statim apprehendit venabulum et scutum. et cepit pugnare cum draconibus et serpentibus. qui contra eos fortiter veniebant. Quos videntes milites eius confortati sunt. et apprehendentes arma ceperunt eos viriliter preliari. de quibus viginti milites et triginta serui a draconibus perierunt. Deinde ex ipso arundineto cancri mire magnitudinis exierunt. hentes dorso duriora cocodullis. Et dum iactarent super eos lanceas. nullatenus ledebantur. Verum multos ex eis interfecerunt. Alii intraverunt stagnum. Cum autem esset secundum vigilia noctis. subito venerunt super eos leones albi minores cancri cum magno rugitu et murmuratone concutientes ceruices suas. et facto impetu super eos recipientes illos in venabulis innumerabiles occiderunt.

¶ Hec uenerunt porci mire magnitudinis. quorum dentes uno cubito

longi erant. et illis homines a gressibus masculi scilicet et femine committi erant. habentes per singulos manus sex et una cum porcis super homines similiter currebant. Milites vero recipientes eos in venabulis suis ab eorum impetibus euadere debant. Singustabatur plurimum alexander et eius exercitus. statimque precepit accendi focos plurimos extra exercitum circa stagnum. Deinde venit super eos mire magnitudinis bestia formosior elephante. et erat similis equo. caput quoque eius erat nigrum. et in fronte eius tria cornua armata. Illuminabatur autem secundum indicam linguam. Inocentibaurus. et antequam de ipsa aqua biberet fecit impetum super illos. Alexander autem huc illucque discurrens suos milites confortabat. Occidit autem ipsa bestia viginti octo milites. et quadraginta ex eis vulnerauit. tandem succubuit a percussoribus armatorum. Deinde exierunt de dicto arundineto mures maiores alpis. qui comedebant mortuorum corpora. qui cum alia animalia mordebant. continuo interibant. Porci sustamen ipsorum hominibus nullam inferabant lesionem. Ceperunt enim volare vesperationes ut columbe. quorum dentes erant ut dentes hominum. et feriebant facies hominum. et eas comminebant. Illi nasos tollebant. alii aures mordaciter vulnerantes. Et propinquante vero luce venerunt aues magne. colorem rubicundum habentes pedes vero et rostra nigra. neque nocuerunt eis. Sed impleuerunt ripam ipsius stagni. et extrahabant inde pilices et anguillas quas coram eis comedebant.

U Quomodo alexander venit ad portas latrimerias dimissis locis periculosis.

Einde anno to exercitu dimiserunt loca periculosa. et venerunt in partibus latrimerias que auro et diuinis affluabant. Homines vero illius terre benigne receperunt eum. multaque commoda sibi contulerunt. steteruntque ibi per triginta dies. Erantque ibi gentes que nominantur serones. et arbores folia ut lana habentes. que gentes ipse colligebant. et ex ea vestimenta faciebant. Milites vero alexandri duplo erant animosiores ex victorijs quas fuerant contra bestias consecuti.

U Quomodo alexander iterum cum Pororege indorum pugnavit et vicit.

Einde anno to exercitu venit ad locum ubi Porus cum exercitu collecto residebat. Alexander autem ordinatis cateruis stetit super equum suum quibus affalus dicebatur. et facto impetu inter omnes et pulsatis tubis bellicis. cepit virriter preliari. Et indici debebant totaliter in prelio. Cum autem videret Porus in bello suos deficere stetit ante omnes. et elevata voce clamabat et dicebat. Alexander non decet imperatorem sic in vacuum perdere suum populum. sed per semetipsum terminet pugnam et decidat. Stet ergo populus eius ex vna parte. et meus ex altera

resideat. Hos autem soli videntibus omnibus preliabimur. Sed si me deviceris populus meus subiugabitur tibi. Si vero tu in manibus meis defeceris. populus tuus meo domino subiugabitur. Hoc ideo Porus dixit. quia despiciebat alexandrum propter corporis quantitatem parvam. sed tamen ignorabat audaciam que in Alexandri corpore latitabat. Quoniam statura corporis eius cubitis tribus erat longa. Confidebat igitur Porus in altitudine corporis sui. que in quinque cubitorum altitudine videbatur. Et statim quiescentibus aciebus virique reges inter se solummodo pugnaverunt. Milites vero Porus altis vocibus vociferaverunt. audiens itaque Porus clamorem quem suus exercitus faciebat. faciem suam versus eos voluit. Statimque alexander faciens impetum super eum plicatis brachijs percussit gladio caput eius. ipsumque continuo interfecit. Videntes indici ceperunt cum macedonibus preliari. Quibus alexander dixit. Eset impugnatione vestra. ut cum libertate vestra ad lares proprias redeatis. Nullam sibi inde iniuriam patiemini. eo quod viriliter dimicastis. Indi statim audientes sermones alexandri. eiecunt armis ceperunt alexandrum tanquam deum glorificare. Alexander vero castametatus est ibi. disque suis vicinas immolavit. et precepit ut corpora hominum recondentur in sepulchris. Porus enim regem bono officio sepelivit.

U Quomodo alexander inuenit Erdraces. qui dicuntur Simnolophiste.

Et inde amo-
to exercitu venit eridracēs
Eridracēs siquidem ho-
mines sunt. in quorum membris
nulla superbia dominatur. vocan-
tur itaq; gymnosophiste. Non pu-
gnant nec altricantur. et nudiam-
bulant. Civitates nō habent. sed in
tugurijs et in speluncis montū cō-
morantur. Cūq; audisset rex hu-
ius gentis adventum alexandri. mis-
sit sibi epistolam ita continentem.

Corruptibi-
les gymnosophiste ho-
mini. Alexandro scribi-
mus. Audiuimus q; super nos ve-
nis pugnaturus. de quo miramur
non modicum. quia nihil a nob; po-
teris extorquere. Nam cū nihil ha-
bemus vnde corpora nostra susten-
tantur. quid a nobis eripies. Q; si
nobiscum pugnare volueris simpli-
citatem nostram nullatenus dimi-
temus.

Qualiter alexander scripsit gym-
nosophistis.

Perlecta igit-
ur alexander eplā. mi-
sit illis dicēdo q; ad eos
cū pace alacriter venit. et ingressus
est ad eos. Alexander autem intu-
ens illos nudos ambulare et habita-
re in abditijs tugurijs et speluncis. fi-
lios vero et prores separatos cū ani-
malibus ambulantes interrogavit
eos dicens. Non sunt sepulchra vō-
bis. Et illi ostenderūt tuguria et spe-

luncas in quibus habitabant. et di-
xerunt. Hic per dies singulos req̄-
scimus. Deinde dixit Alexander.
Quid vultis petere dabo vobis. Il-
li autem dixerunt. Da nobis immor-
talitatem. quia nihil aliud peropta-
mus. Quibus alexander respondit.
Mortalis cum sum. immortalitatem
neq; exhibere. Et illi dixerunt. Mi-
ser si mortales es. quare huc et illic
discurras. tot et tanta facinora com-
mittendo. Hec omnia nisi a summa
prudētia gubernantur. Alexander
itaq; respondit eis. et dixit. Nescius
q; mare nullatenus conturbatur.
nisi cum a ventis validissimis com-
mouetur. Vellem siquidem in pa-
ce consistere. sed habeo in me spiri-
tum qui meo sensui tam fortiter do-
minatur. q; nullo modo hoc facere
me permittit. Et hec dicens dimisit
eos illefos.

Alio itaq; die
amoto exercitu puenit ad
locū ubi erant stanne quas
hercules exerat. Una siquidem
erat aurea. alia vero argentea. erat
q; longitudo earum duodecim cu-
bitorum. latitudo vero duobus cu-
bitis videbatur. Has videns Alex-
ander iussit eas perforari. probās
si essent fusiles. Cūq; perforate fus-
issent. et vidisset alexander eas fus-
iles esse. precepit vt earum foramina
clauderent. et in eis mille milia q̄n-
gentos aureos inromittit.

Et inde amo-
to exercitu ingressus est

locum desertum frigidum et obscu-
rum. ita ut inter se milites vix nosce-
rentur. Deinde ambulantes iune-
re quinquaginta dierum venerunt
ad flumen calidum. et inuenerunt
mulieres ultra ipsum flumen speci-
osas. Erantque cum vestimentis hor-
ridissimis circumdate. sedentes in e-
quis. et tenentes arma argentea. eo-
que ferrum aut es in earum finibus
inueniri non poterat. Viri etiam in-
ter eas nullatenus habitabant. Cum-
que voluisset exercitus ipsum fluuium
transire minime potuerunt. Erat au-
tem fluuius plenus draconibus et
alijs bestijs venenosis. Deinde gi-
rantes in sinistram partem indie in-
gressi sunt quandam paludem sic-
cam arundinibus plenam. Ipsi quoniam
cum transire voluissent eruit conti-
nuo bestia similis ypotauri habens
pectus ut cocodrilli. dorsum ut ser-
ra. dentes vero ipsius ut gladii acut-
i videbantur. In accessu vero ipsi-
us tarda erat ut testudo. Hec siqui-
dem duos milites interfecit. quam
non valentes transforare cum lan-
ceis. eam milites cum malleis ferre-
is occiderunt.

¶ Quomodo alexander peruenit
ad plurimas silvas indie ubi inuenit
elephantes quos fugauit.

Deinde amo-
to exercitu ambulantesque
dies triginta venerunt ad
plurimas silvas indie. et castrametata-
tus est ibi iuxta flumen Tamar.
Circa vero undecimam diem horarum
cepit de siluis exire copia innumera

bilis elephantum. et irruerunt forti-
ter contra viros. Porro itaque alexan-
der ascendens equum suum buci-
fallus cepit contra eos accedere. Et
precepit macedonibus secum tolle-
re porcos ut ipsum contra elephan-
tum impetum sequerentur. Eiden-
tes autem illos elephantes tendebant
promuscidas suas ut eos caperent.
Macedones vero timore perterriti
nullatenus contra elephantes ac-
cedebant. Quibus alexander dixit.
Viri comilitones fortissimi nolite
conturbari. quia cum porcorum stru-
doribus fugabimur elephantes. Igitur
cum audissent elephantes strido-
res porcorum et sonitus buccinarum
irremediabiliter fugiebant. Macedo-
nes vero insequenteseos cum sagi-
tis et venabulis crudeliter sauciabant.
cecidereuntque ex eis multi. et accipien-
tes dentes et coria recedebant.

Quomodo Alexander inuenit
mulieres barbata.

Alio itaque die
amoto exercitu ceperunt ire
per ipsas silvas. ibique inue-
nerunt mulieres habentes barbas
usque ad mammas. et capita plana. et
pellibus operiebantur. quas inse-
quentes apprehenderunt ex eis ali-
quantas. Quas cum vidisset Alex-
ander iussit eas secundum Indicas lin-
guam interrogari qualiter in siluis
viverent. cum in ipsis nulla homi-
num habitudo permaneret. Ille au-
tem dixerunt. ex venatione ferarum
quas in siluis capimus enurimur.

Quomodo Alexander inuenit
homines et mulieres nudos ambu-
lantes.

Et de amoto

Dexercitu euntes in campo in-
uenerunt locū unde supra
dictus fluuius egrediebatur. inue-
nitq; homines et mulieres ambulā-
tes nudos. habentes corpora pilosa
sicut bestie. Quibus consuetudo erat
in flumine sicut in terra consistere. Et
ergo isti viderunt exercitū alexā-
drā statim se in ipsum fluuium dimerse-
runt. Et inde euntes per dies quinde-
cim intrauerūt siluas rinocephalis
plena. quos ut viderūt rinocephali
li fecerūt impetū in eos. Alexander
vero et milites ei⁹ ipsos cū contis ve-
nabulis et sagittis interfecerunt. Et
inde ambulantes per dies quadragin-
ta venerunt ad campos desertos in
quibus nulla videbat alitudo. nec
poterant montes ex aliqua parte vi-
deri. Statimq; iuxta undecimā ho-
ram tanta virtus euri flare cepit. q̄
omnia tentoria et palatones ipsius
exercit⁹ laceravit. Circumfereban-
tur etiā scintille ignee ex quib⁹ totus
exercitus tribulatione maxima erat
afflictus. Tunc milites murmurā-
tes inter se dicebant. Ira deorum de-
scendit sup nos. ex eo q̄ ultra modū
quesiimus ortus solis. Alexander
autē cepit eos confortare dicēs. Viri
cōmilitones mei fortissimi nolite
terreri. Non irruit sup vos ira deo-
rum. sed propter autumnale equi-
noctiū hoc contingit. Cū autem re-
quiesceret ventus. milites continuo
omnia que vent⁹ dispererat colle-
gerunt. Et amoto exercitu venerūt

per dies viginti quinque in quādam
maximā vallem. et castrametati sūt
ibi. Tunc p̄cepit alexander ut accē-
derent focos plurimos. Cepit enim
intolerabile frigus oriri. cadebātq;
nives magne ut lana. Itaq; timēs
alexādrē ne cresceret p̄cepit militib⁹
suis ut eam pedibus conculcarent.
Adiuuit autē eos multus focus ac-
census. Ex ipsa tamen nive morui
sunt milites quingenti. quos alexā-
drē iussit in sepulchro recondi. De-
inde venit pluuia maxima et obscu-
ra nebula. que intantū aerem den-
savit q̄ in tribus diebus soles nullo
modo viderunt. Ceperūtq; de celo
cadere ardentes facule. ita ut omnia
virentur. Statimq; alexādrē cepit
victimas imolare dijs suis. et oran-
te eo aer fuit omni caligine depur-
gatus.

Quomodo alexander venit ad
fluuium Bagramanorum ubi habi-
tabant ypotami. cocodalli et scorpiones.

Et de amoto

Dexercitu venit ad fluuiū bra-
gmanorū magnum vocatū
gager. et castrametati sūt ibi. Et re-
spicientes ultra flumen viderūt tres
homines quos iussit alexander in-
dica lingua inquiri qui essent. Et il-
li dixerunt. Bagramani sumus. Be-
siderabat autem alexander cum eis
loqui. sed ipsam latitudinem flumi-
nis nemo poterat p̄terire. eo q̄ erant
ibi ypotami multi et scorpiones agre-
stes et cocodalli q̄ per ipsum fluuiū om-
ni tēpore discurrebant. excepto men-
se iulii et augusti. Cūq; vidisset
Alexander q̄ nullo modo poterat

ipsum fluuiū transiret tristabat val
de. Statimq; iussit vt nauicula; de
vuminibus fabricarent & vestiret eā
de corijs animalū vt p ipsum fluui
um transirent. Factum est et intra
uit in eam vnus miles cui dedit alex
ander litteras vt portaret eas didi
mo regi Bragmanoꝝ p̄nētes ita.

REX regum et
domin⁹ dominantū alex
ander filius dei Hamo
nis & regine Olimpie. Vidimo re
gi Bragmanoꝝ gaudiū. Postq; ad
tantā etatem puenim⁹ q̄ inē bo
num & malū porum⁹ discernere q;
litercunq; deliberauimus repellere
ignorantiā & replere sapientia men
tem nostrā. quia vt nostroꝝ philo
sophoꝝ doctrina declarat. Elo
quentia sine sapientia nocere valet
potius q; pdesse. Hinc est q̄ ad au
res nostras relatione pluriū perue
nit q̄ mores vestri a ceteroꝝ nostro
rū morib⁹ sunt diuisi. ita q̄ nec i ter
ra nec in mari aliquod auxiliū req̄
ratis. Aliam doctrinā quā a nostris
doctorib⁹ didicimus obseruantes.
Quapropter attenti⁹ deprecamur
q̄q; vniuersam doctrinā vestrā & sa
pentiā nobis in vestris litteris int̄
metis. Idoterim⁹ quoq; ex vestris
manib⁹ cōprehendere bonitatem.
Hec vestra sapientia in aliquo mi
nuetur. Talis enim ē sollicitudo sa
pientie. qualis natura accense facu
le cōprobatur. a qua cū plures facu
le ignem recipiant. nihilomin⁹ ipsa
candet que facit alios coruscare.

Responsua regis Bragmano
rū missa alexandro.

Didimus bra
gmanoꝝ didascalus Alex
andro Salutes. Per tua
rum tenorē cognouimus litterarū
q̄ animus tuus cupit vera scientia et
sapientia pfecta informari q̄ omni re
gno meliores existit. & nequeit pre
cio cōputari. de quo discretionē tuā
non modici cōmendā. Impera
tor enim qui sapientiā ignorat non
imperat subiectis. Sed subiecti suo
dominantē imperio. Scripsisti siq;
dem vt vitā moresq; nostros indica
remus tibi p litteras seriatim. quod
impossibile reputamus. Et si tibi de
vita nostra aliq̄ scriberem⁹. nulla
tenus tū mens tua enucleare posset
sapore. eo q̄ mentē tuā cause bellice
obtenebarunt. Sed ne credas q̄ in
uidia moueamur. quātū poterim⁹
tibi de morib⁹ nostris durim⁹ indi
candū. Hos siquidē bragmani sim
plicem & purā vitā deducim⁹ pecca
ta nō cōmittim⁹. nec vltra volum⁹
habere q; ratio nature req̄rit. Om
nia patimur & omnia sustinemus.
Ido apud nos dicimus optimū q̄
supfluum non probat. Terras no
stras nō aramus. & ipis semina nō
immutim⁹. Boves curru nō uin
gimus. Bena in mari ad cōprehen
dendū pisces non ponim⁹. Venā
tiones aliquas quadrupedum aut
auū non facimus. Nihil etiam ad
manducandū querim⁹ nisi q̄ ter
ra sine labore hominū pducat. His
etiā cibis nō implemur. q̄ illicita est
nobis. Nihil apud nos ventres p
ducit. Ideo absq; morbo sum⁹. Et
dum viuimus semper fruimur cor
porū sanitate. Nullā facim⁹ nobis
medicinas. Nihil enā adiutorum

querim⁹ p̄ nostrorū corporū sanita
te. Et vno termino mortis vita no
stra cludit. q̄ plus altero vn⁹ non
vuit. sed s̄m ordine naturatatis cu
iulibet mortis termin⁹ superuenit.
Ad ignē p̄ afflictōe frigoris nō sede
mus. Nullū estū corpa nostra senti
unt. semp nudis corporib⁹ ambula
mus. corporis desideria nō facimus.
Omnia p̄ patientia supportamus.
Omnes inimicos nostros interior
res occidim⁹. vt exteriores nullaten
nus timeam⁹. Leuius enī caput ci
uitas q̄ ab interiorib⁹ ⁊ exteriorib⁹
impugnat. Tu autē imperator cum
exteriorib⁹ pugnas vt quidem nūc
porcos demones nutrias ⁊ conser
ues. Securi semp viuimus in ma
ri in t̄ra nullū adiutorū postulam⁹
Corpora nostra frondib⁹ arborū
quarū fructib⁹ vescimur sunt oper
ta. Et quam te baliam fluminis sem
per bibim⁹ ⁊ gustam⁹. Cnū solum
deū altissimū colim⁹. sibiq̄ assidue
laudes predicam⁹. Vitā v̄turi se
culi concupiscim⁹. Rem aliquā que
vtilitatem nō p̄inet nullaten⁹ audire
affectamus. Nō multū loquimur.
⁊ cū ad loquelā puocamur dicim⁹
veritatē. ⁊ ipam diuine pdicamus.
Diuitias nō amamus. Inter nos
nullus liuor nullaq̄ inuidia domi
natur. Nullus enī inter nos alior
v̄fortior reperit. Ex paupertate quā
habem⁹ diuites sum⁹. quā cōmuni
ter omnes supportam⁹. Litē nō fa
cim⁹. nec arma corporalia occupa
mus. Ad acem semp ex consuetudie
retinemus. Iudicia nō habemus.
quia mala non facim⁹ vnde ad ius
dicū vocemur. Vna v̄stra lex est
p̄traria nostre. q̄ misericordia nul
lam facim⁹. eo q̄ nulla mala cōmū

timus quib⁹ misericordiam p̄sequi me
reamur. Nullū laborē qui auaricie
p̄neat sustinem⁹. mēbra nostra li
bidini nō tradimus. Adulteriū nō
cōmittimus. nec aliquod viciū faci
mus vnde ad penitentiam retraba
mur. De defectib⁹ nō querimus. q̄
quod rectū est omēs facimus et tra
ctamus. Subitanā mortē nō faci
mus. q̄ p̄ sordida facta aerem non
sordidam⁹. Aer noster nullatenus
est corrupt⁹. Nullū colorē nostris
vestimētis tradim⁹. Femine nostre
nō ornant vt placeant. cū ipsis non
causa libidinis sed causa p̄creande
sobolis cōmiscem⁹. Ipse autē nullū
ornamentū querūt nisi qd̄ eis diui
na prudentia concessit. Et q̄s aude
ret diuinū opus mutare. Si q̄s autē
naturā mutare voluerit criminale
reputam⁹. Balnea non facimus vt
corpa nostra sanem⁹. Solis ardo
re calem⁹. et aeris rore pfundimur.
Nullā cogitationē habem⁹ nec ho
minib⁹ nec aialib⁹ dominabimur.
Crudele dicim⁹ hominē ad seruitū
um premere. q̄ diuina dispositio sic
nos liberos liberauit ⁊ creauit. La
pides in calcē non resoluim⁹. vt no
bis domos et palacia fabucemus.
Clascula de terra nō facimus. In
fossis sine solitudine aliq̄ repausa
mus. Nōs enī tales domos habet
mus in qb⁹ dū viuim⁹ habitamus.
⁊ dum morimur in ipsis sepelimur.
Ad negociandū maria nō nauiga
mus. Arē hui⁹ loquendi non disci
mus. s̄ simplicitate q̄ fruimur que
nos mentiri nō sinit. oia enarram⁹.
Ad philosophorū scolas nō frequen
tam⁹ quorū doctrina discors est.
nihilq̄ certum aut stabile. sed super
mendacia discurrunt. Ludos non

amam⁹. Dū vero ludica volum⁹
exercere. nos nostra et nostrorū p̄de/
cessorū facta p̄legim⁹. et cum debere
mus ridere plangim⁹ et turbamur.
Ella vero videm⁹ quib⁹ corda nos/
tra letant. Videm⁹ siquidē celum
stellis innumerabilib⁹ coruscantē.
solē rubicundū. cuius claritate tot⁹
mūdus splendet et calet. Adare pur/
pureum semp̄ videmus. Et quā tem/
pestate mouetur nō dissipat vicinā
terrā sicut accidit in partib⁹ vestris
Illud ut sororē amplectimur et con/
gurat. et ibi varia genera pisciū p̄tem/
plamur. Delectamur etiam videre
florigeros cāpos. ex quib⁹ in nostras
nares sua uisissim⁹ odor inirat. Dele/
ctamur etiam in optimis locis siluarū
et fontū. in quib⁹ iocūditissimas auis/
um audim⁹ cantilenas. Istas siquidē
naturas et p̄suetudines obtime/
mus. quasi tenere volueris tibi vi/
detur asperū et amarū. Si autē eas
obtinere nolueris et imitari. nob̄ ali/
am imponere non valebis. quā p̄m te
noīe tue epistole act⁹ nostros et do/
ctriā tibi p̄sentē mutum⁹. Quo/
lum⁹ autē tibi de tua natura paulu/
lū enarrare. quā vita tua nobis dura
esse videt. Tu asyā affricā et euro/
pam paruo tempore te dicas conclu/
dere. Tu lumen solis facis deficere
dū cursus sui terminos armatorū
rabie postulas. Tu pactoli et her/
mi fluuios splendentes auro aren/
tes et absq̄ colore et paupes reddidi/
sti. Tu bibendo nilū fluuiū minui/
sti. Tu monstasti ut horribile ma/
re nauigaretur. Tu tartareū custo/
dē. id canē cerberū supra posse p̄cio
confirmasti. Tu in sacrificio tuo fi/
lios occidisti. Tu inter homines
humiles semp̄ discordia et seminas.

Suades boib⁹ ut nequaquā spacia
terrariū sufficiant. sed celorū querere
habitacula p̄parata. Ad diestuo/
multa cōmittis ut illi faciunt et fece/
runt. Istā testimoniū potest accipi a
ioue deo tuo et p̄serpina dea tua quā
colis. Iupiter enī multas adultera/
tus est femias. Ad p̄serpina uo mul/
tos fecit sui adulterij p̄ncipes. Ad/
ferrime ergo colis deos tuos et ad/
uersos et adulteros. Nec p̄mittis ho/
mines in sua uiuere libertate. sed il/
los in seruitutē redigis et retorques
Becta iudicia minime iudicas. Le/
ges iudicis cōmutari. Bona dicis et
ipā nullatenus imitari. nec opera/
ria. Ad feminē reputas sapientē nisi
loquēdi habeat faciendā. Omnē sen/
sum in lingua tua habes. et tota sa/
pienū in ore tuo p̄sistit. Flurū dili/
gis. domos maritas p̄struis. et habe/
re poptas copā seruitorū. Intantū
manducas et bibis quā stomach⁹ ni/
mia p̄turbatione p̄cussus in varias
egritudines cōmutat. et sic ante tem/
pus mortis periculū sustētas. Om/
nia distendere. deinde omnia tenent te
ut serui. Sola Pragmanorū scien/
tia vniuersē sapiēte tue dominatur
Quia si bene p̄sideram⁹ illa mater
te genuit que lapides et arbores pro/
creauit. Tu omnia sepulchra tua. et
in vasa gemēa puluerē tui corporis
collocas et recōdis. Quid peius eē
potest quā ossa quā terra recipere debet.
nō sicut ipam terrā de corpore recipere
alimētū. Ad nos autē in honore des/
corū pecudes non occidim⁹. templa
nō construim⁹ ubi staturas aureas
vel argenteas erigam⁹. Tu solā le/
gem habeas ut de omnibus bonis
tuis imolationem facias ut erant
ant̄ preces tuas. Ad nonne intelligis quā

deus nō precio nec sanguine vitulo
rū nec arietis aut hirci. sed ppter bo
na opa ⁊ orationis eloquiū moueat.
Ex eo audit de⁹ boiem ppter vbi⁹.
quia ex verbo dō similes efficitur.
deus verbū est. ⁊ ex hoc verbo omnia
viuunt pmanēt ⁊ consistūt. Hos
hoc verbū semper amamus. et hoc
enā veneramur. Quapropter repu
tamus te numū infelicem. quia cre
dis naturā deorū. vel cum dijs com
municationē habere. cū ad deū for
nicatione ⁊ idolorū seruitute quoti
die sordides. Cū hec facias hec amas
⁊ post mortē inde tormenta innume
rabilia sustinebis. Hos vero contra
ria facimus ⁊ amam⁹. vt post mor
tem diuina glia ponamur. Tu nō
seruis vni deo q̄ regnat in celo. sed
plurimis dijs. Tot deos colis q̄ in
tuo corpore mēbra ponas. Nā ho
minē dicis parū mundum. ⁊ sicut
corpus hominis habet multa mēbra.
ita ⁊ in celo dicis multos deos existe
re. Junonē credis esse deū cordis.
eo q̄ iracundia nimia mouebatur.
Marte vero deū pectoris esse dicis
eo q̄ princeps extitit p̄liorū. Mer
curiū deū lingue vocas. ex eo q̄ plu
rimū loquebat. Hercule deū cre
dis brachiorū. eo q̄ duodecim virtu
tes exercuit p̄liando. Bacchum deū
gutturis esse putas. eo q̄ ebrietatem
primus inuenit. Cupidinē esse deū
dicis. eo q̄ fornicatrix extitit. tenere
dicis facē ardentē cū qua libidines
excitat ⁊ accendit. ⁊ ipam deū ieco
ris enā existimas. Cererem deā ven
tris esse dicis. ⁊ venerē eo q̄ fuit ma
ter luxurie deam genitaliū mēbrorū
esse profers. Totū siquidem corpus
hominis in deos diuidis nullam in
te particulā referuādo. Nec credis

q̄ vnus de⁹ qui est in celo corp⁹ tu
um creauerit. Deos colis alienos
qui te in seruitutē redigūt. ⁊ ipis of
fers tributa. Marti enī offers apri
Baccho hircus. Junoni pauonem.
Ioui thaurū. Apollini agnū. Cle
neri columbā. Mercurie noctuam
Cereris farra. Mercurio mella. Al
taria herculi ex frondib⁹ arborum
plurimū coronata. Templū cupidi
nis rosas ⁊ floribus siue frondib⁹ or
nas. Totā potestātē tuā ponis in il
lis. ⁊ nō est in corpore tuo mēbra q̄
illis nō attribuas. Reuera non de
os quos vocas adiutores sed carni
fices sunt vocandi. quoniam mēbra
tua diuersis tormentis affligunt. O
portet enim vt tot tormenta subeas
quot deos seu deorū culturas agis
Vnus deus instruit te fornicari. al
ter bibere. alter iugare. Omnes tibi
imperant. ⁊ omnib⁹ obedis. q̄ ma
la facis. ⁊ non vis a malis illatenus
resipiscere. Igitur talib⁹ dijs seruis
qui mala facere hortant. Si exau
dierint te dii tui. mala tibi euenient.
quia de malo rogas eos. Si vō nō
exaudierint te. tuis desiderijs obuia
bunt. Ergo si te exaudierint vel non
semp̄ tibi inferūt detrimentū Tales
sunt deę tue que furie nuncupātur.
que ⁊ peccata hominū p̄ furores p̄
mortem vindicāt. Hec sunt tormen
ta tua que tibi doctores tui dixerūt.
quę te velut mortuū cruciant et tor
mentant. Q̄ si vis recte considera
re nil peius q̄s sustinere valet q̄ tu
sustines. Quęcunq̄ enim signa do
ctores tui apud inferos esse dixerūt.
certissime cognoscunt pene tue in
ferno. Tu enī vigilans penas parū
dipute furta. fornicationes ⁊ adulte
ria que cōmittis. Dicunt enim qui

inferno semp sicut habitantes. et mi-
nime possunt saturari. Et tu tanta ha-
bes cupidinē acq̄rendi ut nūq̄z pos-
sis diuitijs recreari. Deinde omnia
que in inferno esse dixerūt. in te sine
dubio cōmorant̄. Heu tibi misero
q̄ debes post mortē tuaz innumera-
bilia tormēta sustinere. Relata ep̄-
stola alexandro irat⁹ est valde pro-
pter deorū iniurias. et continuo scri-
psit ei hoc modo.

Responsua alexandri ad reges
Bragmanorum.

Rex regum et
dñs dñantū alexander fi-
lius dei Hamonis et regi-
ne olimpie didimo salutē. Si omnia
in vobis reperuntur que nobis ve-
stris litteris intima stis. soli potestis
hoies nuncupari. q̄ ut dicitis nulla
facinora perpetratis. Sed p̄ certo
scitis q̄ h̄mōi vitā nō ex virtute sed
ex consuetudine obuenis. quia s̄m
consuetudinez aut dicitis vos deos
esse. aut iudicia mouemini p̄tra nos.
Dixistis siquidem. Non aratis. non
funditis semina. et nō scanditis vites
aut arbores plantatis. Edificia fa-
bricare nō vultis. Manifesta ratio
est. q̄ ferramenta q̄b⁹ laborare pos-
setis penur⁹ indigetis. Unde labora-
re. nauigare. construere et seminare
nobis omnimode denegat̄. Nō pas-
centes herbas oportet vos ut peco-
ra vitā ducere aridā et agrestē. q̄ fru-
menta nec carnes nec pisces habere
potestis. Nonne lupi hoc faciunt q̄
cū nequeūt carnib⁹ saturari de ter-
re penuria saturabunt̄. Q̄ si liceret
vobis ingredi terrā nostrā non reci-
peremus sapientiā de vestra penur-
ria quam habentis. sed ipsa fames in

luis finibus remaneret. Si vero in
fines vestros nostra tabernacula si-
geremus paupertate sicut vos poure-
mur. Non enim est laudand⁹ vir qui
semp in angustia viuūt. sed q̄ tempe-
rate diuitijs p̄fruitur. Q̄ si laudan-
di essent viri in angustia positi. cec-
claudi et leprosi deberēt sup̄ ceteros
bomies cōmendari. Dixistis etiam
q̄ femine vestre nō ornantur. et cui-
usmodi ornamenta portabūt. quia
nō habent et nullatenus possunt ha-
bere. Itē q̄ adulteria nō cōmittitis.
sed semp in castitate manentis. quō
fornicabunt̄ qui nō comedūt. Libi-
do enim non p̄cedit nisi ex calore epas-
tis et ciborum. Vos aut nō comedi-
tis nisi herbas sicut porci. et famē nō
expellitis. et ideo nullū potestis habe-
re stimulu luxurie et coeundi. Stu-
dium nō habetis discendi nec misē-
ricordiā queritis. et hec omnia cum
bestijs cōmuniter reuinetis. quia sicut
natura non habent ut aliquod
bonū faciant. ita nec i bono aliquo
delectant̄. Nobis aut rāonabilib⁹
qui liberū habemus arbitriū in ipsa
natura multe blandicie sunt conces-
se. Impossibile enim est ut maxima
mundi machina possit absq̄ mobi-
litate consistere. ut post tristitiā non
succedat leuicia. Humana siquē vo-
luntas variabilis est q̄ cū celi muta-
tione mutatur. quoniā sincer⁹ dies
sinceram mentes reddit hominis et
gaudentē. Tenebrosa autē dies tri-
stem reddit sensus hominis et obscu-
rus. Et per diuersas etates similiter
variā. Infancia siquē in simpli-
citate letat̄. iuuentus p̄sumptiōe se-
nectus stabilitate commode gratul-
lat̄. Multa delectabilia visui nostro
occurrūt q̄ vobis penur⁹ denegant̄.

Alia p̄ visum p̄templamur. alia p̄
cipim⁹ p̄ auditū. alia attrahimus p̄
odorem. alia sentim⁹ p̄ tactū. ⁊ per
gustum alia saporamus. De terra
etiā omnes fruct⁹ attrahim⁹. De ma
ri pisces. De aere volucres ⁊ auiū de
lit⁹ gratulamur. Si autē ab his no
lueritis abstinere. aut supbia voste
nebit. aut inuidia p̄tra nos torque
bimini. eo q̄ nobis ⁊ non vobis ista
sunt donata. Ego autē fm̄ opinionē
meā iudico q̄ mores vestri ad stulti
ciā magis q̄ ad sapienciā retrahun
tur. Recepta epistola didim⁹ legi ⁊
statim alexand̄o secūdo modo scri
psit hoc modo.

Didimus bra
gmanoz didascal⁹ alexan
dro salutē. Non habitam⁹
in hoc seculo p̄petuo moraturi. s; si
cut peregrinātes. q; morte supuen
ente p̄gim⁹ ad alias regiōes v̄l mā
siones. nec manemus in p̄petuis ta
bernaculis i hoc mūdo. Nullū fur
tum facim⁹. ⁊ p̄ nostra p̄scientia in
publicū eximus. Non reputamus
nos esse deos. nec p̄tra deū inuidia
concitamur. Deus q̄ omnia creauit
in mundo multas rerū varietates
constituit. qui dedit hominū liberū
arbitriū vt de omnibus que sunt in
mundo discernat et p̄uideat. Qui
ergo omnia dimiserit ⁊ secutus fue
rit meliora. nō deus sed dei amicus
appellatur. Benomim⁹ igit⁹ ⁊ cōn
nenter viuimus. cur dicis aut dñi su
mus. aut p̄tra ip̄os concitamur in
uidia. Hec siquidem suspitio quā
de nobis habens postangit. Nā ex
multis p̄speritibus quas habens
multa supbia turgidati estis. Cor
pora vestra gloriosis v̄tib⁹ orna

tis ⁊ immittitis in digitis vestris au
rea instrumēta. Sed q̄d vobis hoc
prodest. Ex auro enī aie vestre mul
latenus saluefunt. nec hūana cor
pora sanantur. Hos vero q̄ v̄lta
tem nouim⁹ ⁊ ipsi⁹ auri naturā di
scernim⁹ quando sitim⁹ p̄gim⁹ ad
fluuū vt bibamus. Ipsum etiā au
rum si reperimus pedibus p̄culca
mus. Aurū enim famē nō tollit nec
sitim reprimū. nec potest egrotū dies
ab humanis corpib⁹ variare. Si si
tiret homo ⁊ aurū biberet sitis non
reprimeretur. Si esuriret cibo p̄fe
cto ex auro refect⁹ fuerit fames nō
repellit. Si autē aurū esset h̄mōi na
ture. et acciperet illud h̄o cupiditatis
puniretur viciū. Quid ergo p̄ficat
aurum. non purgat. non reprimū.
non satiat. non sustentat. nullaz cor
di humano conferit sanitatē nec vti
litatem. Quid inde vasa aurea cō
ponis. Nonne vasa lutea tantū dē
proficiunt nisi q̄ mentes vestre ma
gis p̄pter splendorē auri in supbia
eleuantur. Nā aliū siquidem aurū
est. quia quanto maior quantitate
habetur. tanto magis illud habent
di cupiditate augmentatur.

Responsua alexandri didimo
regi Bragmanorum.

Rex regum et
dñs dñantiū alexander fi
lius dei Ithamoni ⁊ regi
ne Olimpie didimo dicēdo man
dam⁹. Quonia; in talis mūdi peri
cula vestra sedes est ab initio p̄stitu
ta q̄ extranei intrare nō possunt. nec
vos ad eos v̄llaten⁹ potestis pueni
re. Idcirco vestra obseruationē lau
dans. ⁊ dicitis posse beatos. quia

taliter estis inclusi ut si exire velletis.
et aliorum consuetudinibus vni minime lu-
ceret. et ita volentes aut nolentes vestram
consuetudines approbatis. Itaque secundum
doctrinam vestram vita illorum qui in carce-
ribus includuntur debet non modicum
laudari. quod quicquid vultis penale usque ad
exilium patiuntur. Et bona que habere di-
cuntur cruciantur illorum qui recluduntur
in carceribus assimilantur. Et quicquid
de malis hominibus lex nostra iudi-
cat vos ipsi naturaliter sustinentis. Un-
de fit ut qui a vobis sapiens dicitur
apud nos iudicio reus appellatur.
Clere itaque non beatitudine sed mise-
ria potest vita vestra decorari. Sed
pro deos immortales iuro quod si ad vos
ingredi possemus vestra miseria de-
relicta faceremus vos armis et equis
militaribus decorari.

¶ Qualiter alexander fecit erigi co-
lumnam marmoream in signum vi-
ctorie.

Iterea precepit
alexander ut in eodem loco colu-
na marmorea mire magnitudi-
nis fieret. et iussit in eam hunc titulum lu-
teris grecis latinis et indiciis conscri-
bi. Ego alexander philippi macedo-
nis post obitum darii usque ad hunc
locum expugnando viriliter militavi.

¶ Quomodo alexander inuenit
homines magnos ut gigantes.

Deinde anno
exto exercitus puenit in caput
qui dicitur ad sea. et castra
metatus est ibi. Erat autem in circuitu il-
lius silua densa ex arboribus fructu-
feris ex quibus nutrebantur homines agre-

stes habitates in eadem silua. quorum cor-
pora erant maxima ut gigantes et
induta pelliceis vestimentis. Hi cum
videret exercitum alexandri mirati sunt
valde. Et primo precepit alexander ut
omnes alius vocibus conclamarent.
Statimque ut ceperunt vociferare ho-
mines illi agrestes fortissimi timue-
runt. eo quod non erant soliti humanas au-
dire nec intelligere voces. Statimque
omnes dispersi per siluas fugere cepe-
runt. Alexander autem et milites eius se-
quentes eos ex eis sexcentos et tri-
ginta quattuor gladio occiderunt.
Sed ex milibus alexandri mortui
sunt centum triginta septem. Steterunt
que illic tribus diebus poma eorum come-
dendo.

¶ Quomodo alexander inuenit ho-
minem agrestem pilosum. et vocem
habentem ut porcus.

Deinde anno
exto exercitus puenit ad quen-
dam fluvium. et castrametatus
est ibi. Hora vero incubente nona
puenit super eos quidam homo agrestis
corpore magno et pilosus ut porcus. et
vox illius tanquam porci. et non loquebatur
sed semper tanquam stridebat. Quem cum
vidisset alexander precepit suis militibus
ut ipsum apprehenderent et statue-
rent eum coram eo. Cum igitur milites face-
rent impetum contra ipsum ipse nullatenus
timuit neque fugit. sed coram omnibus inire-
pidus permanebat. Videns hoc alexander
precepit ad se adduci puellam. et iussit
eam nudam spoliari. et ante illud aial pre-
sentari. Ille vero impetum faciens pro pu-
ellam comprehendit eam. et alia parte consistens
cepit vociferare alta voce et dentibus
stridere. Statimque alexander iussit
puellam auferri ab eo. ille vero ut fers

crudelissima rugit. Tandē cum angustia maria eū capiētes statuerūt ipm ante p̄sentā alexādi. Quēz cū vidisset alexāder mirat⁹ est in figura ei⁹. ⁊ p̄cepit eū ligari ⁊ ignib⁹ cremari.

¶ Quō Alexander inuenit arbores que nascebantur cum sole.

Hoc amoto exer

citu deuenit ad aliū cāpū in q̄ arbores p̄sistebāt mire magnitudinis. q̄ cū sole oriebant⁹ ⁊ cū sole occidebāt. Et p̄ma liquidē hora diei egrediebātur de sub terra. ⁊ vsqz ad horā sextā crescebāt altissime. Et sexta hō hora vsqz ad occasuz solis intantū descēdebant vt nullaten⁹ sup̄ terras viderent⁹. ⁊ q̄ die fructus amēnissimos p̄ducebant. Has cū vidisset alexāder p̄cepit cuidā militi vt sibi de ip̄is frondib⁹ portaret. Ille vero dū dñi sui mandatū vellet implere. morp̄cussit eū sp̄s malignus. ⁊ p̄sentib⁹ omnib⁹ expirauit. Et audierūt vocē in aere dicentē. Quicūqz istis arboribus p̄p̄inquit⁹ accesserit. morte ve locissima moriet⁹. Erant autē in ip̄o campo aues multissime sup̄uolātes. ⁊ cum aliquis tangere vellet eas. continuo eribat ex eis ignis. ⁊ cum crudeliter incendebat.

¶ Qualiter Alexander puenit ad vāllē obscurā. ⁊ ibi inuenit basiliscum.

Einde amoto

Dexercitu venit ad mōtē quēdam qui tante erat altitudinis vt p̄ septē dies p̄nuos in ascensu illius montis existerent. Subuo puenit draconū serpentū ⁊ leonum

multitudo q̄ eos maxima angustia angustiauerūt. Tandē ab eoz piculis euaserūt. Et descēdētes de monte venerunt in vāllē obscurā. ita vt vir vn⁹ aliū possēt p̄spicere. Erat ⁊ ī ip̄a vāllē tā dep̄sillissima nebula vt eā manib⁹ palparēt. Erantqz in ip̄a vāllē innumerabiles arbores quarū fructibus vescēbant⁹. ⁊ folia fortissimū gustum habebāt. ⁊ riuuli clarissimi discurrebāt. Per octo liquidē dies cōtinuos sol radios nō viderūt. Cōpletis etiā octo dieb⁹ puenērūt ad radicem vn⁹ mōtis. Intantū autē erat exercit⁹ ex attractiōe aeris sp̄ssi p̄grauat⁹ q̄ fere suffocati videbātur. Cū autē sup̄iora mōtis ascēderēt. inuenerūt aerē subtiliorē. ⁊ splēdor diuini illi⁹ lucebat. Sicqz impetēdo sumaratē illi⁹ mōtis vndecim dieb⁹ cōtinuis laborauerūt. Cūqz montis ascēdissent cacumia viderūt ex alia parte diē lucidissimū ⁊ p̄clarū. et cū descēdissent de mōte inuenerūt planiciē maximā. cur⁹ terra erat valde rubicunda. Erantqz in ip̄a planicie arbores infinite. q̄ vltra mensurā cubiti nō crescebant. quaz fruct⁹ et folia sua uissima vt ficus. Et inuenerūt riuos aquaz plurimos q̄ tanqz lacgerēbant aquā. Corpora etiā albilissima sine cibarijs alijs nutriebātur. Et ambulātes p̄ ip̄am planiciē diebus centum septuaginta puenērūt ad altissima montana. q̄ r̄u cacumina celū tangere videbant⁹. Erantqz ip̄i mōtes excissi vt paries. ita vt nullus possēt ascensum facere ad cacumen. Inuenerūt tamē duos transitus p̄ medios montes diuisos. Vn⁹ liquidē transit⁹ p̄ septētrionalē plagā patebat. alter vō vsus oriēns solis circulū p̄tendebat. Cū autē alexāder

cogitaret qualiter montes isti diuisi
essent. nō manu hoīs sed inūdatōe
diluuij indicauit illos esse decissos.
Et dū p̄ mediū transitū orientis in-
traret ambulauit p̄ dies octo p̄ illud
acutissimū iter. octauo v̄o die inene-
runt basiliscū horribilē & diēri anti-
quissimū & fendū. qui tante veneno-
sitatis erat vt nō solū ex fetore. verū
etiā ex visu suo q̄ntūz intueri posset
aerem corrūpebat. Trāseuntes ita
qz macedones & perse solo visu ser-
pentis illi⁹ exanimēs cadebāt. Adili-
tes vero cernētes tam maximū peri-
culū imminere nō ampli⁹ procedes-
bant dicētes. Beorū virt⁹ ante nos
in itinere cōsistit q̄ nobis ampli⁹ p̄-
transire nō demonstrat. Tūc ince-
pit alexander solus p̄ superiorē par-
tem montis ascendere. ita vt alonge
posset causam tante p̄ualentie vide-
re. Cūqz in supiori pte montis con-
sisteret. vidit ipm basiliscū in medio
tramite consistētē. & dormiebat cō-
tinue. Cum autē sentiebat hoīem vel
animal appropinquare sibi. aperie-
bat oculos. et quotq̄ aspicebat illi-
co moriebant. Qd̄ cū vidisset alexā-
der descendit de monte. & constituit
terminos quos null⁹ ire p̄sumebat
Et fecit fieri clipeum magnū et lon-
gum cubitis septē. & latū cubitis q̄t-
tuor. et ab exteriori parte in superficie
clipei fecit speculū maximum fieri.
Fecitqz sibi subalares lineos. Ce-
pit contra basiliscū opposito sibi clip-
peo incedere. ita vt nec caput nec la-
tera nec pedes poterāt vlla ten⁹ vide-
ri. Et p̄cepit vniuersis militib⁹ suis
vt nullus terminos accedere attem-
ptaret. Cū autē iam p̄pinquius esset
basilisco. aperuit basiliscus oculos
suos & irato animo inspiciēs specu-

lum. semetipm̄ inspiciens in specu-
lo ilico est extinct⁹. Alexander itaqz
sentiens ipm̄ mortuūz ascēdit super
eum. Et cōuocans militib⁹ suis ait.
Venite & videte occisorem nostrūz.
Et illi festinantes viderūt basiliscūz
mortuū. Et continuo iussu alexādr̄
macedones cōcremauerūt eū. lau-
dabantqz inuicem omnes p̄uiden-
tiam alexandr̄.

Quomodo alexander non po-
tuit ultra ire

Et inde amo

Eto exercitu venerūt ad ex-
tremā partē vni⁹ montis
ita q̄ ampli⁹ accedere nō valebant.
Erāt ipi mōtes oppositi. & rupes ex
alto pendentēs. & viso tramite vene-
rūt p̄ planiciē nominatāz. & p̄posuit
p̄ tramites recto itinere septentrionis
accedere. Et arripiebat p̄ dies q̄n-
decim ambulauit. & relinquens uer-
acceptū cepit versus dextrū lat⁹ di-
rigere gressus suos. Et ambulās p̄
dies nonaginta puenit ad quendā
montē adamantinū. in cui⁹ ripa au-
ree cathene dependebāt. Habebatqz
qz ip̄ mons grad⁹ ex lapidibus sa-
phireis mille q̄ngētos q̄b⁹ erat ascē-
sus. & castrametati sunt ibi.

Quomodo alexander ascendit
in montem.

Alio itaqz die

fecit alexāder victimas dijs
suis. Et assumptis. xij. p̄ncipi-
b⁹ suis gdatim supiora mōtis ascē-
dit. & inuenit ibi palaciū mirabilē spe-
ciosū hñs portas. xij. & fenestras. lxx.
& erāt porte luminare et fenestre ex
purissimo auro p̄struce. & vocabat
ipm̄ palaciū dom⁹ solis. Erātqz ibi

templū totū aureū. ante cui⁹ fores
erat vinea ferens botros ex vmoni/
bus ⁊ caruunculis ⁊ innumerabil/
bus margaritis. Et ingressus alexā/
der cū principibus suis palaciu⁹ in/
uenerunt hominē iacentē i lecto au/
reo pallio ⁊ terillorū orinato. Eratq;
ipse homo magn⁹ corpore nimis et
speciosissimus. cui⁹ caput et barba
tāq; purissima lana videbat. Quē
cum vidisset alexander et principes
eius p̄nuo ipsius genū flexis ad/
orabant. Quibus ait sener. Alexan/
der tu videbis que carneus hō non
videt. ⁊ audies que nūq; homo ter/
renus audit. Cui alexāder respō/
dit. Et quomodo beatissime me no/
uisti. At ille dixit. Id autē q; vnda de/
luuij operiret terram. tua fata co/
gnoui. Nonne vultis videre sacra/
tissimas arbores solis ⁊ lune q̄ futu/
ra annūciāt ⁊ predicant. Quo au/
dito alexander replet⁹ maximo gau/
dio r̄ndit. Enā dñe. Affectamus vi/
dere illas. Tunc ille respondit. Si
mundi estis bodie a cōmitione fe/
minea licet vobis intrare in ip̄m lo/
cū qui sedes dei est. Alexander respō/
dit. Abundi sumus. Statimq; eri/
gens se ipse sener dixit. Depōite anu/
los vestros ⁊ calciamēta vestra ⁊ se/
quimini me. alexander autē p̄ncipes
suos stare iussit. ⁊ depositis anulis ⁊
calciamentis vnacū Tolomeo et
anthiocho ⁊ perdicā incedebat. Ce/
perūtq; ambulare p̄ ip̄am siluā q̄
erat in summitate predicti montis.
eterat inclusa in terra magna aula
⁊ manus edificij. Erantq; ip̄e arbo/
res alte pedib⁹ centū. ⁊ lauris erant
similes ⁊ oliue ex quib⁹ thuris ⁊ balsa/
mus largissime effluebant. Vende
ambulantes per ip̄am siluam vide

runt vnā arborem nimis excelsā. et
sedebat super eam avis magna. ip̄a
enim arbor nec folia nec fructus ha/
bebat. Et avis gerebat in capite cri/
stam similem pauoni. ⁊ fauces cristas/
tas. ⁊ circa collū circulū aureū ful/
gentes. Id ostrema vero parte pur/
purea erat. Extra caudam vero ro/
leis pennis in quib⁹ ceruleus color
erat. Cūq; videret alexander in figu/
ra eius mirabat valde. Et dixit ei se/
nex. Hec avis quā vides fem̄ est.

¶ Qualiter alexander peruenit ad
arbores solis ⁊ lune.

O Eunde ambu
lantes p̄ ip̄am siluā vene/
rūt ad arbores solis ⁊ lune
⁊ tunc dixit eis sener. Sursus aspici/
te ⁊ de quocunq; scire volueritis in
corde vestro reuoluentis. Sed palas
nolite aliq̄o enarrare. Erāt autē ipse
arbores excelsē valde. Et arbor solis
habebat folia vt argentū. Dixit alex/
ander. Qua lingua mibi respōsus
dabit. Cui respondit sener. Arbor
solis indico sermone incipit respon/
sum. greco sermone diffinit. Arbor
vero lune greco sermone incipit. et
indica lingua determinat. Tūc ale/
xander osculat⁹ est arbores. ⁊ in cor/
de suo cogitare cepit. Si cū trium/
pho Macedonia remearet. Tūc
arbor solis indico sermone respōdit.
Tu de iuctor orbis dñs simul ⁊ pa/
ter extas. Sed patrum regnū per
tempora nulla videbis. Anno com/
pleto ⁊ mensibus octo viues. De q̄
confidis tibi mortis pocula dabit.
Tūc incepit alexāder i mēte sua di/
cere. Sic mibi sacratissima arbor

quod me debet occidere. Arbor rñdit.
Si tibi panderet vir qui tua fata re
soluit. illū fringeres. et sic mea car
mina falleret. Interea dicit ille senex
quod ducebat alexandriū. Noli ampli
molestare has arbores interrogati
onibus futuroꝝ. Sed post tergum re
uertamur. Itaque reuersus alexan
der post tergum plorabat amarissi
me. propter breue spacium vite sue. et prin
cipes cum eo plorabant. Cūque venisset
ad ipsum palatium ait senex alexandro.
Post tergum reuerrere. quod tibi vltimū
transire non est excessus. Si autem volue
ris septentrionalis plage iter acce
dere poteris. Sed non per longa spaciosa
terrarum pertransire. Et his dictis irauit
senex in palatium. Alexander autem et prin
cipes sui ad castra per gradus.

Alio itaque die
amotō exercitū cepit alexan
der redire. et puenit de die in
diem ad ipsum introitū ubi ipsa plani
cies maxima finiebat. et castrametatus
est ibi. et continuo fecit alexander in
eodem loco inter vtriusque vias du
as columnas marmoreas erigi et in
medio earum assidē marmoreā stūm
in qua grecis indicis hebraicis et la
tinis verbis erat scriptū. Ego alexan
der philippi macedonis hūc assidē
erexi post perfusionē dārij regis per
sariū. et post regis indoꝝ. Quicumque
vult vltimū pertransire manu sinistra
tendat. quod autem manu dextra pcesserit.
multa inueniet obstacula quod impedi
ent gressum suum.

Deinde amo
to exercitū castris cepit per
latitudinē transire non per tra
mites ipsos vnde venerat. sed per septen

trionale lat. ex quod parte citius mace
doniā remearet. Et venit in iram quod
dicitur bethiacha. et castrametatus est ibi.
Indies autem illi terre audiētes adue
tū alexandri encenia sibi plurima con
tulerūt. videlicet pelles ex piscibus ha
bentes figurā pardī et leonis et pelles
morenariū quod per longum septē cubitis
tendebant. Eratque in illis paribus ci
uitas in monte ex preciosis lapidibus
sine calce structa. in qua primatus
quedā mulier vidua obtinebat. que
Candacis nomine vocabatur. Habebat
que tres filios. Primumque nomine Can
deolū. secundū Pharsipū. et tertius
nomine carraconus dicebatur. Stat
imque alexander direxit ei epistolam
ita contentam.

Epistola missa ab alexandro filiū dei
hamonis regine Candacis.

Rex regum et
dominus dominorum Alexander fi
lius dei hamonis et regine
olimpie Candacis regine gaudium.
Ecce templū et statuas dei ex auro pu
rissimo destinam. Veni igitur ad
montes et deo hamoni sacrificia. et sa
crificia propter offeram. Cū autem can
dacis regina legisset epistolam. statim dire
xit nuncios suos deferētes alexandro
encenia et tributa. et epistolam con
tinentem ita.

Alexandro regi
reginū Candacis regina mero
riū obediētiam Sciam quod a do
extitit tibi reuelatus ut tu pugnare
egyptū. persidam. indiam et medā.
vniuersasque gentes alias tuo impe
rio subiugares. Et quod gessisti non solum
ab homine verū etiam ab omnibus diis

tuis tibi erant reuelati. Nobis etiā
claras et lucidas habētes animas nō
est opus ad sacrificiū deo Almo;
ni in montib⁹ proficisci. Sed q^o no;
lo maiestati tue penit⁹ obuiare diri;
go Almoni deo tuo. Bipedes centū
Elues spiraciones ducentas cathe;
nas aureas insertas lapidib⁹ preci;
osis in quib⁹ erāt decē dependentes
plena auib⁹ supradictis. Et ceneras
aureas triginta. Uectes hebenos
mille quingētos. Binoceros octogin;
ta. Idantheras tria milia. Pelles
pardū et leonis quingētos. Rogam⁹
itaq³ celsitudinē vestraz. vt sitorum
mundūz subiugastis nobis. vestris
litteris intumens.

Pter ipsos siqui;
dem missos q^os alexandro ipsa regu;
na direxit. misit pictorē peritissimūz
q^o diligenter consideraret formā alexā;
dri et eā depingeret. eāq³ pictam sibi
deferret. q^o et factū est. Alexander autē
receptis donis nūcios multipliciter
honorauit. Redēntes itaq³ missi res;
gine candacis obtulerunt ei figurā
alexādrū depictā in mēbrana. Quā
cum vidisset candacis regina gau;
sa est valde. quia figurā eius videre
affectū desiderabat magno.

Hec unus
de filiis regine cādacis no;
mine Candeol⁹ eruit euz
proze et paucis suis militib⁹ vt eorū
animi gētularēt. Statimq³ occur;
rit ei rex hebraicorū sciens pulchritu;
dinē proze ei⁹. veniens cū maxima
hostiū multitudinē. et ex eis plurimos
interfecit. Et proze candeoli rapuit
violenter. Ille vero cū paucis reme

ans ad castra alexandri abiit ipsum
rogare vt sibi dignaret⁹ cōtra reges
hebraicorū iuuamiam impartire. Cū
stodes v^o castrorū capiētes illū corā
Zholomeo q^o secūdus ab alexādro
erat direxerunt. Cui Zholomeus
ait. Quis es tu. Et illerndit. Filius
sum regine candacis. Cui Zholo;
meus ait. Quare huc venisti. Ille
dixit q^oliter repbensus fuerat a rege
hebraicorū. et etiā recitauit q^oliter sibi
rapuerit proze seriatim. Cūq³ audi;
uisset Zholomeus iussit ipm iuue;
nem deueni. Et exiens de taberna;
culo suo abiit ad locum vbi iacebat
alexāder. Erat itaq³ iā nox obscura
Et ingressus Zholomeus excitauit
alexandru. et ei cūcta q^o Candeolus
dixerat recitauit. Quo audito ale;
xander dixit. Reuertere ad taberna;
culū tuū. et impone capiti tuo coroz
nam et sedere regaliter. et te alexandru;
denuncia. et p̄cipias vt corā tua pre;
sentia veniat Antibiochus. et mitte
p̄ me. Ego autē in specie antibiochi
ad te festinabo. et cū ante tuā p̄sentia
venero corā eo q^o tibi retulit declara;
bis. Deinde interrogabis me sub p̄;
sona antibiochi. vt q^o exinde facere
debeas consulendo declares. Abiit
itaq³ Zholomeus et cūcta q^o sibi ale;
xander dixerat adimpleuit. Et inter;
rogatus alexander q^o inde faceret.
Rndit alexander astante Candeol;
lo. N̄ h̄arie impatorū si cōplacet maie;
stati vestre ibo cū iuene isto ex par;
te vestra et iuigā regi hebraicorū vt
sibi proze suam restituat sine mora.
Quod si non fecerit ciuitates suam
sine mora incendem⁹. Audiens au;
tē Candeolus statim adorauit euz
et dixit. O sapientissime Antibioche
fungi regali dyademate te deceret.

Et cives inde cum candeolo hora noctis civitate regis intravit. Et vigilantes homines ipsi qui sunt interrogant. Alexander respondit. Candeolus est. et antiochus est. Imperat enim vobis alexander ut prore faciatis Candeolo restitui. Si autem vestram civitatem incendem si expectaveris impetum armatorum. Homines autem civitatis hec audientes statim fregerunt portas palatii regis. et extrahentes inde viros Candeolum. eam sibi continuo reddiderunt. Tunc Candeolus dixit ei. Optime antioche mi carissime. Rogo te ut mecum venias coram presentia matris mee. ut de honore a te mihi collato te remuneret gratulater. Quo audito gavisus est alexander. eo quod desiderabat videre reginam et civitatem eius et dixit. eam ad imperatorem alexandrum. et postula me illi. sicque omnem tuam faciam voluntatem. Factumque est. Et accepta licentia iit cum candeolo alexander. Et cum simul per viam incederent. venerunt ad altos montes pungentes usque ad nubes. et in eisdem montibus viderunt arbores excelsas nimis. similes cedris poma grandia deferentes. Quas cum vidisset alexander miratus est valde. Videbat etiam vires habentes varii botros maximosque unus homo portare non potuisset. Et nubes ferentes varios fructus ut pepones. Et in eisdem locis symee innumerabiles habitabant.

Quod de ambulantibus venerunt ad civitatem candacis regine. Audiens igitur candacis regina quod Candeolus in columis veniebat cum prore sua. et quod nuncius alexandri cum eo venerat gavisus est valde. Statimque induit se

regalibus vestimentis. et imposuit capiti suo coronam auream et lapidibus preciosis. et unicum suis magnanibus eius usque ad gradum palatii obviam venit. Erat ei regina formosa nimis. Cumque vidisset eam alexander visum esse ei ac si figuram conspiceret Olimpie matris sue. Palatium vero eius erat valde preciosum. et tectus ipsius auro et gemmis conculcabat.

Quod regina candacis introduxit alexandrum in triclinium. et eius figuram sibi ostendit depictam in membrana.

Alexander ascendit alexander unicum candeolo in triclinium. in quo erant lecti ex auro purissimo structi. et erat ipsum triclinium ex auro et lapidibus omnibus. Absente vero et scana erant ex lapidibus preciosis smaragdinis et amethystinis. Columne ipsius palatii et triclinii erant ex lapide porphyreo. et habebat currus falcatos et elephantes et sculptos homines cum pedibus conculcantes. Sub ipso vero palatio decurrebat fluvius dulcissimus. cuius claritas ut crystalli erat. In ipsa siquidem die epulabatur alexander cum regina et filiis suis. Illa vero die apprehendit regina alexandrum. et duxit eum per dexteram solum in cubiculum quod totum erat auro et lapidibus preciosis coopertum. Deinde ingressa est cum eo in aliud cubiculum structum ex lignis ebemis bullis et cypressinis. Et illud triclinium erat positum per artem magicam super rotas. et a viginti elephantibus vehebatur. Cum autem intrasset alexander cubiculum cum regina. continuo ipsum cubiculum est comotus et cepit ambulare. Alexander vero multum stupescere

et mirari cepit et dixit regie. Si apud
nostalia mirabilia viderent digna
et preciosissima pbarent. Respondit regy
na. Benedicis alexander. Idus enim
apud grecos quod apud indos digna
fuissent. Statim ut audiuit alexan/
der nomen suum turbatus est valde. et fa
cies eius pallore mutata est. Cui regi
na dixit. eo quod vocavi te nomine faci
estua mutata est. Alexander respon
dit. Domina. Antigonus est mihi
non alexander. Cui regina. Verius
tibi alexander. Et hec dicens appre
hendit eum per dexteram. introducitque
eum in aliud cubiculum ostendit sibi
imaginem suam in membrana des
picam. et dixit illi. alexander agnoscis
hanc imaginem. Cuique vidisset eum
alexander pallescere et timefcere ce
pit. Cui regina dixit. Quare muta
tus est color tuus destructor orbis.
destructor per sive et indie. Superas
partibus medos et barthos. Abodo
sine occasione hominum et absque aliri
catione in manus. Candacis regi
ne succumbis. Scias itaque quod nulla
tenus debet homo vel corbois exal
tari. Quia cum omnis prosperitas ho
mini est concessa ilico eidem aduer
sitas preparatur. Audiens hec alex
xander stridere de mibus et caput eius
revolvare cepit omni parte. Cui re
gina dixit. Ut quid inter te mensus
irascaris et turbaris. Quid nunc tua
virtus potest et imperialis gloria exerce
re et perficere. Alexander respondit. Ideo
irascor regina. quod gladio careo. Re
gina dixit. Et si tu gladium haberes
quod facere posses. Alexander respondit.
Eo quod sponte iraditus sum te plus oc
cisiam me ipsum occidere non tardares.
Regina respondit. ut sapiens impe
rator dixisti. Et tamen non contriste

ris. quia bonum servitium laudabile
meritum prestat. Quia sicut li
berasti uxorem candeoli de manibus
regis ebucorum. ita te eruas de ma
nibus barbarorum. Quia si eis non
fuerit aduentus tuus occiderent te.
eo quod porum regem indoarum propriis
manibus occidisti. Ita pro filio mei
karother filia fuit porum regis indo
rum. Et his dictis apprehendit eum
per dexteram et introduxit eum in tri
clinium. et ait filiis suis. Boni filii mei
huic militi alexandri amore domes
ticum ostendatis. Quomodo ipse in
vobis amicitiam exercuit. Respondit
karother minor filius. et ait. Ma
ter mea verum est quod alexander dixerit
illum ad nos. et uxorem fratris mei
de manibus inimicorum liberavit.
sed pro mea hunc antiochum oc
cidere me compellit. Volebat enim
exinde multimode alexander. Can
dacis regina respondit. Et quod no
men inde acquireremus si ipsum sub
tanta perditione occideremus. Au
diens hec candeolus dixit ei. Iste me
salvavit et uxorem meam restituit.
salvum ipsum usque ad imperatoris sui
castra restitui. Cui karother dixit.
Quid est hoc quod dicis. Ais ut
in hoc loco vicissim viget gladius mo
riamur. Candeolus ait. Nolo. Sed
si vis hoc facere sum paratus. Cuius
que candacis quod ad invicem interfice
re se volebant filii sui. tristis effecta
est nimis. Et apprehendit alexandrum
per dextram et ducens eum in secre
tum locum. ait ei. Quid in hoc facto
sapientiam tuam non ostendis ne fi
lii mei ad invicem se occidant. Cui alex
xander ait. Dimitte me loqui cum eis
Et illa statim dimisit eum. Abiit er
go alexander et dixit karothero. Si

me occideres nil laudis acquireret
Habet imperator multos principes
maiores, et ideo de morte et interitu
meo nullum dolorem concipiet. Cre
dis ne quod carus si fuisset alexandro
quod me solum in manibus tuis desti
nasset. Et si vis ut alexandrum occi
derem tradam tibi, iura mihi ut quod
postulauero erogabis. Ego autem
tibi promitto quod alexandrum in ma
nibus tuis presentabo. Et iudices hec
karotiberus gauisus est valde, et cre
didit et pacificati sunt inter se fratres
et promiserunt ei quicquid posceret
se daturus. Iterum vocauit candida
cis alexandrum, et dixit ei. Beata es
sem si quondam pre meis oculis te vi
derem, quia tecum omnium inimico
rum meorum victoriam reportarem.
Et his dictis derulit ei coronam au
ream ornata et lapidibus preciosis,
et dyamantho et claudem imperi
alem auro contextam ornataz lapi
dibus preciosis, et oscula prebens ei iussit
illum abire.

¶ Qualiter alexander venit ad spe
luncam in qua erant dii qui sibi lo
cuti fuerunt.

Eriens inde alex
ander cum Candeeolo profecti
sunt iter diei vni et venerunt
ad quandam speluncam magnam, et
hospitati sum ibi. Dixitque candeeolus
Omnes dii conciliu in ista spelunca
concelebrant. Cum hoc audisset alex
ander statim fecit vicimas diis su
is. Et ingressus in speluncam solus
vidit ibi caligines, mariaque nubes
stellaque lucentes, et inter ipsas stellas
quendam deum maximum rutilan

tem, et habebat oculos lucetes sicut
stellas, quem cum vidisset alexander
timore perterritus quasi factus est in
extasi. Et dixit illi maximus deus. Huc
alexander. Et alexander respondit.
Quis es tu domine. Et ille respon
dit. Ego sum ibi iudicis regnum mun
ditenens, et mundus subuectas qui
vniuersos mundanos tue suppositi
maiestati. Fabricasti nomini tuo ci
uitatem, et nomini meo non constru
xisti templum. Alexander respondit.
Obsecro domine. Si permiseris me
in macedoniam remeare ordinabo
templum nomini tuo, cui simile non
reperitur in orbe. Et ibi iudicis respon
dit. Imperator macedoniam non
videbitis tamen ingredi amplius.
Et ingressus alexander vidit aliam
caliginem nubis, et alium deum rega
li solio residentem. Et dixit illi. Quis
es tu domine. Et ille respondit. Ego
sum omnium deorum origo qui vi
di te intrare libiam, et nunc hic esse vi
deris. Serapis vocor. Cui alexan
der dixit. Rogo te serapis ut iudicet
mihi quomodo me debet occidere. Cui sera
pis. Dixi tibi alia vice. Si esset homo
mi nota causa mortis dolore intole
rabili moueretur. Fabricasti ciuita
tem gloriosam nomini tuo, quam im
peratores plurimi expugnabunt, ibi
fabricabitur sepulchrum tuum, ibique
reliquis corporis tui recedentur. Et
eruens inde alexander dicens. Vale
candeeole, reuersus est ad suos. Alte
ra autem die amoto exercitu iuit ad
quandam vallam que plena erat ma
gnis serpentibus habentibus in capi
te quasi smaragdinas coronas, ipsi
vero serpentes vivebant de laere et
pipere que vallis ipsa gignebat, et sin
gulis annis pugnantibus inter se mul

ner ipsi moriebantur.

Deinde amoto
o exercitu venit quendam locum in quo erat bestie que habebat ungulas ut porci. Erantque ipse ungule late pedibus tribus. cum quibus milites alexandri feriebant. Similiter ipse bestie habebant capita ut porci. Eade vero erant ut caudae leonis. Alii autem erant inter eos griffones qui facies militum velocitate maxima feriebant. Erant tante fortitudinis ut equum cum milite deponerent. Alexander autem timens et discurrens hinc et inde milites confortabat. et sagittis et contibus illos viriliter expugnabant. Adorui sunt ex ipso certamine milites ducenti et octo.

Deinde amoto
exercitu venit ad quandam fluuium magnam valde. cuius latitudo erat stadiorum viginti. Eratque ipsa ripa plena arundinibus altitudine et grossitudine maximis. Quas cum vidisset alexander precepit militibus suis ut facerent nauiculas ex ipsis arundinibus et corruis appositis transirent.

Homines autem
tem terre audientes aduentum alexandri obtulerunt ei munera scilicet spongas albas et purpureas mire magnitudinis et conchas maximas. per singulas duos vel tres sextarios continentes. Necnon et tunicas de vitello maris

confectas. Et vermes quos de ipso fluuio attraherant. quorum grossitudo erat maior coram hominis. et eorum gustus erat dulcis ut piscis. Attulerunt etiam focas rubicundas et maximas valde. et moenas quas ex oceano eis vicino tollebat. Adorui autem de vna quaque moena erat ducentarum quinquaginta librarum. Erantque in eodem flumine mulieres speciosissime habentes capillos pulchros usque ad talos dependentes. Iste siquidem mulieres extraneos homines natantes per ipsum fluuium attraherant ad eas infinitos. et in arundinibus ducebant. et faciebant secum concumbere quousque moriebantur. Et insequentes eas macedones apprehenderunt ex ipsis duas que sicut in nitore candebant. Statura autem illarum decem pedibus alte. et dentes habebant ut canes.

Uomodo Alexander deuicit
duodecim reges.

Hec abiit
alexander. et inclusit duodecim reges cum eorum exercitibus. qui et tartarum dicebant. id est gog et magog. Alagan. magebon. alegibor. Alpelmai. lumub. Junij. Worbe. Bedem. cemarre. cabellea. camarciant. Cathomi. amarde. getumadi. Anafag. Candorem. Rinocephali. Thirbei. Allonis accime. Pbilonis. Sarramei et soltani.

Deinde amoto
exercitu deuenit ad fines terre ad mare oceanum. Eratque in ipso mari insula in qua audiret
f. 2

bant homines lingua greca loque-
tes. Statimq; iussit alexander aliqs
milites nudos ingredi aquam. et
q; ad insulam transire. Tunc
quidam ex macedonibus exientes
vestimenta sua ingressi sunt mare.
Et continuo cancri de profundo ve-
nientes ipsos in profundu; submer-
serunt.

¶ Qualiter alexander fecit se p grif-
fones in aere leuari.

¶ **E**inde amoto
to exercitu secutus est lit-
tora maris oceanu contra
solsticium brumale. et ambulantes
per dies quadraginta venerunt usq;
ad mare rubrum. et castrametatus
est ibi. Eratq; ibi mons excelsus val-
de. In quem cum ascendisset alexan-
der visum erat ei ut fere celo propin-
quius esset. Tunc cogitavit in cor-
de suo tale ingenium machinari q;
modo possent eum griffones ad su-
perius emisperu; subleuare. Et co-
tinuo de ipso monte descendens ius-
sit architectos ad se venire. et pcepit
curram mirabilem fabricari et colla-
gari catenis ferreis ut posset ibi se-
curus residere. Deinde fecit venire
griffones et cum catenis ferreis fir-
mioribus fecit eos ligari curru. et in
summitate ipsius currus eorum ci-
baria preparari. Tantam siquidem
altitudinem ascenderunt griffones
q; videbatur alexandro orbis terra-
rum sicut area in qua fruges tritu-
rantur et conduntur. Appare vero ut
draco toxuosus in circuitu videba-
tur. Tunc siquidem virtus diuina
obumbravit griffones. ut dum cre-
derent alta petere ad terram infima
descenderunt in loco campestris lon-

ge ab exercitu suo itinere quidecim
dierum. Nullamq; in ipsis cancellis
ferreis sustinuit lesionem. Et sic
cum angustia maxima ad exercitum
peruenit.

¶ Quomodo alexander penetrauit pro-
funda maris.

¶ **H**ec ascen-
dit in cor alexandri ut maris
profunda quereretur. et omni-
um piscium genera scrutaret. Sta-
timq; iussit vitrarios ante se venire.
et precepit eis ut facerent dolum ex
viro clarissimo et splendidissimo ut
possent a foris omnia clarissime co-
spici. Factumq; est ita. Deinde ius-
sit eum catenis ferreis religari. et a
fortissimis milibus teneri. Et ille in-
trans ipsius dolum clausa porta ex-
pice composita descendit in profun-
dum maris. Viditq; ibi diuersas
figuras piscium. et diuersos colores
habentes imagines bestiarum terre.
et per terram in profundo maris tan-
q; bestie pedibus ambulantes et co-
medebant fructus arborum que in
profundo maris nascebantur. Ipe
autem belue veniebant usq; ad eum.
postea fugiebant. Viditq; alia mi-
rabilia que nemini voluit enarrare
eo q; hominibus incredibilia viderentur.
Tempus vero mansionis
sue in aquis quod milibus suis p-
dixit alexander completum erat. et tra-
xerunt eum milites ad superiora.

¶ **E**inde amoto
exercitu secutus est litora ma-
ris rubri. et castrametatus est
ibi in loco. ubi inuenerunt animalia

que habebant in capite ossa ferrata
et acuta ut gladius quibus feriebant
milites alexandri. et eorum clipeos tras
forabant. et vocabantur unicornes.
Occiderunt tamen ex eis octo milia
quingentos et quinquaginta.

De amoto exer
citu venerunt ad loca deserta in ma
re rubrum et arabiam. in quibus mul
tudo serpentum consistebat. Erant
que ibi mire magnitudinis serpentes
habentes in capite cornua sicut arie
tes. quibus occidebant milites ale
xandri. Attamen ipsi milites occide
runt maximam multitudinem serpen
tum.

Quomodo Alexander pugna
vit cum Rhinoccephalis.

Et inde amo
to exercitu castrametati sunt
in loco ubi erant Rhinoc
cephali multi habentes ceruices simi
les equis. et cornua maxima dentes
que immensos. et ex ore flamas durissi
mas emittebant. Cumque vidissent ex
ercitum fecerunt impetum super illos. Alex
ander autem huc et illuc discurrens
hortabatur milites suos ne in tali cer
tamine deperirent. Tamen mortui
sunt ex ipsis militibus alexandri plu
rimi. et ab eis mortui et interfecti mul
ti rhinoccephali in maxima multitu
dine.

Quomodo equus alexandri bu
cifallus fuit mortuus.

Et inde amo
to exercitu venerunt in quendam
pallem et in campum.

et castrametatus est ibi alexander. et
moratus est in ipso aliquibus diebus
eo quod equus suus infirmitate qua pe
risset tenebatur. Cumque vidisset alexan
der equum mortuum angustus ductus
plorabat eo quod equus ille eum a durissi
mis periculis liberauerat. Et conti
nuo constituit ei sepulchrum mire ma
gnitudinis. ubi etiam ei posuit quas
in eius memoria noiauit bucifallam.

Quomodo alexander venit ad
fluum tyrum.

De amoto
exercitu venit ad flumen
qui dicitur tyrum. Et obu
auerunt sibi homines illius terre fe
rentes elephantum quingenta milia.
et currus falcatos centum milia.

Deinde amo
to exercitu venit ad pala
cium perses regis persarum
Et in ipso palacio inuenit cubacula
mura. Erantque ibi aues albe que de in
firmo vitrum mori debeant vel viues
re preuidebant. Si enim conspice
bant faciem egrorum pualescebat. Si
autem nolebat aspiceret sine dubio
moriebatur.

De amoto ex
ercitu venit in babylonem
quam suo imperio coartauit.
Et occiso rege babylonis. et nabu
zardon prefecto suo ibidem statuto
usque ad diem obitus sui ibidem per
septem menses in pace moratus. Sta
tumque scripsit epistolam Olimpie ma
f 3

tri sue et Aristoteli preceptorum suo de
preliis et angustis quas in india p
pellus est. Necnon et de multis cer
taminibus que cum bestiis et mon
stris exercuit. Aristoteles itaque re
scripsit et epistolam ita contentam.

Regi regum

R magno et domino do
minantibus Alexandro
aristoteles seruitute. Cum epistole
vestre certamina perlegissem obstu
pefactus extui. Unde cogitavi quin
te habeas aliquam particulam deitatis
quia vidisti et temptasti ea que ho
mo carnis non presumpt. Quapro
pter immensas gratias refero munda
ne machine aduon. Omnia viciisti.
nullus potuit tui resistere maiestati
Beati itaque sunt principes tui qui te
in tot maximis periculis sustentarunt.

Iter hec siqui

Idem alexander fecit in baby
lone thronum aureum fabricari
cuius similis non reperiebatur in orbe
Tantum enim aurum ex india et persida
deuenerunt greci quillud abhominabile
reputabant. Fecit illum thronum duode
cim cubitorum elevatum. et per duode
cim gradus marmoreos ascende
bant ad ipsum. Erat itaque thronus ille
mirifico opere constructus super duode
cim statuas aureas que ipse duode
cim statue manibus tantum tenebant.
Erantque in ipsis scripta nomina duode
cim principum alexandri. Sedes autem
throni erat ex smaragdo. Parietes
vero ex topasio. et per uniuersos gra
dus erant preciosi lapides cuiusque
generis inferni. Erat etiam in summa
te ipsius lapis rubicundus que tam in no
cte quam in die lucebat. Et in ipso throno

non erant imagines undique statute in
quibus erant versus scripti grecis litteris
et latinis nomina omnium puinciarum que serui
ebant Alexandro.

Quod hec fecit

Q alexander coronam auream fa
bricari ex omni genere precios
orum lapidum ornata. fecitque in ea titulum
hominum litteris grecis et latinis appom
ere. et occasus aquilo mibi fuit et
auster.

Quod itaque ale

Q alexander in babylone esset pepit
quodam mulier filium quem a capite us
que ad umbilicum hominis similitudine bre
videbat. et erat mortuus a capite usque
ad umbilicum. Ab umbilico usque ad
pedes diuersas gerebat similitudines be
stiarum. et erat viuus. Et illa mulier statim
coepit puerum et secreta attulit alexan
dro. quem cum vidisset alexander miratus
est valde. Statimque iussit ariolum ad se
venire et sibi demonstrauit. Ariolus autem
cum vidisset monstrum cum gemitu et suspi
rio enarrauit. Adhuc impator ves
nit ipse ut ab hoc seculo debeas migra
re. Cum alexander. Sic mibi quoniam. Ari
olus rindit. Adhuc impator. Adhuc
etas corporis hominis similitudine hominis mor
tui. quam vidisti significat te quem mortis
debes periculum sustinere. Illa vero
medietas similis bestiis que viuus est. reges
que per te veniunt sibi demonstrat. Sicque
illi omnes nihil erunt ad comparationem tue al
titudinis et altissime tue maiestatis.
Alexander hec audies tristis effectus est
valde. et ploras amarissime dixit.

Iupiter altissimi

I me ut quod dies meos fabrica
uissimo termino conclusisti.
decebat me amplius viuere ut posses

adimplere magnalia q̄ mens mea
cogitauit. Sz q̄ tibi nō placet vt ea
p̄ficiat. Rogo te vt me suscipias in
subiectum.

In illo siquidem

ipe erat q̄dā i macedonia noie An-
tipater fili⁹ iasonis. q̄ cū mltis hoī-
bus iurationē fecerat vt occiderēt
alexandū. Sz h̄nequerūt p̄petrare
Olympia igit̄ mat̄ alexādū pluries
eidem antipat̄ dixit vt sibi caueret a
magnitudine alexādū. Et ex̄ die olim-
pia angustia maḡ mouebat̄. Antipater
aut̄ cogitauerat q̄liter p̄ vene-
nū posset occidere alexandū.

U Quō Antipater emittit venenū et
misit illud filio suo.

Hic igitur an-

tipat̄ ad medicū p̄missim⁹; et
emittit ab eo ponionē veneno-
sā; quā n̄lls potat̄ vascul⁹ sustinere.
sz eā in cārellā ferreā collocauit. de-
ditq̄ cassandro filio suo. illūq̄ ad s̄-
uicidū alexādū destinauit. Dixitq̄ vt
loq̄ret̄ fr̄atri suo i Roboe. Et cogita-
rēt q̄lit̄ ponionē illā ad bibēdū alexā-
dū offerret̄. Erat aut̄ iste roboas si-
ue vt alij dicunt Jobas etate adole-
scēs quē alexāder tenerr̄e diligebat.
Accidit aut̄ ipe illo vt eū alexāder in
capite p̄citeret sine culpa. Cur⁹ rei
causa roboas dolore cōmor⁹ eius
mox̄ consensit.

Alexāder itaq̄

fecit cōmuniū maximū. et illud
statuit in babilonia celebrari
Et omēs p̄ncipes fecit v̄ndiq̄ cōuo-
cari. Et dū alexāder die statuto i cō-
uiuio sederet cū suis p̄ncipib⁹. illū
cū maxia lencia exercebat. i Roboas
q̄ corā alexādū fuit̄ grati aīo a

cassandro fr̄e suo p̄ interitu regis po-
tionē sumpsit. i donēsq̄ sub v̄ngue
pollicis sui. et i vino miscuit. Alexād-
us itaq̄ magis ac magis letādo pocu-
lū postulauit. Roboas itaq̄ alexā-
dū vas aureū p̄ntauit. Cūq̄ bibis-
set alexāder poculū veneno mixtum
subito alta voce clamauit dicens.
Succurrite. succurrite. Et inclinās
se i dextrā sui corp̄is visus est q̄ par-
suū gladio eēt p̄foratū. Alūm̄ p̄nēs
paululū sustinuit dolorē et surrexit a
cōuiuio dicēs p̄ncipib⁹ et milibus
suis. Rogo vos vt comedētes lete-
mini et bibatis. Ipi v̄o nihilōr̄ tur-
bauit valde. et surrexerūt a mēsa et
steterūt firmi sec⁹ eū vt viderēt finē.

Alexander ue-

ro turbat⁹ ingressus ē cur-
biculū et q̄siuit v̄nā pennā
vt mittēs eā in guttur suū supra ves-
nena repelleret. Cassander vero cas-
pū tāu mali pēnā ei dedit eodē vene-
no linitā. Ipe v̄o mittēs i guttur su-
um vt vomeret. sz magis ac magis
cepit eū venem̄ sup̄no coartare. Tūc
iussit cuidā vt appiret portas pala-
cij q̄ erāt sup̄ descēsus fluij eufratē.
totāq̄ noctē illam duxit insomnem
i Media vero nocte erexit se delecto
suo in q̄ iacebat et cādelabz q̄d ante
ip̄m lucebat extinxi. Et q̄ non vale-
bat erect⁹ ire māib⁹ et pedib⁹ p̄ fr̄as
p̄cedere p̄ descēsum flum̄is cepit vt
mergerēt i eo. et vt affluxu et flum̄is
impetu rapet̄ incedebat. Et ecce ro-
xana vxor ei⁹ cū suū velocissimo
seq̄bat. et appropinq̄ns etiecit se sup̄
eū. et amplectēs eū amarissime flere
cepit et dicere. Tu miseram me dix-
im̄is domie alexander et vadis te-
ip̄m interficere. Dixitq̄ Alexander

Rogo te roxana cara mea ut nesci-
at quis finem meum. Laudem re-
durit eum roxana in cubiculum. et
amplexans collum eius osculabatur
eum. et plorabat amarissime dicens
Si finis tuus venit dispone p[ro] in-
ter nos. Statim alexander vocato
simone notario suo fecit in cenacu-
lum se adduci. Et congregatis vni-
uersis principibus suis iussit hoc scri-
bere testamentum.

Testamentum Alexandri.

Rogamus te
aristoteles carissime ma-
gister noster ut ex thesau-
ro nostro regali distribuas inter sa-
cerdotes egypti qui tēplis deseruūt
auri talenta mille. Et quia in vita mea
cogitavi. quā secutus esset post mortē
meam. custos corporis nostri et guber-
nator vestri p[ro]bolomeus existat Te-
stamentū meū semp[er] p[ro] oculis ha-
beatis. Item dico vobis ut si Roxa-
na genuerit masculū nostro funga-
tur imperio. et nomē eius quodcumque
volueritis imponatis. Si vero femi-
nā genuerit eligant sibi macedones
regem. et sit ipse rex et ipsa regina. Et
uxor mea semp[er] meis facultatibus do-
minetur. P[ro]bolomeus egyptū te-
neat. et cleopatram quā pater meus
nupsit accipiat in uxore. et sup[er] omnes
principes orientis usque ad baptra te-
neat principatū. et sup[er] regnū perside
dominet. Cleotber. ebyopū domi-
nio ponatur Antioch[us] syrie p[re]sit
usque ad introitū sog et magog. Ar-
rideus teneat peloponēsiū iura. Ar-
tistius indiaz teneat et gubernet. Ari-
chanor seleucis dñetur. Item tene-

at elepantum. Ysmachas vngarie
imperio dominetur. Haulus arme-
niā possideat. Lyochus dalmaciaz
et siciliam regat. Simon notarius
meus capadocie et pelagone impe-
ret. Cassander et Roboas teneant
usque ad fluum qui dicitur sol. Antu-
pater genitor eorum cilicie sit dominus.

Quando hoc
testamentū scribebat corā
Alexandro subito facta sūt
tonitrua fulgura et tremotus ma-
gni. et tremuit tota babilonia. Tūc
p[ro] vniuersam terraz puulgar[us] est in-
teritus alexander. Statimque exierūt
omnes macedones et venerunt ad
aulam palacij alexandri. et ceperunt
clamare dicētes. Scitote quia si nō
ostendens nobis imperatorem nostrum
omnes vos gladio occidem[us]. Tūc
dicens igitur alexander rumorē po-
puli ait. Quid est hoc. Principes re-
sponderunt. Congregati sunt om-
nes macedones cum armis et dicunt quod
si non viderint vos. nos omnes gladio
peribimus de manibus illorum. Cūque
hoc audisset alexander precepit mi-
lilibus suis. ut eos eleuantes in con-
sistoriū poneret. Factūque est. Post
hec aperuerūt ianuas. et precepit ut
omnes macedones venirent ante il-
lum. Quod et factum est. Tūc ce-
pit alexander ammonere ut omnes
pacifice morarentur. Macedones
vero clamabant cum lachrymis ad ale-
xandriū. Maxime impator dispone
nobis quod post tuū obitū debeat no-
bis imperare. Quibus alexander re-
spondit. Viri macedones quęcumque
volueritis regē illū firmo. Et illi re-
sponderūt vna voce et p[ro]dicā p[ro]sules

penerunt. Tunc iussit alexander per
dicam coram se venire. sibiq; totum
regnum macedonum comēdavit. et
tradidit sibi Boranam uxore suam
et omnes milites suos recomēdavit
ut illi.

Quando cepit
omnes macedones per
singulos osculari. et sus-
pirans flebat amare. Erat autē in
eodem loco ploratus tam maximus
ut quasi tonitura viderent. Ereditur
quod non solum homines ploraue-
runt pro tam magno imperatore.
Solem eclipsim passum fuisse. et ele-
menta omnia penitus conturbata.

Quia homo
macedonius cui nomen erat
Solencius stabat prope le-
cum alexandri. et cum gemitu et plo-
ratu maximo ait. Adarime impera-
tor quid post obitum tuum faciemus.
Philippus pater tuus bene tenuit
regnum. Sed largas res tuas quis
estimabit. Tunc alexander erexit se
in lecto et sedit. et sibi met alapam de-
dit. et cepit amarissime flere. et in lin-
gua macedonica ita proferre. Heu
heu me miserum. Alexander mori-
tur et macedonia minuitur. Tunc
omnes macedones ceperunt alta vo-
ce clamare ploratum facere et dice-
re. Melius esset nobis omnibus mo-
ri quam viderete coram nostra presentia
deperire. Scimus enim quod post mor-
tem tuam regnum nostrum dissipabi-
bitur. Ne nobis miseris ubi dimitti-
mus dominum nostrum alexandrum.
O alexander sine macedonibus tu-
is recedis. Alexander sepius plorans

et suspirans ait. O macedones ca-
rissimum a modo nomen vestrum super
barbaros nequaquam dominabitur.
Tunc ceperunt macedones ei clama-
re. Domine alexander tu duxisti nos
in persidam. arabiam. indiam et us-
que ad ortum solis. et modo absque no-
bis recedis. quare nunc fugis a no-
bis. duc nos domine tecum quocum-
que meas.

Quando direxit
alexander athenas coroz
nam auream in templum ap-
pollinis. et palpenam auream et indu-
mentum preciosum et auream sedem.
Similiter et omnibus templis prece-
pit deferri melodinosam terram et mir-
ram etiam terram treglodicie. et iussit ut
post mortem eius corpus suum unge-
retur. Dicunt enim quod his duabus re-
bus corpora humana illesa seruan-
tur. Deinde precepit ptholomeo ut
in alexandria sibi sepulchrum aureum
construeret. Et statim suis videntibus
expiravit.

Quando obiit
set alexander principes le-
gaverunt corpus eius. et
ipsum vestimentis regalibus induerunt. et
imponentes coronam auream capiti suo
posuerunt eum in curru imperiali quem
principes suis pectoribus a babylone
usque ad alexandriam conduxerunt.
Ptholomeus autem alta voce clama-
vit dicens. Heu mihi alexander vir
fortissime in quantum in via tua pemisti
quod nunc post mortem occidis. Milites
vero alexandri plorabant et sequebantur eum us-
que in alexandriam. Sepultus est itaque
alexander in sepulchro altissimo et
mirifico opere constructo.

U De vita Alexandri et eius statu:
ra.

Hic aut alexā
der stature mediocris. ceruis
cis longe. oculorū illustrius.
genarum ad gratiam erubescens
um. Reliqua vero membra non si
ne quadam erant venustate decora
Fuerunt autem anni vite alexādi
triginta duo et mēses septem. ab octa
uodecimo anno natiuitatis sue in
cepit cōmittere bellum. Et in duode
cimo acriter pugnavit. In septem
liquidem annis subuigauit sibi om
nes barbaros. Mort. vii. kalendas
Ianuarij. Obijt vero quarto ka
len. apulis. Fabricauit autē alexan
der ciuitates duodecim. que omēs
fuerunt hactenus habitate zc.

U Nomina ciuitatum quas con
struxit alexander.

Prima alexan

dyana que dicitur ypusital
Secunda alexā. yepiperiū.
Tertia alex. dicitur Sibia. Quar
ta alexā. dicitur erculstria. Quinta
alex. dicitur ymiteon. Sexta alexā.
dicitur Bucifalon sub fluuio Silo
nis. Septima alexā. dicitur sub flu
uio nigris. Octaua alex. dicitur bas
bylon. Nonā alexan. dicitur apud
troadam. Decima alex. dicitur Alas
sagetis. Undecima alexan. dicitur
ypperiaton. Duodecima alex. dicitur
Egyptus.

U De sepultura Alexandri.

Legimus ale
xandri sepulturam esse

auream. ad quam plurimi philoso
phi conuenerunt. Quorum vnus
ait. Alexander ex auro fecit thesau
rum. alius. Heri totius mundi nō
sufficiebat ei. hodie quattuor sole v
ne sufficiunt. Alius. Heri populo
imperauit. hodie populus illi. alius.
Heri multos potuit de morte libera
re. hodie nec eius anima potuit. alius.
Heri ducebat exercitum de ciuitate.
hodie ab illis ducitur sepulchru
re. Alius. Heri terrā premebat. hodie
eadem terra premit ipsum. Alius.
Heri eum gentes timebant. hodie
eum vilem deputant. Alius. He
ri habuit amicos et inimicos. hodie
habet omnes equales.

U Historia Alexandri magni fine
feliciter Impressa Argentine An
no domini. M. cccc. xciiij. Finis al
tera die Urbani.

